

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2006-10

47

*Yıl:2 *5-18 Mayıs 2006 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN:1303-9350

Faşist kuşatmaya karşı Halk Savaşı

ABD önderliğindeki işgal ve saldırıların içinde bulunduğumuz bölgede doğurduğu sonuçlar ve yeni planlarla ortaya serilen tablo bir taraftan, kendisi dahi sarsıntı içindeki IMF'nin yönettiği sömürü cenderesinin işçi, köylü ve emekçi kitleleri sürüklediği sefalet diğer yandan faşist TC devletini kuşatmış bulunmaktadır. Hakim sınıf klikleri arasında yaşanan belli başlı çekişmelerin esaslı bir damga vurmadığı süreçte devreye sokulan "terörle mücadele yasası"nda değişiklik hamlesinin geçen seneden gelen bir hazırlık olduğu ve genel mutabakatı yansıttığı görülmelidir.

Faşist diktatörlüğün "savaş" ilanı tarzında geliştirdiği saldırı dalgasına yönelik, güç ve eylem birliği yapılması gereken bütün devrim ve demokrasi güçleriyle birleşmek; "tarafsızlığın" bizatihi düşman tarafından ortadan kaldırıldığı şartlarda herkesi saflara çağıran karşı bir seferberlik kampanyası örgütlemek; en önemlisi sınıfsal konumumuza uygun bir kararlılık ve özveri ile mücadeleye atılmak zorundayız. En iyi ve hızlı gelişme mücadelenin kızıştığı şartlarda olacaktır.

01/05/2006

Direnişin Sesinden

MİTO üç yıl önce kurulan bir fabrika. Fabrikamızda ısı radyatörleri ve havlupan üretiliyor. **Fabrika ilk kurulduğunda 15 işçiyle üretime başladı.** İlk kurulduğu dönemlerde sadece yurtiçine mal ürettiyordu. Kısa süre sonra yurtdışında İtalya, İngiltere, Almanya ve Yunanistan ile anlaşma yapınca işçi sayısı 185'e ulaştı. Personel çoğalınca iş saatlerimiz sabah saat 08:00 akşam 18:00 olmaya başladı. İş yetiemediği için hafta arası saat 21:00'e kadar mesaiye kalınıyordu. **Hafta sonları da mesaiye kalıyorduk. Fabrika çift vardiya olduğundan akşam saat 21:00'de gece vardiyası işbaşı yapıyordu, gece vardiyası da sabah saat 07:00'ye kadar çalışıyordu.** Fabrikada genelde oksijen kaynağıyla çalışıyoruz. Fabrikada yangın söndürme tüpü bile yok. **Fabrikanın içi çok pis, sağlık koşullarımız hiç düşünülüyor.** Hemen her hafta bir arkadaşımız iş kazası geçiriyordu. Hakkını arayan arkadaşlarımız ya işten çıkarılıyor ya da kendi isteğiyle çıkmaya zorlanıyordu. Böyle kölece koşullarda çalıştırılırken sigortamız bile yıllık yatırılıyordu. **Patronun SSK'ya primlerimizin bir kısmını yatırmadığını sonradan öğrendik.** Maaşlarımız asgari ücretti. Her ay 130 saat mesai kalıyorduk. Mesai ücretlerimiz de saati 1.75 YKR gibi komik bir rakam. Mesai zorunlu dayatılıyordu. Mesaiye kalmayanlar patron tarafından tehdit ediliyor, yine de kalmak istemeyenler işten atılıyordu.

Fabrikadaki bu kötü şartlara dur demek, insanca koşullarda çalışmak amacıyla işçiler olarak biraraya gelmeye çalıştık. İşçilerle yaptığımız sohbetlerde "**sendikada örgütlenmemiz gerek**" diyerek biraraya geldik. Sendikal çalışmamız gizlilik içerisinde 4 ay sürdü. Fabrikada ana firma MİTO, işçileri bölmek amacıyla **Selman ve Ahmet Tosunoğlu'nun** üzerine de olmak üzere üç fabrika gözüktüyor. Ancak hepsi ana firma olan MİTO'ya bağlı. Fabrikada toplam 146 işçi çalışıyor. 146 işçiden 28 işçi Selman Tosunoğlu'nda çalışırken; 84 işçi de Ahmet Tosunoğlu'nda çalışıyor. **Geri kalan işçiler de ana firma olan MİTO'da çalışıyor.** Biz 6 Mart 2006 tarihinde 97 işçi Birleşik Metal-İş Sendikası'na giderek üye olduk. Daha sonraki günlerde 12 arkadaş daha sendikaya üye oldu. Sendikal çalışmamız 24 Mart 2006 tarihinde patron tarafından duyuldu. Bir arkadaşımızın içeride alacağı olduğu için 28 Mart'ta bordro kağıdını imzalamadı. Patron "**Bordro kağıdını imzalamadığı**" gerekçesiyle bu arkadaşın işine son verdi. Bunun üzerine biz arkadaşımızın işe geri alınması için iş yavaşlatma eylemi yaptık. Patron bunun üzerine bizi biraraya toplayarak "**Bu arkadaşımız iyi üretim yapmıyor, işi bozuk çıkarıyor**" diyerek işten atmayı haklı çıkarmaya çalıştı. Bizler de arkadaşın hakkını savunduğumuz için 9 kişi teker teker bekçi kulübesine çağırılarak "**işyerinde yasadışı eylem yaptığımız**" belirtilerek iş-

ten atıldık. 4 Nisan'da 4 arkadaşımız daha keyfi gerekçelerle işten atıldı. İşten atılmaya başlanınca bizler **31 Mart 2006** tarihinde sendikamızla karar alarak fabrika önünde direnişe başladık. İşten atılan ve direnişe başlayanların sayısı gün geçtikçe 37'ye çıktı. **Biz direnişe başlayınca içerideki arkadaşlarımız zorunlu mesaiye kalmamaya başladılar.** İş yavaşlatarak, bazen öğlen yemek yememe boykotu yaparak direnişimizi desteklediler. İçerideki arkadaşlarla ortak hareket ediyoruz. **Direniş başladığında Tuzla Jandarma Karakol Komutanı, direniş yerine gelerek bizim burada beklemememiz gerektiğini anlattı.** Biz de anayasal hakkımızı kullanarak sendikaya üye olduğumuzu ve keyfi bir şekilde işten atıldığımızı belirterek işimize, ekmeğimize, onurumuza sahip çıkacağımızı belirttik. Patron biz direnişe başladıktan sonra içeride sendikaya üye arkadaşlar üzerindeki baskıları arttırdı. Patronun talimatları doğrultusunda ustalar, bayanlar üzerinde taciz uygu-

lamaya başladı. **Çay ve paydos saatlerinde içerideki işçilerle bizim bağımızı kesmeye çalıştı.** İşçiler tel örgülerin yanına gelerek bizimle konuştuklarında veya bize yiyecek bir şey verdiklerinde bu kişiler ustalar tarafından tespit edilerek patrona bilgi veriliyor. **Bu baskıların bizi yıldırma bir yana bizim daha fazla birbirimizle kenetlenmemizi sağlıyor.** Biz de arkadaşlarımıza sesimizi duyurmak için her çay molasında ve iş çıkışlarında "**Sendika hakkımız söke söke alırız**", "**Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz**", "**Birlik Mücadele Zafer**" vb. sloganları atıyoruz. Biz işçiler olarak kararlıyız. Mücadelemiz sonuna kadar sürecek. Direnişimiz diğer işkolları, sendikalar ve DKÖ'leri tarafından ziyaret edilmesi ve sesimize ses katmaları gerekmektedir. Ancak bu şekilde mücadelemiz başarıya ulaşır.

**Yaşasın sınıf dayanışması!
Birlik mücadele zafer!**

(Direnişteki MİTO işçileri)

İCİ'den suç duyurusu

İzmir Cezaevi İnişiyatifi, **19 Aralık 2000-2006** tarihleri arasında hapisanelerde yaşanan katliamlar, tecrit, hak gaspları vb. konularda sorumlu olan Adalet Bakanlığı, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü, Sağlık Bakanlığı hakkında suç duyurusunda bulundu.

21 Nisan günü saat 13:00'da **Bayraklı Adliyesi** önünde biraraya gelen İCİ üyeleri, hapisanelerde çıkarılan yeni yasalarla hak ihlallerinin her geçen gün daha da arttığını, onursuz aramalar ve cezalarla tecridin daha da ağırlaştığını belirttiler. Grup adına **Özgül Mollaibrahimoğlu** suç duyurusu metnini okudu. Metnin okunmasının ardından "**Tecridi kaldırım ölümleri durdurun**", "**İçerde dışarda hücreleri parçala**" sloganları atıldı. Daha sonra bir grup İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu. (İzmir)

GSS'ye karşı insan zinciri...

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası yasa tasarısına karşı **KESK, DİSK, TTB** ve **TMMOB** tarafından yapılan referandumla toplanan imzalar **18 Nisan** günü aynı bileşen tarafından **İzmir Cumhuriyet Postanesi'nden TBMM'ne** fakslandı.

Saat 17:30'da eski Sümerbank önünde toplanan yaklaşık 500 kişilik kitle, "**TBMM, halk iradesine saygı gösterin**" yazılı pankart ve çeşitli dövizlerle, toplanan imzaların yanyana dizildiği insan zinciri oluşturularak Cumhuriyet Alanı'ndaki postaneye kadar "**Sağlık hakları satılmaz**", "**Gün gelecek devran dönecek AKP halka**

hesap verecek", "**Bu ülke bu halk satılık değil**" vb. sloganlarla yürüdü.

Burada basına açıklama yapan **DİSK Ege Bölge Başkanı Azad Fazla** "**Sermaye işçi ve emekçilerin geçmişte bedellerle kazandığı hakları dünyanın her yerinde işçi ve emekçilerin elinden almak istiyor. Teslim olmayacağız**" dedi. **TTB İzmir Şube Başkanı Zeki Gül** de bir konuşma yaparak referanduma saygı gösterilmesi gerektiğini söyledi. Daha sonra toplanan imzaların bir kısmı sembolik olarak **TBMM'ye** fakslandı.

(İzmir)

Çarıklı Beldesinde 7 işçi çıkarıldı!

Diyarbakır'ın Çarıklı Belde Belediyesi'nde Genel-İş üyesi 7 işçi işten çıkarıldı. 2004 yerel yönetim seçimleri ile belde başkanlığını kazanan **ANAP'lı** belediye başkanının işçileri işten çıkarmasını protesto etmek için **25 Nisan'da** protesto eylemi gerçekleştiren Genel-İş üyesi işçileri panzerler eşliğinde jandarma karşıladı. Sendika üyelerine slogan atamaları için baskı yapan jandarmaya karşılık basın açıklamasını yapan Genel-İş Diyar-

bakır Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Ahmet Ülgen belediye başkanı ve yönetiminin seçim ile birlikte işçi çıkışları için 2 yıldır hazırlık yaptığını söyledi. Belediyede çalışan işçileri kendi yandaşları ve muhalefet diye ikiye bölüp muhalefet olarak adlandırılan işçiler üzerinde sürekli baskı uyguladığını belirten **Ülgen** belediye başkanının vermiş olduğu karardan bir an önce vazgeçmesi ve üyelerinin derhal işe geri alınması gerektiğini söyledi. (H. Merkezi)

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Karşı devrimin bir saldırı biçimi: "Linç"

Ülkemizde hakim ulus olan Türklerin egemen sınıf ideolojisi (komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının) olarak toplumun karşısına çıkarılan Türk milliyetçiliği, aynı zamanda devletin elinde toplumu "ehlileştirme", kendisine sadık ve itaatkar yurttaşlar yaratma politikasıdır. O, halka devletin korunması ve bekası için yerine getirilmesi gereken geniş yükümlülükler yükler. Milliyetçiliğin bir görevi de devlete sadık, "uygar", kendi aklından çok devletin aklını haklı ve doğru gören, her alanda devletin bekası için sorumlu olan ve görevlerini yerine getirmekle yükümlü olan yurttaşlar yetiştirmektir. Bu görev ve sorumluluk; başta ihbarcılık yapmak ve "teröristleri" linç etmektir. "Yurttaş hassasiyeti", "ülkücü hassasiyeti" olarak, egemenler tarafından ifade edilen bu görev ve sorumluluk, toplumun modern köleler haline getirilmesidir. Hatırlanacağı gibi bu sözleri sıkça Trabzon ve Rize'de linç edilmek istenen TAYAD'lı aileler hakkında açıklama yapan bölgenin yetkili ağızlarından duymuştuk.

"Teröre ve terörizme" karşı herkesin elinin taşın altına sokulması söylemlerinin ardında yatan gerçeklik budur. Genelkurmayın, Başbakanın, İçişleri ve Adalet Bakanlarının ve muhalefet parti sözcülerinin bütünlük içinde ve tek bir ağızdan ifade ettiği şey "teröre karşı topyekün savaş"tır. Hemen her fırsatta her bir toplumsal muhalif hareketin gelişimi karşısında ifade edilen ve hiçbir zaman gündemden düşürülmeyen yegane konu "terör ve terörizme karşı topyekün savaştır."

Hakim sınıflar bir yandan devletin vazgeçilmez ve terk edilmez politikası olan "teröre karşı savaşın" içine sivil toplum örgütlerini dahil etmeye çalışırken; diğer yandan halkı da bu iğrenç politikanın bir parçası, eklentisi durumuna getirmeye çalışmaktadır. Sömürücü ve baskıcı devlet, kirliliği ve kan içinde olan elini halka uzatarak onu da "taraf" yapmaya çalışmaktadır.

Halka karşı ırkçılık yükseltiyor

"Milyonlarca emekçi yığını, onların üstün çoğunluğunu ezmeseydi, sindirmeseydi, onları yokluk ve bilgisizlik içinde tutmasaydı kapitalizm, kapitalizm olmazdı." Lenin.

Sömürüye ve baskıya dayalı her sınıflı toplumda, egemen sınıflar egemenliği altına aldıkları toplumu sadece sömürü ve baskıyla yönetmezler. Bunun kadar önemli bir temel dayanağa daha ihtiyaçları vardır. O da toplumun bilgisiz ve cehalet içinde bırakılmasıdır. Yoksulluk ve cehalet içinde köleleştirilmeye çalışılan işçi sınıfı ve emekçilerin bilinci, hakim sınıfın milliyetçi ideolojisiyle her geçen gün daha fazla kirlenmektedir. Türk hakim sınıflarının faşist ideolojisi olan Kemalizm, ırkçı bir ideolojidir. ırkçılık en gerici egemen sınıf olan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ideolojisidir. Milli baskı politikası ırkçı-Turancı, Kemalizm ideolojisi üzerinde varolan Türk hakim sınıflarının Türk ulusu dışındaki ezilen, baskı altında tutulan ulus ve milliyetlere karşı uygulanan zorla Türkleştirme ve asimile politikasıdır. Bu politika her dönem var olmanın üstün ve egemen olarak yaşamının bütün zenginliklerin rakipsiz tek sahibi olma politikasıdır.

Türk hakim sınıfları, Kürt ulusal hareketinin reformist temelde yürüttüğü gerilla savaşı karşısında aldığı her darbeyi ırkçılığı, milliyetçiliği güçlendiren bir saldırı hamlesine dönüştürmeye çalışmaktadır. Bundandır ki asker-polis cenazelerini faşist saldırının güçlü ve etkili bir propaganda aracı durumuna getiriyorlar. Tekbir sesleri arasında yükselen İstiklal Mar-

şıyla ve her tarafı bayraklarla donatarak adeta bir bayrak panayırına çevrilmek istenen cenaze törenleri "Türk işçi ve köylülerinin bilinçleri, Türk hakim sınıfları tarafından milliyetçilik ideolojisiyle geniş ölçüde karartılma" seanslarına çevrilmektedir.

Cemevleri yöneticileri devletin ağızıyla konuşuyor

Bunun yanında şehit düşen devrimci ve komünistlerin cenazeleri ise ailelerine verilmek istenmemekte, "olay çıkıyor" denilerek kaçırılmakta, yeni yasalarla cenazelerin çatışma bölgelerinde gömülmesi sağlanmaya çalışılmakta, Cemevleri tehdit edilerek cenazeleri almaları engellenmek istenmektedir. Muş Şenyayla'da şehit düşen HPG gerillalarının bir kısmının cenazesi henüz ailelerine verilmemişken, 7 Nisan 2006 günü Ordu'da bir eylem hazırlığındayken şehit düşen TKP/ML TIKKO komutanlarından Dilek Polat'ın cenazesi ise Yenibosna Cemevi ve Zeytinburnu Eriklibaba Türbesi tarafından alınmak istenmemiştir. Hatta tam da Terörle Mücadele Yasası'nın tartışıldığı ve gündeme getirildiği bugünlerde bu cemevleri ile röportajlar yayımlandı. "Teröriste cemevinde tören" başlıklı haberler ile Gazi Cemevi teşhir edilirken diğer yandan da Hacı Bektaş-ı Veli Kültür Derneği Başkanı Hıdır Elmas ve Eriklibaba Cemevi Başkanı Metin Tarhan'dan görüş alınarak, "Terörist cenazelerinin günahını cemevleri çekmemeli", "Cemeviyle terörist cenazelerinin bir arada anılması bizi çok rahatsız ediyor" sözleri manşetlere taşındı.

Yapılan söyleşilerde özellikle Cemevlerinin "terörist" cenazelerini kaldırmaya mecbur bırakıldıklarının altı çizilerek Terörle Mücadele Yasası'nın ilgili maddesine de gönderme yapıldı. Tam bir uşak edası ile açıklama yapan Hacı Bektaş-ı Veli Gazi Kültür Vakfı Başkanı Elmas, "Devletin birliğini bütünlüğünü bölmeye yönelik hiçbir faaliyeti onaylamayız. Bunların cenazelerinin kendi mntıklarında kaldırılması gerekiyor. Yeni yasalar çıkartılarak bu işin cemevlerinin üzerinden alınması gerekiyor" derken; Dilek Polat'ın cenazesini kabul etmeyen yerlerden biri olan Eriklibaba Türbesi Başkanı Metin Tarhan da "Cemevleriyle terörist cenazelerinin bir arada anılması bizi çok rahatsız ediyor. Cemevinde ibadetini yapan Alevi-Bektaşlı insanlar toplumsal sorumluluğu olan insanlardır. Bu insanları kendileriyle ilişkilendirmek bazılarının kazanç sağlayabilir; ama bu hadiselerle ilintili olmamız mümkün değil" diyerek asıl kimliğini ortaya serdi.

Bu noktada unutulmaması ve hatırlatılması gereken önemli noktalar bulunmaktadır. Devlet tarafından her türlü baskı ve sömürüyü yaşayan Alevilerin ve onlar adına, onları temsilen açıklama yapanların kazandıklarını zannettikleri haklar, devimciler tarafından ödenen bedellerin bir sonucudur. Bugün birçok ilde ve bölgede açılan Cemevlerinde devrimcilerin gerek ödendiği bedeller, gerekse de sundukları emek inkar edilemeyecek bir gerçektir. Bu gerçeği çok iyi bilenlerin bugün bir anlamda devlet ağızıyla yaptıkları açıklamaların yarın kendilerine halkın birikmiş tepkisiyle birlikte döneceğini de biliyorlar mı?

Devrimci ve komünistleri emekçi halkın içinde marjinal bir noktaya çekmeye çalışan devletin çeşitli spekülasyon haberlerle hedeflediği; dün Çorum'da, Maraş'ta, Sivas'ta katlettiği Alevileri, gerici bazı Cemevi yöneticileri aracılığıyla devlete yakınlaştırmak, devrimci ve komünistlerden yalıtılmaktır.

Ancak şu su götürmez bir gerçektir ki, devrimci ve komünist örgütler ne mezhepsel ne ulusal bir kesimi temsil eder.

Devrimci ve komünistler emekçi halkın ilerici yönlerini sahiplenirken, gerici yanlarıyla mücadele ederler. Devrim şehitlerinin cenazelerinin Cemevlerinden kaldırılmasının tek nedeni de Alevi kitlesinin ilerici yanları itibarıyla şehit cenazelerine sahip çıkma potansiyelidir.

"Terör" korkusuyla bilinçler bulandırılıyor

"Hakim ulus milliyetçiliği, değil köylülerin, proleterlerin en ileri unsurlarının bile gözlerini az çok karartmıştır." (İbrahim Kaypakaya)

Bu tespit bugün daha somut bir gerçeklik olarak orta yerde durmaktadır. Hakim sınıflar saldırılarını sadece ideolojik olarak tek bir cepheye yürütmemektedir. Bir avuç sivil-faşist güruh sokağa dökülerek, milliyetçilik ideolojisiyle bilinçleri karartılan belli bir kesimi de yanlarına almayı başararak, emekçilere karşı linç saldırılarına girişmektedir. Ve bu gerici faşist saldırı giderek her tarafa yayılarak, boyutlandırılmakta ve tırmandırılmaktadır. Rize, Trabzon, Sakarya'da başlayan ve giderek diğer alanlara ya-

yanan faşist saldırı dalgasından biri olarak karşımıza çıkan linç saldırısı, son olarak Erzincan'da yaşandı. Ardından birçok ilde 1 Mayıs çalışması yürütenlere yönelik saldırılar gündeme geldi. Giderek daha örgütlü, daha saldırgan ve provokatif hal almaya başlayan bu saldırı dalgası, her tarafa yayılarak, toplumsal muhalefetin gelişiminin önü alınmaya çalışılmaktadır. Toplumda korku ve sinmişliği egemen kılmaya çalışan Türk hakim sınıfları faşist saldırıları sadece devletin güvenlik ve kolluk güçleriyle sınırlı tutan bir olgu olarak soruna yaklaşmıyorlar. Çok daha sinsî ve iğrenç bir politikayla halkı birbirine kırdırma, Kürt ve Türk halkı arasında yaraları kolay sarılmayacak düşmanlıklar yaratarak kaos ve kargaşa durumu yaratmaya çalışıyorlar. Herkesin birbirine düşman; ancak sınıf düşmanlarına karşı düşman olmadıkları bir toplum yaratmaya çalışıyorlar. Öncelikle toplumun en geri ve bilinçsiz kesimlerini de bu saldırılara dahil etmeye çalışan devlet, halkın asıl dikkatini temel yaşamsal sorunlarından uzaklaştırarak "herkesin can ve mal güvenliği sorunu olan", "teröre karşı ortak mücadele" sorununa çevirmek istemektedir. Karşı devrimin iğrenç saldırı biçimi olan linç saldırısı, sadece Kürt muhaliflerini değil aynı zamanda devrimcilerden kesimden muhalif kesimleri de hedeflemektedir.

Linç saldırısının yeni örgütlenen bir saldırı olmadığı bilinmelidir. Cumhuriyet tarihi öncesi ve sonrasında da uygulanan bu saldırı gayri-Müslim halklara karşı uygulanan bir saldırı biçimi olmuştur. İstanbul'da Rumlarla ve gayri Müslim halka karşı örgütlenen karşı devrimci saldırı olan 6-7 Eylül olayları, linç saldırıları için en iyi örnektir. Rumlara, Ermenilere, Keldani, Sür-

yani ve Yezidilere karşı imha ve yok etme tarzında en barbar ve ilkel silahlarla uygulanan bu saldırı biçimiyle ellerindeki zenginlikler talan edildi ve tarih boyunca yaşadıkları anayurt topraklarından kopararak sürgün edildiler. Linç saldırısı toplumun "ezilenlerin ezileni" olan kadınlara karşı da yıllardır sistematik ve onur kırıcı bir şekilde uygulanmış ve halen en ilkel ve en barbar yöntemlerle uygulanmaya devam etmektedir. Bugün de bu saldırı silahı burjuva-feodal sisteme karşı tüm muhalifleri susturmak, yıldırım, sindirmek ve korkutmak amaçlı uygulanmaya devam etmektedir.

Hakim sınıflar toplumun en hassas ve en duyarlı oldukları konuları (dinsel ve milli duygular, bayrak, İslam, namus) işleyerek, kullanarak, bu duygu ve düşünceleri, inançları suistimal ederek, önceden örgütlü bir avuç sivil faşistin öncülüğünde kışkırtılan halkın da en bilinçsiz ve geri bir kesimini de yanına alarak daha kapsamlı bir saldırıya dönüştürülen bu saldırıyı, karşı-devrimin azgın bir faşist saldırısı olarak görmek gerekir. Bu saldırıları kendiliğinden, galeyana gelen "bir avuç öfkeli vatandaşın" ya da "sağduyulu milliyetçilerin" saldırısı olarak görmemek gerekir. Bu tamamen devletin yıllardır uyguladığı karşı-devrimci, örgütlü, yıkıcı bir saldırıdır.

Bu gerçeklik gözönüne alarak devrimci hareket, eylemlerini örgütlemelidir. Bu gerçeklik yok sayılarak gözden kaçırılarak atılacak her adım devrimci hareketin daha geri bir pozisyona çekilmesine neden olarak hem katılımcıların hem de olaya tanık olan kitlelerin moral ve motivasyonunu etkileyici duruma düşülebilir. Onların cesaretini bozan karşı-devrimin ise cesaretini güçlendiren bir duruma dönüşebilir. Bunun potansiyeli vardır. Örgütlenen her türlü ilerici ve devrimci eylemler (basın açıklaması-suç duyurusu-devletin herhangi bir uygulamasını teşhir ve protesto, afiş asma, bildiri dağıtma vb.) karşı devrimin sadece görünen ve bilinen güçleriyle sınırlanan bir saldırıya maruz kalmıyor. Aynı zamanda "görünmeyen" ancak her fırsatta örgütlü bir şekilde ortada bir anda peydahlanan bir avuç sivil faşistin öncülüğünde ve onların kışkırtması sonucu bu kışkırtma ve provokasyona alet olan belli gerici kesimin de yer alarak, katıldığı karşı-devrimci saldırıya maruz kaldığı görülmelidir.

Böylesi bir süreçte bir yandan hesap sorucu eylemler örgütlenirken diğer yandan sürecin gelişiminin ve mücadelenin gerçek sahibi kitlelerin örgütlenmesine hız verilmelidir. Kitleleri sürecin, gelişimin ve mücadelenin öznesi yapmak, onların gerçek sorunları etrafında adım adım örgütlenmesini sağlamakla karşı devrimci saldırılar etkisiz kılınarak geri püskürtülür. Devrimcilerin "sorunu" kitlelerin "sorunu" olarak aynılaştığı, benzeştiği ve bu sorunlar ortak olarak sahiplenildiği oranda katılım ve özne olma gücü artar, karşı-devrimin saldırıları boşa çıkarılır. Kitlelere faşizmin, ırkçılığın gerçek yüzü teşhir edildiği ve onların örgütlediği her türden saldırının amaçları eğitici, inandırıcı ve aydınlatıcı tarzda anlatıldığı ve buna karşı ortak duruşun sergilenmesi gerektiği bilinci taşındığı oranda devrimci hareket kitlesel bir güç ve karşı devrimin saldırılarının dalga kırıcı olur. Karşı-devrimin her alanda toplumun her kesimine yönelik saldırılarının bir parçası olarak, linç saldırılarının topyekün saldırının bir parçası olduğu gerçeği kitlelere anlatılmalıdır. Bu çalışmayı yapacak olan sınıf bilinçli proleterler, linç saldırılarına karşı koymak için örgütlü olduğu alanlarda sabırlı, azimli ve uzun erimli devrimci çalışmaya girişmelidir.

Sınıfsal Bakış

“HALKA KARŞI SAVAŞ”A KARŞI “HALK SAVAŞI”

Türkiye’deki ilk “**terörle mücadele yasası**”nın 1991’de gündeme geldiği şartlarda, bunun hangi ihtiyacın ürünü olduğunu tespit etmek hiç de zor görünmüyordu. Bugün aynı yasada yapılmak istenen oldukça **kapsamlı** değişikliklerin nedenleri sorgulandığında da hakim sınıfların amaçlarına dair sıralanabilecek hususların **esas** itibarıyla fazla değişiklik arz etmediği görülmektedir.

Esas olarak değişiklik arz etmeyen husus, devlete/sisteme her türlü **muhalefetin** (düşünce açıklama, eylem, örgütlenme) “**terör**” kavramı çerçevesinde “**suç**” kabul edilerek cezalandırılacağından bahisle, halka karşı terör estirme kampanyası örgütlenmesidir. Günümüzdeki değişiklikler ile aldığı biçim içerisinde efendilerinin yeni **felsefelerinin** bütünüyle benimsenmesinin yanı sıra hakim sınıflar açısından sınıf mücadelesinin son yıllarındaki deneylerinden çıkarılan “**dersleri**” görmek mümkün olabilmektedir.

Temel hak ve özgürlükleri askıya alan “**önleyicilik**” kavramının **rehberliğinde**, kendilerinden olmayan herkesin “**düşman**” statüsünde sayılması, sanık yerine “**mağdur hakları**” kavramının esas alınması, birçok suç türünün ilişkilendirilmesi ile neredeyse **TCK**’yı bünyesine alarak kendisini devletin “**Temel Güvenlik Yasası**” gösterme felsefesiyle ele alınan yasa tasarısında; olağanüstü hal ve sıkıyönetim uygulamasının, ilan edilmeksizin **sürekli** kılınabilmesi; polis, jandarma vb.lerinin icraatlarında yargı denetiminin resmen **devre dışı** bırakılması; gözaltının ilk 24 saatlik kritik safhasında avukatın **yasaklanması**; anne-babaların çocuklarının eyleminden dolayı **doğrudan** suçlanabilmesi; örgüt üyeliği yaftasının **her vesileyle** yapıştırılabilmesi; silah kullanma biçimiyle öldürme yetkisinin **açıktan** tanınması; resmi faşistlere **dokunulmazlık** statüsü verilmesi; özellikle basına yönelik **uç düzeyde** yaptırımlara yönelmesi gibi düzenlemeler vardır.

Ancak tartışılması ve değerlendirilmesi gereken **mesele**, aradan geçen 15 yıl gibi hayli uzun bir süreden sonra ortaya çıkan güç dengesi(zlığı) ve sınıf mücadelesinin aldığı boyuttaki durumun devrim

ve karşı-devrim açısından ne ifade ettiğidir. Bunun doğru biçimde tahlil edilmesi, önümüzdeki sürecin devrim güçleri açısından **yönetilmesi** bakımından önem taşımaktadır. Bu yönetim, doğru bir politik hattın oluşturulmasına paralel, isabetli taktiklerle örülü bir **yönelimi** içerdiği sürece başarılı olabilecektir.

Emperyalizm tarafından evrensel çapta devreye sokulan ve “**Terörle Mücadele Yasası**” olarak kodlanan metinlerin başlıca işlevi, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin “**devlet terörü**”nün meşru kılınarak bastırılmasıdır. Bunun 11 Eylül sonrasında ABD emperyalizmi önderliğinde dünya çapında bir kampanya haline getirilmesi ile süreç, “**emperyalizm ile dünya halkları ve ezilen uluslar arasındaki çatışma**”yı alevlendirerek evrilmeye başladı.

“**Önleyici Müdahale**” ilkesi/taktiği aslında tam da 21. yüzyıla isyanlar ve devrimlerin damgasını vuracağı “**öngörüsü**”ne karşı işletilmiş ve ikibinli yılların başında geliştirilen işgal ve saldırılar, **onyıllarca** sürececek bir savaşın başlangıcı olarak nitelendirilmişti. Sonraları, “**güvenlik**” kavramı ile birlikte bütün hareket tarzlarının merkezine oturtulan “**önleyici saldırı/müdahale/savaş**” anlayışı, şimdi Türk hakim sınıflarının “**terörle mücadele yasası**” değişiklik tasarısı ile de gündemdeki yerini almış bulunuyor.

Hakim sınıflara ait yasaların, özellikle de ceza yasalarının **temel felsefesi**; baskı, sömürü ve zulüm düzenlerinin korunması, başka bir deyişle düzene ve onun hamisi konumundaki devlete yönelik tehditlerle ilgili **önlem** alınmasıdır. Devletin bu önleyicilik faaliyetinde daha aktif kılınması adına geliştirilen yöntemler, legal ve illegal olarak **sürekli** değişkenlik göstermektedir. Bu durum yöntemi öne çıkarma açısından olabildiği gibi, kullanılan aktörlerde **değişikliğe** gidilmesi bakımından da görülebilmektedir. En sık rastlanan husus olarak, sivil faşistlerin kullanılıp kullanılmaması, bu konuya örnektir.

Bunun sınıf mücadelesinin aldığı boyut kadar, o zemin içindeki subjektif unsurun **mayalanma** seviyesinin hangi aşamada olduğuyla

da dolaysız ilgisi vardır. Hakim sınıfların giderek yoğunlaştırdığı baskılar ve uyguladıkları sömürü politikaları sonucu kitlelerde oluşan basıncın/tepkinin dışa vurduğu bütün alanlarda **önderlik** sorunu vardır. Örgütlülük açısından **göreceli olarak** zafiyetin bulunmadığı Kürt güçleri açısından da bu durum geçerlidir.

Günümüzde faşist diktatörlüğü tehdit eden **esas** dinamiği Kürt Ulusal Hareketi’nin önderlik ettiği halk kitleleri oluşturmaktadır. Ancak bu tehdidin, Ulusal Hareket’in reformist çizgisi sayesinde, **kontrol edilebilir** konumda seyrediyor olması gerçeğinden de söz edilmelidir. İşçi sınıfı, köylülük, gençlik, kamu emekçileri vd. güçler açısından komprador patron-ağa devletini **sıkıntıya sokabilecek** nitelikte bir kitle hareketi yaratılmadığı gibi, bunların belli oranda kitlesel olarak örgütlü buldukları kuruluşlardaki gerici, reformist önderliklerin etkisi altından çıkmaları yolunda da **gerekli mesafe** alınmamıştır.

Özetle, ülkemizdeki başlıca çelişkilerin giderek keskinleştirdiği koşulların devrimci durumu alabildiğine **kaynattığı** şartlarda, demokratik halk devrimi uğruna mücadelenin ileriye doğru hamle yapmakta **ciddi ölçüde** sancılar çekmeye devam etmesi söz konusudur. Uzun yıllara dayalı bu birikimin yarattığı sancuların, sınıf mücadelesinin akışını doğru yöne kanalize edecek bir süreci başlatmanın **doğumuna** işaret ettiği de bir başka kaçınılmaz gerçeklik olarak tespit edilmek durumundadır.

Bunun işaret fişekleri, emperyalizme ve işbirlikçilerine/uşaklarına karşı gerek dünya ölçeğinde oluşan **isyan ve direniş** ikliminden, gerekse de ülkemizdeki çok çeşitli cephe ve alanlarda alevlerini göğe daha hızlı savuran **direniş ve mücadele** ocağından ateşlenmektedir.

Emperyalistler ve faşistler açısından “**önleyici müdahale**”yi gerekli kılan tehdit böyle şekillenmektedir. İki hususun önem taşıdığına altını bir kez daha çizmek gerekir. Birincisi baskı, sömürü ve zulüm politikalarına karşı genel anlamda kitlesel direnişlerin **sürekli** kazanmasının, ikincisi ise özellikle komünistlerin ve ihtilalci güçlerin bu hareketler üzerinde **etkili** olmasının engellenmesidir.

Bu müdahalenin günümüz açısından taşıdığı önem, emperyalist politikaların daha **yakıcı** bir biçimde kendisini dayatmasından ötürü sınıf çelişkisinde ortaya çıkan **keskinliğin** yarattığı mevcut gerçekliktir. Bunun elbette ki emperyalist-

kapitalist sitemin yaşadığı sorun ve çelişkiler ile **doğrudan** ilişkisi bulunmaktadır. İzdüşümü, tek tek ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de kendisini hem ekonomik hem de siyasal ve sosyal boyutuyla göstermektedir.

ABD önderliğindeki işgal ve saldırıların içinde bulunduğumuz bölgede doğurduğu sonuçlar ve yeni planlarla ortaya serilen tablo **bir taraftan**, kendisi dahi sarsıntı içindeki **İMF**’nin yönettiği sömürü cenderesinin işçi, köylü ve emekçi kitleleri sürüklediği sefalet **diğer yandan** faşist TC devletini kuşatmış bulunmaktadır. Hakim sınıflıkleri arasında yaşanan belli başlı çekişmelerin esaslı bir damga vurmadığı süreçte devreye sokulan “**terörle mücadele yasası**”nda değişiklik hamlesinin geçen seneden gelen (İlker Başbuğ’un brifingi hatırlansın) bir hazırlık olduğu ve **genel mutabakatı** yansıttığı görülmelidir.

Karşı-devrimin esas derdinin ne olduğu kavrandığı ölçüde, **nelerin yapılması** gerektiği de kendiliğinden ortaya çıkmakla beraber, **sorun** bunun hangi taktiklerle başarılabilmesi noktasına kendisini taşımaktadır. Ülkemiz gerçekliği, faşist diktatörlüğün süngüsünü düşüren ve kitlelerde güven yaratan **esas faktörün** öncelikle süreklilik sağlayan silahlı mücadele hattını örmekle başarılabilmesini göstermektedir.

Devrimin yolunun uzun süreli halk savaşı olmasında hareketle değerlendirildiğimizde, **silahlı mücadele** gerçeğiyle ele alınmadan yürütülecek hiçbir çalışmanın, kitleleri **iktidar perspektifli** olarak ilerletmeyeceği açıktır. Böyle ele alınmadığı takdirde, her türlü etkinlik ve kampanyamız reformist kanallarda **boğulan** özellikler arz etmeye devam edip gidecektir. Hiç kuşkusuz bu görevlerin başarılabilmesinin de bir dizi yöntemi vardır ve bunun **vazgeçilmez** yolu da kitle mücadelelerinin yoğun bir biçimde içinde olmaktan geçmektedir.

Faşist diktatörlüğün “**savaş**” ilanı tarzında geliştirdiği bu saldırısına yönelik, güç ve eylem birliği yapılması gereken bütün devrim ve demokrasi güçleriyle **birleşmek**; “**tarafsızlığın**” bizi düşman tarafından ortadan kaldırıldığı şartlarda herkesi saflara çağırarak karşı bir **seferberlik kampanyası örgütlemek**; en önemlisi sınıfsal konumumuza uygun bir **kararlılık ve özveri ile mücadeleye atılmak** zordur. En iyi ve hızlı gelişme mücadelenin kızıştığı şartlarda olacaktır.

Deri işçilerinin direnişleri devam ediyor!

Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi'nde örgütlendikleri için 24 Kasım 2005 tarihinde işten atılan 28 Cevahir Deri işçisinin direnişi 6. ayında tüm saldırılara rağmen devam ediyor. İşçiler dönüşümlü olarak sabah mesai saatiyle fabrika önüne geliyor ve mesai saati bitimiyle evlerine dönüyor.

Yine Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi'nde örgütlü bulunan Dünya Deri işçileri de sahte kapatmaya karşı 6 Şubat 2006 tarihinde başlattıkları direnişe devam ediyor. Dünya Deri işçileri daha önceleri kapalı olan fabrika önünde direnişlerini sürdürürken 24 Nisan Pazar-

tesi gününden itibaren Dünya Deri'nin 2. firması olan Öz Deri önünde direnişlerini sürdürüyorlar. Daha önce jandarma, işçileri Öz Deri önüne bırakmazken, işçiler ile sendika ortak karar olarak Öz Deri önünde direnişi sürdürme kararı aldı.

Bu arada Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi'nin patron sendikasıyla görüşmeleri de devam ediyor. Sendikanın sorunu çözme girişimlerine rağmen patron sendikasının uzlaşmaz tutumu devam ediyor. 24 Nisan'da yapılan görüşmeden de sonuç çıkmaması üzerine aynı gün yapılan temsilciler

toplantısında sendikanın örgütlü olduğu tüm fabrikalardaki işçilere destek vermek, yalnız olmadıklarını göstermek amacıyla 24 Nisan 2006 tarihinden itibaren mesaiye kalmama kararı aldı. Karar o tarihten itibaren uygulanmaya başlandı.

Aylardır direnişte olan işçilere diğer iş kollarından zaten az olan destek de gittikçe zayıflıyor. Sendika ve direnişteki işçiler, bugüne kadar patron, jandarma ve patronların paralı uşaklığını yapan taşeron ve adamları tarafından silahlı, sopalı saldırıya uğramalarına, sendika başkanının JİTEM tarafından kaçırılma girişimlerine rağmen, direnişlerine kararlı bir şekilde devam ederken sınıf dostlarından yeteri kadar destek görememektedir. Bugüne kadar sınıf mücadelesine birçok katkı sunan, yaşadıkları direnişlerle, sınıf dayanışması örnekleri ile ülke sınıf hareketine birçok deneyim kazandıran Tuzla deri işçisinin sesine ses katmak, direnişleri sahiplenmek önemlidir. Bu görev ertelenemez derecede önemlidir ve bizi beklemektedir.

(Kartal)

“Haydarpaşa Garı'nın peşkeş çekilmesine izin vermeyeceğiz!”

Yaklaşık 70 kurumun biraraya gelerek oluşturduğu Toplum, Kent ve Çevre için Haydarpaşa Dayanışması bileşenleri, Haydarpaşa Garı'nın peşkeş çekilmemesi için topladıkları 10 binin üzerindeki imzayı basın açıklamasının ardından yetkili kurumlara gönderdi.

28 Nisan Cuma günü saat 12.00'de Haydarpaşa Garı'nda “Haydarpaşa'yı değil İncirlik'i kapatın”, “Manhattan'da Haydarpaşa Tren Garı yok, Haydarpaşa'da niye Manhattan olsun” vb. dövizleri açan bileşenler “Bu halk bu vatan satılık değil”, “IMF defol bu memleket bizim”, “Haydarpaşa halkındır satılmaz” sloganları attılar. Kitle adına basın açıklamasındaki metni okuyan BTS 1 No'lu Şube Yönetim Kurulu Üyesi Ali İhsan Kapıkıran “Kentsel dönüşüm, yeniden yapılanma, modernizasyon gibi söylemlerle, ülkemizin ekonomik, kültürel ve endüstriyel kaynaklarının rant gruplarına peşkeş çekilmek istendiğinin farkında olan bizler, 70'i aşkın sivil-demokratik kitle örgütünün katılımı ile oluşturduğumuz Haydarpaşa Dayanışması olarak 1 yılı aşkın bir süredir, Haydarpaşa Garı, Limanı ve çevresinin küresel rant gruplarınca yağmalanmasına ve işgal edilmesine karşı yoğun bir çaba içerisindeyiz” dedi. Basın açıklamasının ardından toplanan imzalar başta Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık olmak üzere 10'a yakın kuruluşa gönderildi. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

SEMPOZYUMUN ÖNEMİNE PARALEL BİR DÜŞÜNÜŞLE PRATİĞİMİZİ DEĞERLENDİRELİM!

“Emperyalizmin işçi sınıfına yönelik saldırılarına karşı birlik mücadele zafer” şiarıyla ILPS (Halkların Uluslararası Mücadele Ligi) Türkiye Seksiyonu ve DDSB (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) tarafından organize edilen sempozyum 1 Mayıs'ın hemen öngününde gerçekleşti.

Emperyalizmin yıkım ve saldırı politikalarının hedefindeki işçi ve emekçileri, saldırılara karşı birleşmeye ve mücadele etmeye çağıran ILPS; mücadele deneyimlerinin ortaklaştırılarak emperyalizme karşı mücadelenin daha güçlü kılınması anlayışıyla çeşitli ülkelerde uluslararası direnişler örgütlemekte ve çalışmaların sürdürücüsü olmaktadır. **ILPS Türkiye Seksiyonu** ve **DDSB** tarafından gerçekleştirilen sempozyum da bu çalışmaların bir devamı niteliğindedir.

Sempozyum; emperyalizmin uluslararası planda işçi sınıfına yönelen saldırılarına karşı mücadelede taşıdığı öneme paralel birçok açıdan değerlendirilmesi zorunlu bir faaliyettir. Özellikle örgütleyici durumundaki güçlerin sempozyumun kapsamlı değerlendirilmesinden çıkaracağı sonuçlar önümüzdeki mücadele süreci açısından büyük önem taşımaktadır. Sempozyumun bütün hazırlık süreçlerinin ve yoğun çabanın ürünü olarak gerçekleşmesinin sonuçları; **işçi ve emekçilerin bilinçlenmesine, mücadelesine ve örgütlenmesine katkıları bakımından değerlendiril-**

melidir. Sempozyumun güncelleşmesiyle birlikte hangi oranda işçi ve emekçilerin gündemine taşındığı ve bu doğrultuda nasıl bir çalışmanın sürdürüldüğü üzerinde önemle durulmalıdır.

Sempozyum, bütün diğer faaliyetlerimiz gibi emperyalizme ve ülkemizdeki uşaklarına karşı mücadeleyi geliştirme işçi ve emekçilerin emperyalizme karşı gelişen tepkisini anti-emperyalist bir zeminde birleştirme hedefine sahiptir. Bunun kazandığı somutluk ise işçi ve emekçilerde yarattığımız anti-emperyalist bilinç ve onun yenilgisini sağlayacak örgütlenmelerin içerisine hangi oranda çektiğimizde aranmalıdır.

Sempozyumun birçok açıdan değerlendirilmesi önemliyen değerlendirme kriterimiz işçi ve emekçilerde yarattığımız politik etki ve örgütlenme bilincidir. İş kollarında sınıf sendikacılığı anlayışı doğrultusunda yarattığımız inisiyatif ve örgütlenmedir. DDSB'nin bu noktadan sempozyum çalışmalarını değerlendirmesi ve kendi gerçekliğini ve aynı zamanda bu gerçekliği tersyüz etmenin zorunluluğunu görmesi oldukça önemli olacaktır. Sempozyum DDSB açısından işlediği gündemler ve hedeflediği kitle bakımından süreçteki faaliyetinin gelişimine güçlü bir zemin sunmaktaydı. Bu zeminin yeterince iyi kullanılmadığı ise gerek **örgütlenmesinde** ve gerekse de **işçi ve emekçilerin sempo-**

yuma katılımında ve sahiplenmesinde yaşanan yetersizliklerde görülmüştür. Bunun nedenlerinin çözümlenmesi, merkezine koyduğu bir faaliyet doğrultusunda güçlerini yeterince harekete geçirememesinin nedenlerinin DDSB tarafından anlaşılması bakımından önemlidir. Sempozyumun örgütlenmesi ve ele alınışındaki yetersizliklerin açığa çıkarılması, sorunların anlaşılması DDSB'nin gelişimi ve kazanacağı deneyim ve tecrübe açısından önemlidir. Bu tür faaliyetlerin işçi ve emekçilerin bilinçlendirilmesi ve politik etkimiz altına çekilmesinde, örgütlenmesinde önemi tartışılmazdır. Aynı zamanda işçi sınıfı içerisindeki örgütlülüklerimizin, politikalarımızı kavrayışının, hareketinin ve faaliyetinin hangi düzeyde merkezine koyduğunun anlaşılması bakımında da önemlidir. Bu nedenle bu ve benzeri çalışmaların sürdürülmesi önemlidir ve önümüzdeki süreçte de yapmamız gerekenler arasında olmalıdır.

Sempozyumun; işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın öngününde gerçekleşmesi 1 Mayıs'a yönelik çalışmalarımızın **niteliğinin artırılmasına** yapacağı etki bakımından önemlidir. Gerek sempozyum çalışmalarını birleşen tarzda yürütülecek 1 Mayıs çalışmaları işçi emekçilerin alana taşınmasını daha güçlü kılacak gerekse de yarattığımız etki, işçi ve emekçilerin bilincinde bıraktığımız iz daha somut olacaktır. Sempozyumun dikkat çektiğimiz bu noktalardan işlevlendirilmesi gerek DDSB örgütlenmesi bakımından gerekse de ILPS'nin ve Türkiye ayağının gelişimi ve güçlenmesi açısından önemli olacaktır.

ILPS'nin gelişimi ve güç kazanması bakımından sempozyumun değerlendirilmesi yukarıda dikkat çektiğimiz noktalardan yapılmalıdır. ILPS'nin kazanımlarının alacağı

en somut hal, anti-emperyalist mücadelenin gelişimi açısından hangi düzeyde çekim etkisi yarattığı, anti-emperyalist ve ona yakın güçleri çalışmalarına ve bünyesine hangi düzeyde katabildiğidir. Bunun Türkiye Seksiyonunu oluşturan güçlerin ortak çabası ve iradesiyle gelişeceği muhakkakken esasta ise işçi ve emekçiler arasında yürütülen güçlü çalışmaların beklediğimiz bu gelişmeye yol açabileceği görülmelidir.

İçinde bulunduğumuz süreçteki gelişmeler emperyalizmin ve ülkemiz hakim sınıflarının saldırılarının arttıracağı ve işçi ve emekçilerin mücadelesini daha fazla ezmeğe yöneleceğine işaret etmektedir. Bunun daha güçlü mücadeleleri, işçi ve emekçiler arasında etki yaratarak örgütlülüğe dönüşecek çalışmalarını **gerekli** ve **zorunlu** kıldığı ise açıktır. ILPS çatısı altında birleşen ve Türkiye ayağını oluşturan güçlerin bu süreçte üreteceği somut politikalar ve çalışmalar büyük önem kazanmaktadır. Bunun özellikle DDSB'nin omuzlarına büyük sorumluluklar yüklediği ise ortadadır. Bu bilinçle süreçteki politik gelişmeleri yakından takip ederek, saldırılara karşı işçi ve emekçilerin tepkisini inisiyatifli bir şekilde geliştirmenin, örgütlenmenin çabası içerisinde olalım.

Emperyalizme ve onun uşaklığına soyunan halk düşmanlarına karşı direnişte; 18 Mayıs'ta işkenceler altında katledilen ve bizlere gözbebeği partisini sınıf mücadelesini zafere taşımak üzere teslim eden Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşın anılması görevi bulunmaktadır. Bütün coşku ve mücadele kararlılığımızla işçi ve emekçiler arasındaki faaliyetimizi geliştirerek önder yoldaşı ve partizan öfkelerini adresine teslim edemeden yaşamını yitiren Perihan (Dilek) Polat yoldaşı analım.

“Tarımın tasfiyesi” yaşam buluyor!

Tarım ve hayvancılık, Türkiye için sosyal-ekonomik bakımdan çok önemli sektörlerdir. Bu sektörlerin ulusal gelire sundukları katkı % 10-15, istihdama ise % 30-35 oranındadır. Kırsal alanda (özellikle Türkiye Kürdistanı'nda) neredeyse tek ekonomik gelir kaynağı olan bu sektörler, izlenen IMF patentli politikalarla, 90'lı yılların başından bu yana, 15 yıllık bir süreçte sürekli kan kaybetti, geriledi, çökme noktasına geldi.

Bahar geldi, son cemre de düştü toprağa. Cemrenin toprağa düşüşü tarımla-hayvancılıkla uğraşan halkımız için daha bir anlamlıdır. **Çünkü toprak hazırdır artık tohum için.** Tüm doğurganlığı ve cömertliğiyle hayat verecektir toprak ana. Yaylalar yeşile kuşanacak, tarlalar ekinlerle bezenecektir. **Baharla birlikte üretim de başlar Anadolu topraklarında.** Toprak ananın bereketine umut bağlayan köylüler, alınterlerini toprak ananın bağrına dökcekler; yaylacılar yeni umutlarla taşınacaklar dağlara. **Peki, üreticiyi-köylüyü ne bekliyor bu bahar?**

Tarım ve hayvancılık, Türkiye için sosyal-ekonomik bakımdan çok önemli sektörlerdir. Bu sektörlerin ulusal gelire sundukları katkı % 10-15, istihdama ise % 30-35 oranındadır. Kırsal alanda (özellikle **Türkiye Kürdistanı'nda**) neredeyse tek ekonomik gelir kaynağı olan bu sektörler, izlenen IMF patentli politikalarla, 90'lı yılların başından bu yana, 15 yıllık bir süreçte sürekli kan kaybetti, geriledi, çökme noktasına geldi. Tarımsal-hayvansal üretim faaliyeti cazip bir geçim kaynağı; bir iş kapısı olmaktan uzaklaştı (rıldı).

Peki, ne oldu, nasıl oldu da Türkiye'nin tarım yapısı-gücü (ekilebilir tarım arazisi, tarım iş gücü, sulama imkânları vb.) ve hayvancılığa elverişli araziye (mera, yayla, su kaynakları) imkânlar-çok geniş olanaklara sahipken ve bir zamanlar sürekli vurgulandığı gibi **“kendi kendine yetebilen”** bir ülke iken, şimdi ithalci-üretmez bir konuma geldi. Geline süreci, yapılanları, izlenen politikaları daha çok tarım ve hayvancılık eksenli kısaca ortaya koyalım. **Böylece sorularımızın cevaplarını alabilelim.**

Emperyalizm, ekonomik-siyasi-politik sürecini son dönemde sıklaşan krizlerle devam ettirmeye çalışıyor. Dünya halklarına azgınca saldırmasının altında bu krizler yatıyor. Diğer taraftan dünya halklarının daha fazla sömürülmesi, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarının talan edilmesi için emperyalist kurum ve kuruluşlar-işbirlikçi ülke yönetimleri vb. aracılığıyla birçok ekonomik politikayı, özellikle bizim gibi geri kalmış (geri bırakılmış) yarı-sömürge ülkelerde yoğunlaştırarak uyguluyor. Ve Türkiye ekonomisinin-siyasal yapısının, kendini var etme, sürdürme olanakları, kuruluşundan beri **“göbekten bağımlılığı”**, emperyalizmin desteğine muhtaç olarak şekillenmesi beraberinde ül-

ke kaynaklarının, emekçilerin her gün yoksullaşması pahasına alın terinin-emeğinin gaspını ortaya çıkarıyor. Bugün emperyalistlerin politikaları, uşakları patron-ağa devleti aracılığıyla yaptıkları Türkiye'de var olan tüm gelir getirici-sağlayıcı olanakların, yatırımların ve oluşumların tümüyle az önce bahsettiğimiz kriz yapısına uygun olarak emperyalist tekellerin eline verilmesi, talan edilmesi ve peşkeş çekilmesi üzerinedir. 2000-2001 krizlerinden sonra dilendirilen ve özellikle dört-beş noktada (özeleştirme, örgütsüzleştirme, vergi sisteminin halkın aleyhine düzenlenmesi, sosyal hakların tırpanlanması, tarımın tasfiyesi vb.) yoğunlaşan **“yeniden yapılandırma”** saldırısının özü burada aranmalıdır. Yani **“yeniden yapılandırma”** ülkenin var olan tüm kaynaklarının emperyalizmin sömürüsüne ve tasarrufuna sınırsızca sunulmasıdır. Kasımpaşalı Başbakan'ın **“Ben ülkemizi pazarlamakla mükellefim”**, villâci-yumurtacı-mısırcı pişkin bakan Unakıtan'ın **“Babalar gibi satırım”** vb. sözlerinin arkasında bu çıkarlar ve uşaklık misyonu vardır.

Süreçte esasta tarımın tasfiyesi eksenli yapılanlara bakalım:

- “Yeniden yapılandırma” çerçevesinde en stratejik kuruluşlar da dâhil olmak üzere birçok kuruluş, KİT (**Kamu İktisâdi Teşebbüsleri**) haraç-mezat satıldı- özelleştirildi veya kapatıldı.

- Sosyal haklar tırpanlanarak, kamu harcamaları **“tasarruf”** adı altında en aza indirildi.

- Ziraat Bankası, Halk Bank gibi tarımsal ve hayvansal üretime destek olan bankalar işlevsizleştirildi, Tarım Kredi faizleri arttırıldı.

- **Şeker Kanunu** ile pancar üreticisi üretmez konuma getirildi. Alım rekorları (kotalar) düşürüldü. Birçok şeker fabrikası kapanacak duruma getirildi dışarıdan tatlandırıcı ithalâtı arttı. (**Son süreçte üç şeker fabrikası özelleştiriliyor.**)

- Tarım ve hayvancılık için gerekli olan tüm girdiler (**mazot, gübre, ilaç, yem, vb.**) **“yüksek vergiler”** vb. nedenlerle yükseldi, ancak elde edilen ürünlerin satış fiyatları ya değişmedi ya da azaldı.

- Verimli tarım arazileri üzerine büyük sanayi tesisleri kuruldu. **“Endüstri Bölgeleri Yasa Tasarısı”** ile emperyalist tekellerin ve uşak patron-ağaların sömürü ve talan

politikalarına, tarım toprakları üzerinde cirit atmalarına olanak sağlandı.

- Sübvansiyonlar kaldırıldı ve tarımsal desteğe ayrılan pay iki yıldır arttırılmadı. Şu an devlet tarafından **“bahşedilen”** ve tarımsal desteklerin % 90'ını oluşturan **“Doğrudan Gelir Desteği”** ödemeleri gerçek sahiplerine ulaşmadı. Desteklemelerde belirsizlik sürüyor ve yapılan ödemelerde geç yapılıyor. Esas olarak sadece büyük toprak sahiplerine ve ağalara ek gelir sağlandı.

- **Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP)** kapsamında sulamaya açılan araziler ABD, İngiliz ve İsraili olmak üzere emperyalist şirketlere peşkeş çekildi, çekiliyor.

- **Besicilik ve kümes hayvancılığı** bitirildi. Küçük ve büyük baş hayvan sayısında düşüş yaşandı, kaçak ve resmi canlı ve cansız et ithalâtında patlama yaşandı.

Sonuç;

Emekçi halkımız açlığa mahkûm edildi, kırsal kesimdeki işsizlik oranı arttı. Köyden şehre göç hızlandı, sosyal dengeler bozuldu. Türkiye köylüsü IMF ve Dünya Bankası'nın 2000 yılından bugüne uyguladığı tarım politikası kısılcacında ölüm-kalım mücadelesi veriyor. Kırsal kesimdeki yoksul kesimin, milli gelirden aldığı pay giderek azaldı. **“...Türkiye nüfusunun %61'inin yaşadığı kentler toplam gelirden % 73 oranında pay alırken nüfusun % 38'inin bulunduğu kırsal kesimin aldığı pay % 27'de kaldı...” (TÜİK 2005 yılı hane halkı iş gücü anketinden)**

Bugün ekonomik-sosyal ve siyasal kriz hâlâ devam etmektedir. Yaşanan ekonomik büyümenin **“bir avuç”** patron-ağaya olumlu yansıdığı (**servetlerine servet kattığı**), ezilen milyonlarca emekçi için ise daha da fakirleşme, yoksullaşma ve işsizlik ürettiği, bunun böyle bir büyüme süreci olduğu ve izlenen IMF-DB patentli politikaların bırakın işsizliğe, yoksulluğa ve açlığa çare üretmeyi esasta bu sorunların kaynağı ve ağırlaştırıcı etken olduğu ortadadır.

Koçlar, Sabancılar büyüyor; Halk yoksullaşıyor

Hatırlarsanız, 2000-2001 yıllarındaki iki ekonomik krizde % 35 yoksullaştık denmişti. **Yoksullaşan kimdi? Açık ki Koçlar-Sabancılar değildi yoksullaşanlar; yoksullaşan, işçi ve köylüler; tüm ezilen emekçilerdi.** Şimdi deniyor ki, ekonomik olarak büyüyoruz. Kim ekonomik olarak büyüyor? Tabii ki işçiler-köylüler

değil. Büyüyen Koçlar ve Sabancıları... Yıllar önce de bu gerçekler nasıl su yüzüne çıktıysa bugün de tüm çıplaklığı ile gün yüzüne çıkıyor. İşte gerçek! **11 Mart** tarihli gazetelerin ekonomi sayfalarından; **“...Türkiye milyarderi 8. sırada...”**, **“...Yine büyüdüler!...”**, **“...Türkiye'de milyarder sayısı arttı. 21 milyardermiz oldu...”** vb. **“...Forbes dergisine göre 2006 yılı dünyanın en zenginleri sıralamasında Türkiye'den 21 milyarder yer aldı. Forbes listesindeki 21 Türk'ün geliri ülkemizdeki en yoksul 30 milyon kişinin gelinine eşit. En zenginlerden Rahmi Koç, elinde tek başına 3.6 milyon kişinin gelinine denk bir servet tutuyor. Türkiye'nin milyarder sayısı 2000 tarihinden bu yana son üç-beş yılda büyük oranda arttı. Sekizden yirmi bire yükseldi...”**

Yoruma gerek var mı? Büyüyen ekonomi, artan milyarder sayısı... Artan yoksulluk, artan milyarderler. 21 milyarderin servetine denk 30 milyon insanımızın serveti... **Tüm bu veriler bize sınıf savaşımının gerçeğini haykırıyor.** Emperyalistlerle ve onların uşakları patron-ağalarla, işçi-köylü ezilen tüm emekçilerin ortak çıkarı olamaz. Bizlerin ezilmişi, fakirliği ve açlığı onların zenginlik kaynağıdır.

Şimdi gelinen süreçte tüm bu **“tarımın tasfiyesi”** saldırılarına karşı koyuşun, direnişin geliştirilmesi gerekli. Açık ki emekçilerin (**yazımız özgünlüğünde köylülerin**) kendi gücünü görememesi, örgütsüzlüğü sömürücülerin cesaretle saldırılarına olanak yaratıyor. Büyük ve sessiz, kendi derdine düşmüş, umudunu yitirmiş bir kitle gerçeği olmazsa sömürücüler bu kadar pervasızca saldıramayacaklardır. **Yani faşizmi güçlü kılan da biziz, yenecek olan da biz.**

Bu gerçek bize örgütlenmemizi, gücümüze güvenmeyi ve saldırılara karşı sokaklara inerek haklarımızı savunmayı, savaşmayı salık veriyor. **Bu nedenle üretim ve tüketim kooperatiflerinde, köylü sendikalarında ve yöre derneklerinde örgütlenmeli, Proletarya Partisi'nin Halk Savaşı çağrısına kulak vermeli ülkenin her alanında olduğu gibi köyleri, yaylaları dağları, sömürüye, emperyalist talana ve faşizme karşı savaş alanına çevirmeliyiz.** Artık boş vaatlere, seçim oyunlarına, yalan ve aldatmacalara yeteri kadar doyduk. Şimdi gerçeklere yani devrime kulak kabartmalı, bilincimiz ve yüreğimiz **“Halk Savaşı”** şiarıyla kuşanmalı-atmalıdır...

Sinop halkı Nükleer Santral'e Bergama köylülerinin ruhuyla geçit vermeyecek!

Pancar üreticileri kuyrukta!

Pancar üreticilerine alacakları ödenmeye başlandı. **Erzincan Şeker Fabrikası**'na bağlı pancar üreticileri, fabrikaya verdikleri ürünün bedelini ilgili banka şubelerinden almaya başladı. **Erzincan Şeker Fabrikası**'na bağlı 4 bölgedeki 164 köyde bulunan **7 bin 650** pancar üreticisine, **12 milyon 750 bin YTL** ödeme yapılacaktır. Erzincan'da 2005 yılı pancar döneminde **253 bin ton** pancar alımı yapan Şeker Fabrikası, pancar üreticisine avans, gübre bedeli, sulama ücreti gibi giderlerle toplam **26 milyon 800 bin YTL** ödeme yapmış olacak. Pancar Ekicileri Kooperatifi Başkanı **Bülent Dumlu**, ödemelerle ilgili yaptığı basın açıklamasında; "**pancar üreticilerine, pancar üretim sözleşmesine göre pancar paralarının ödenmesi 30 Nisan tarihine göre belirlenmiş, bu tarih acil olarak değiştirilmeli. Çünkü ekim dönemi başladığında çiftçi en azından ekonomik olarak eksikliklerini giderebilir**" dedi. Dumlu konuşmasının devamında yeni ekim döneminde hükümetin tarım politikasını eleştirerek, bu dönem köylünün umutsuz bir şekilde tarlasını ektiğini ifade etti.

Ödemelerin başladığı günden beri **Erzincan** il merkezinde pancar paralarını almak isteyen üreticiler, Şekerbank şubesi önünde uzun kuyruklar oluşturdu. Görüşlerini aldığımız, banka önünde bekleyen pancar üreticileri; pancar ortalama fiyatının **11 YKR** olduğunu, bu fiyatın maliyet fiyatına denk bir fiyat olduğunu, bu nedenle emeklerinin karşılığı olmadığını belirttiler. Ayrıca ürettikleri pancarı 6 ay önce teslim ettiklerini, ama paralarını ancak şimdi alabildiklerini ifade ederek, bu ödeme sisteminin bir an önce değiştirilerek, teslim tarihinden sonra 1-2 ay içinde ödeme yapılmasını istediler.

(Erzincan)

Türkiye bir taraftan **Tuzla Orhanlı**'da ortaya çıkan zehirli variller ve ardından **Çernobil** faciası ile ilgili araştırma sonuçlarının basına yansımaları ve de **Gebze Dilovası**'ndaki gelişmelerle gündemde iken hükümetin aldığı yeni bir karar **Sinop** halkını ayağa kaldırdı. Uluslararası nükleer lobilerinin başını çektiği ve son on yıldır sözde enerji politikasının "**istikrarını**" sağlayabilmek için yürütülen kampanyalar sonucu **AKP** hükümeti Nükleer Santral için start verdi. 19 holdingin **Enerji Bakanı Hilmi Güler**'le biraraya gelmesiyle de ilk adımlar atıldı.

26 Nisan 1986'da **Kiev**'de **Çernobil Nükleer Santrali**'nin 4 numaralı reaktörünün patlaması sonucu (**Hiroşima ve Nagazaki**'ye atılan atom bombalarından çıkan radyasyonun **200 katı**) yaşanan insanlık faciasının ülkemizde özellikle **Karadeniz Bölgesi**'nde kanser hastalıklarının patlamasına yol açtığı hepimizin bildiği bir gerçektir. Ayrıca İtalyan şirketlerinin Karadeniz'e bıraktıkları zehirli varillerin bir kısmı da **Sinop Soğuksu** köyüne ilkel koşullarda depolanmaktadır.

ABD'nin baskısıyla 350 milyon YTL'lik yerli üretim ithalata dönecek

ABD'nin **Ankara Büyükelçisi Roos Wilson**'un **Nisan** ayı başlarında Tarım ve Köyişleri Bakanı **Mehdi Eker**'i ziyaretinin arkasında **ABD**'nin Türkiye'ye yönelik "**çeltik ve pirinç üretimini başta ABD olmak üzere ithalata teslim edecek**" baskısı olduğu ortaya çıktı...

Bu konuyla ilgili olarak **Ziraat Mühendisleri Odası (ZMO) Başkanı** **Gökhan Günaydın** "Devlet Bakanı **Kürşat Tüzmen** ABD'de Türkiye adına bir taahhütte bulunmuş ve **ABD**'nin Türkiye'nin çeltikte izlediği politikayı Dünya Ticaret Örgütü'ne (DTÖ) 'anlaşmazlıkların halli mercii'ne götürmek tehdidinde karşılık

29 Nisan 2006'da **Sinop Nükleer Karşıtı Platformu** önderliğinde saat **11:00**'de **Uğur Mumcu Meydanı**'nda Türkiye'nin çeşitli illerinden gelen ve yöre halkının katılımıyla yaklaşık **10 bin** insanın katıldığı bir miting düzenlendi.

Nükleer santral lobilerinin startına paralel bütün yaşanan acı gerçeklerin bilinciyle yerelde bulunan kitle örgütleri ve siyasi partilerden oluşan **60'a** yakın kurumun oluşturduğu **Sinop Nükleer Karşıtı Platformu** eylemlerle Nükleer Santrale dur diyor.

29 Nisan 2006'da **Sinop Nükleer Karşıtı Platformu** önderliğinde saat **11:00**'de **Uğur Mumcu Meydanı**'nda Türkiye'nin çeşitli illerinden gelen ve yöre halkının katılımıyla yaklaşık **10 bin** insanın katıldığı bir miting düzenlendi.

Nükleer karşıtı afiş ve dövizlerle donanmış onlarca küçük balıkçı tekneleri ve trollerinin doğal bir körfez olan **Sinop** limanındaki deniz turu eylemiyle başlayan miting **Uğur Mumcu Meydanı**'nda toplanılmasıyla devam etti.

Miting sonrasında; **DİSK Genel-İş** Sekreteri **Musa Çam**, **CHP Sinop Milletvekili Engin Altay**, **Sinop Çerçve Dostları Derneği Başkanı Hale Oğuz**, **ANAP** hükümeti döneminde **Çernobil**'in Karadeniz'e etkilerini araştıran bu araştırmaları nedeniyle **TAEK** görevinden çekilen **Prof. İnci Gökmen**, **EMO** adına çeşitli yöneticiler konuşma yaptılar.

Ayrıca **ANAP** hükümeti dönemi bakanlarından eski **Sinop Milletvekili Yaşar Topçu** da konuşma yaptı. Ancak **Topçu** kitlenin alkış, ıslık ve "**Hırsız Topçu**" sloganlarıyla konuşmasını kısa

kesmek zorunda kaldı.

Müzik ve Sinop Sanat Tiyatrosu Topluluğu'nun nükleer etkileri üzerine düzenlediği skeçlerle desteklenen miting kitlenin "**Nükleer sizin, Sinop bizim**", "**Ferman padişahın, Sinop bizimidir**", "**Nükleere karşı omuz omuza**", "**Söz, yetki, karar Sinop halkının**", "**Nükleer santral istemiyoruz**", "**Yeni bir Çernobil istemiyoruz**", "**Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek**", "**Hamsi düşmanı, nükleer uşağı 'ampul' Tayyip**", "**Nükleere inat, yaşasın hayat**" gibi sloganları ile **5 saat** sürdürülmüştür. Bu süre zarfında kitle miting alanını terketmemiş mücadelede ısrarlı olduğunu ifade etmiştir.

Mitinge katılarak destek veren kurumlar; **Adana**, **Antalya**, **İstanbul EMO**, **Karadeniz** illerinden **Barolar**, **Samsun KESK Şubeleri**, **Batman KESK** temsilcilikleri, **Alaçam ve Yakakent Eğitim-Sen**, **Sinop ve Samsun OMÜ Öğrenci Platformları**, **Gebze ve Samsun Halkevleri Şubeleri**, **Sindef57**, **Anti Nükleer Cephe (ANC)**, **Soğuksu köylüleri**, **Greenpeace**, **Yay Çed**, **DİSK Samsun Şubesi**, **Samsun 78'liler Derneği**, **Alanya Doğa Savaşçıları Derneği**, **Türkeli Kuşçular Köyü Derneği**, **BJK Çarşı Grubu taraftarları**, **Samsun ÖDP**, **SDP**, **EMEP**, **CHP** ve **Bafra CHP**, **ÖDP**, **SDP** gibi siyasi partiler. (Samsun)

'götürmeyin biz buradaki uygulamamızı geri çekiyoruz' demişti. Günaydın, "**Bakan Eker ile ABD büyükelçisi Wilson arasındaki görüşme ile bu taahhüdün altı dolduruluyor**" diyerek devletin emperyalizme bağımlı uşak karakterini teşhir etti. Ayrıca "**Türkiye'nin DTÖ sürecinde yaptırımıyla karşılaşacağını bile bile desteklemelerde bulunmak yerine üreticiye dönük girdi, ar-ge altyapı yardımlarına yönelmesi gerekirdi...**" diyerek devletin destekleme politikasını eleştirdi. Yine konuyla ilgili açıklama yapan **Trakya Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Okan Gay-**

tancıoğlu, "...pirincin kilosunu üretici yaklaşık **1 YTL**'ye satıyor, tüketici buna **3 YTL** ödüyor. İthalat fiyatı ise **60-70 Ykr**. Ancak Türkiye doğru politikalarla çeltik ve pirinçte ithalat bir yana ihracatçı konuma gelir..." diye konuştu.

Gaytancıoğlu'nun verdiği bilgilere göre çeltik üretiminin ülkemiz koşullarında çok uygun şartların olmasına rağmen pirinç pazarının tamamının ithalata dönmesi halinde yerli üretici köylü **350 milyon YTL**'lik pirinç gelirini kaybetmiş olacak ve doğallığında açlık ve işsizliğin de buna paralel artacağını açıklar.

(Erzincan)

TKP/ML TIKKO eylemlerine devam ediyor

TKP/ML'nin emperyalizmin ülkeye yayılmış tüm ekonomik askeri kurumlarını hedef alan eylemleri devam ediyor. Çünkü gerek faşist devletin himayesindeki kuruluşlar; gerekse de emperyalist tekellerin bizzat girişimleriyle kurulmuş işletmeler, doğrudan ya da dolaylı olarak sömürgecilik ilişkilerinin kuvvetlendirilmesinin araçları durumundadır. Bunların başında da Coca-Cola Company, Philip Morris gibi ABD şirketleri gelmektedir.

Ekonomik olarak emperyalist bir tekel konumundaki bu şirketler, girdikleri ülkelerde emperyalist sömürgeci ilişkilerinden doğrudan faydalanarak bir yandan ulusal üretimi (ve üreticileri) felce uğratmakta; bir yandan da savaş ve işgallerle yol alan emperyalist devletlere ekonomik kaynak yaratmaktadır. Üstelik salt ekonomik bir işletme olmaktan öte, Latin Amerika ülkelerinde Coca-Cola'nın yaptığı gibi sendikacı işçilere saldırmakta, sendika liderlerini katletmektedir.

Ülkemizde de benzer yolları deneyen bu şirketlerden Philip Morris şirketi Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki tütün üretimini baltalamakta ve üretimi kendi tekeline almaya çalışmaktadır. Bu kapsamda faşist TC devleti özelleştirmeler yoluyla yasal ve ekonomik şartları emperyalist şirketler lehine düzenlemektedir.

Bu gelişmelere karşı tütün üreticileri birçok yerde tepkisini koyarken faşist TC devletinin azgın saldırılarıyla karşı karşıya gelmektedir. Son olarak Samsun'un Bafra ilçesinde tütün üreticileri kitlesel bir mitingle durumu protesto etmiştir.

Elimize ulaşan bir bildiriye göre TKP/ML militanları 2 Nisan 2006 tarihinde Philip Morris tekelinin Samsun Bafra dağıtım şirketini bombalamıştır. Açıklamada "Bombanın zamanından önce fark edilmesi neticesinde patlama gerçekleşmemiştir. Dağıtım şirketinin aynı zamanda Emperyalist Shell şirketinin şubesi olması vesilesiyle Faşist TC devleti eylemimizi sansasyonel bir karalamacaya dönüştürmeye çalışmıştır. Hedefimizin oradaki benzinlik ve çalışanlar olduğu yönlü yalan haberlerle eylemimizin içeriğini saptırmaya çabalamıştır" denilmektedir.

Yine aynı bildiriye göre 4 Nisan 2006 tarihinde saat 23:30'da yine Philip Morris teke-

linin Kocaeli Darıca dağıtım şirketi TKP/ML militanlarınca bombalanmıştır. Bombalama sonrası can kaybı yaşanmazken şirketin iki adet Marlboro dağıtım aracı hasar görmüştür.

Bildiri şöyle devam etmektedir; "Hedeflerimizin netliği ve gösterdiğimiz itinaya rağmen milletvekilinden, yerel medyasına kadar tüm faşist-gerici odaklar eylemlerimizin verdiği mesajı karartmak için ellerinden geleni yapmıştır. Çünkü bombalarımız, emperyalizme karşı olduğu kadar onların asalak uşaklarına ve yordakçlarına da yöneliktir. Onlar gerekli mesajı almıştır ve bu yüzden rahatsızlık duymaktadır."

TIKKO Dersim'de gazino bombaladı...

Faşist diktatörlük, devrimci muhalefetin geliştiği her alanda halka karşı kolluk güçleriyle gerçekleştirdiği askeri operasyonların yanısıra kültürel ve ahlaki olarak kişiliksizleştirip, kimliksizleştirme eksenli politikalarını uygulamaktadır. Son zamanlarda bu tür çalışmaların yoğun olarak yapılmaya çalışıldığı alanlardan biri de Dersim'dir.

Devrimci çalışmaların görece zayıflaması ile birlikte Faşist TC güçleri bir taraftan askeri güçleri ile operasyonlar yaparken; diğer taraftan polis ve JITEM elemanları ile halkın içinde yoz ilişkileri geliştirmeye çalışmaktadırlar. Bunun bir sonucu olarak daha önce hiç yaşam bulmayan "adli olaylarda" bir artış vardır. Bunlara sanki kendiliğinden gelişiyor gibi bir izlenim verilmeye çalışılmaktadır. Ama herkesin de bildiği gibi, bu olaylar bizzat devlet güçleri tarafından bilinçli bir şekilde örgütlenmektedir. Bu tür çalışmalar yapanlar ve bunlara alet olanlar, bu çalışmalarını masum bir ticari çalışma gibi gösteriyorlar. Oysa şu bir gerçek ki bu çalışmalar gösterilmeye çalışıldığı gibi masumane ticari faaliyetler değildir, bunlar direkt devletin halkı devrimci mücadeleden uzaklaştırıp yoz kültürün bir parçası haline getirme uğraşlarıdır. Polis ve JITEM veya onlarla bağlantılı kişiler tarafından başka şehirlerden getirilip gazino, birahane ve restoranlarda "kadın garson" adı altında pazarlanarak metalaştırılmış kadınlar, yozlaştırma faaliyetinin bir parçası olarak kullanılmaktadırlar.

Gerillanın ve devrimciliğin erdem olduğu Dersim'de de yoz ilişkiler "erdem" haline getirilerek, devrimci mücadelenin önüne ge-

çirilmeye çalışılmaktadır.

Dersim'de geliştirilmeye çalışılan fuhuş, uyuşturucu, çete ilişkilerinin örgütlendiği yerlerin başında gazino, birahane ve restoran görünümü altında çalışan yerler gelmektedir. Bilindiği gibi 25 Mart 2006 tarihinde Dersim Merkez Moğoltay Mahallesi'nde bulunan Muhabbet Gazinosu tüm bunlar gözönüne alınarak bombalanmıştır. Bu konu ile ilgili elimize ulaşan TKP/ML TIKKO Dersim Bölge Komitesi imzalı bildiri "TKP/ML TIKKO Dersim Bölge Komitesi'ne bağlı militanlar gazino, birahane ve restoran görünümünde çalışan yerleri uyarı amacı ile 25 Mart 2006 tarihinde saat 19:00'da Muhabbet Gazino'ya bomba koymuştur. Uyarı amacıyla konulan bombanın patlamasıyla yozlaştırma çalışmalarına ortak olan mekanın çalışanlarından bir kişi yaralanmış, mekanda ciddi hasar meydana gelmiştir.

Bu kapsamda çalışma yürüten gazino, birahane ve restoranlara bir uyarımızdır!!!

Faşist TC'nin geliştirmeye çalıştığı yozlaştırmaya ortak olmaya devam ettikleri takdirde Partimiz TKP/ML'yi karşılarında bulacaklarını ve daha yoğun eylemlerimizle karşı karşıya kalacaklarını bilmelidirler!" denildi.

Şan olsun Proletarya Partisi'ne

Proletarya Partisi'nin 34. kuruluş yılına ilişkin Avusturya'nın Voralberg, Innsbruck, Wörgl, Linz, Viyana ve Ternitz bölgelerinde

Avusturya İşçi-köylü okurları olarak çeşitli seminerler düzenlendi. Seminerlerimizde Proletarya Partisi'nin tarihi, ideolojik, politik ve siyasal hattı

anlatıldı. Yaklaşık 230 civarında katılımın sağlandığı etkinliklerimiz başarılı bir şekilde gerçekleştirildi.

(Avusturya İK okurları)

Belçika'da 24 Nisan

22 Nisan Cumartesi günü Belçika'nın Liege kentinde 24 Nisan 1972'de kurulan Proletarya Partisi'nin İbrahim Kaypakkaya önderliğinde kuruluşunun 34. yılı nedeniyle seminer düzenlendi. Seminere saat 15:00'te Ordu'da

şehit düşen Dilek Polat yoldaş nezdinde tüm şehitler için 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Seminerin canlı geçmesi ve katılanların da konuşmasıyla olumlu bir şekilde bitirilmiştir.

(Belçika Partizan okurları)

24 Nisan karanlığa yakılan bir meşaledir!

Türkiye proletaryasının ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın umudu Proletarya Partisi'nin kuruluşunun 34. yılı, yapılan bir etkinlikle kutlandı.

22 Nisan Cumartesi günü Mersin 78'liler Derneği'nde yapılan etkinlik saat 12:30'da başladı. "24 Nisan Karanlığa Yakılan Bir Meşaledir" yazılı ve Partizan imzalı pankartın açıldığı etkinlik salonu Başkan Mao'nun, 34 yıllık tarihi bize taşıyan şehitlerimizin, dağlarda isyan ateşlerini yakan savaşıncıların ve İbrahim yoldaşın resimleriyle süslendi. Etkinlik kavganın yapıtaşları için yapılan saygı duruşuyla başladı ve "Vartnik'te bir köm" şiiri okundu. Ardından Partizan adına bir metin okundu. Son dönemlerde Mao yoldaş şahsında yapılan saldırılara değinilen açıklamada, günümüzde bu tür saldırılara yanıt vermenin silahlı mücadeleyi yükseltmekten, emekçileri devrim talebiyle örgütlemekten geçtiği ifade edildi. Tohum Kültür Merkezi tarafından

hazırlanan "Umudun Ateş Toplarına-2" isimli sinevizyon gösterimi yapıldı. Gösterim boyunca toprağa düşen yoldaşlarımıza alkış hiç susmadı, özellikle Aşkın Günel yoldaşın görüntüleri kitleyi coşturdu. Sinevizyondan sonra sahne alan ve Diyarbakır, Batman yöresini oynayan halkoyunları ekibi yöresel kıyafetleriyle kitlenin beğenisini topladı.

Verilen aradan sonra okunan şiirlerin ardından DDSB'den bir konuşmacı söz aldı ve 1 Mayıs'ın önemi üzerine düşüncelerini belirtti. Konuşmadan sonra 77 1 Mayıs'ını anlatan bir tiyatro gösterimi yapıldı. 1 Mayıs çağrısının yapıldığı tiyatro, kitle tarafından yoğun alkış aldı. Etkinlik Anka Kültür Sanat Merkezi'nde çalışmalarını sürdüren Ozan Önder'in sahne almasıyla son buldu. Ozan, Kürtçe türkülerıyla kitleyi halaya davet etti. Etkinlik hep birlikte 18 Mayıs marşının okunmasıyla son buldu. (Mersin)

Devlet Diyarbakır'dan intikamını çocuklarına yönelerek alıyor

Muş'ta kimyasal silahlarla katledilen 14 HPG gerillasından 6'sının defnedilmesi için gönderildiği Diyarbakır'da cenazelere on binlerce insanın katılmasını sindiremeyen egemenler bütün faşist güçleriyle insanlara saldırmış 28-31 Nisan günlerinde yaşanan çatışmalarda 202 çocuğu gözaltına almıştı. Gözaltına alınan çocukların 86'sı polisler ta-

rafından, 56'sı ise Savcılık tarafından serbest bırakılmıştı. 60 çocuk ise tutuklanarak Diyarbakır ve Mardin'deki hapisanelere gönderilmişti. Günler süren çatışmalarda barikatların en önünde korkusuzca çatışan çocuklar devlete kök söktürürken aynı zamanda da polislerin hedefi olmuşlardı. 3-17 yaş arasındaki çocuklar ölümcül yerlerine hedef al-

arak pervasızca katledilmişlerdi. Katledilen yaşlıları için bir taş daha fazla atan Diyarbakırlı çocukların çatışmaların hemen ertesinde tek tek gözaltına alınarak tutuklanması da Kürt halkının devlete ve sisteme olan öfkесinin intikamının alınmak istenmesiydi. Çocuk oldukları için tutuklanmaları birçok aydının tepkisini topladı ve avukatların da yaptığı itirazlar sonucu 14'ü daha serbest bırakıldı. 46 çocuk ise halen tutsak.

"Silahlı örgüte üye olmak", "kamuya ait tesis, bina, yer ve diğer eşyalara zarar vermek", "kamu görevlilerinin görevini engellemek", "2911 sayılı gösteri, toplantı ve yürüyüşleri yasasına muhalefet etmek", "izinsiz zarar verici madde kullanmak" vb. bir dolu gerekçelerle haklarında dava açılan 202 çocuktan 116'sı hakkında 9,5 yıl ile 24 yıl arası hapis cezası isteniyor. 500'ü aşkın insan hakkında açılan davalarda 'zarar' gören işyerlerinin faturası da Diyarbakır halından çıkarılmaya çalışılırken çoğu çocuk olan 30 insanın katilleri hakkında hiçbir iş-

lem yapılmadı henüz. Katillerin bir çoğunun olaylar esnasında iş üstüneyken resmi çekilmesine rağmen hiçbir ses çıkmadı. Bütün 'sorumluluk' ellerindeki taşlarla düzeni yıkmaya cesareti gösteren ön saflara 'itilerek' kullanılan Diyarbakır'ın çocuklarına ve kadınlarına çıkartılmaya çalışılacaktır.

Bu saldırılar gözyaşlarıyla yeşillenmiş bir toprağın insanına, Kürt halkının özgürlük taleplerine yöneltilmişti dün olduğu gibi. Bu kez özellikle çocuklar seçilmişti. Çünkü onlar yakılmış, yıkılmış evlerinin harabelerinde saklambaç oynarken bir avuç buğdaya hasret bırakıldıkları için daha öfkeliydiler. Hedef tahtasında bu yüzden yerlerini aldılar, katledildiler, gözaltına alındılar, tutuklandılar. Gözaltındayken büyüklerinin yaşadıklarından farklı bir "muamele" görmediler "devletli büyükler"den. Çocuk olmaları onlara düşen acıyı azaltmadı, ama onlar da yaşlarından beklenmeyen bir direnişi büyütüyorlar, devletin "demokrasi" yalanlarını açığa çıkararak. (H. Merkezi)

ABD Dışişleri Bakanı Condelezza Rice, Ortadoğu'daki son gelişmelerde uşağı TC'ye oynayacağı rolü kavratmak, talimatlar vermek üzere Türkiye'ye geldi. Rice'nin ülkeye geldiği gün ve sonrasında birçok yerde protesto gösterileri yapıldı.

İzmir'de de Partizan, HÖC, ESP, DHP, BDSP, ÖMP, EKD-G, Kurtuluş Partisi ve Belediye-İş 4 No'lu Şube 25 Nisan günü saat 12:30'da Kemeraltı girişinde bir basın

Yankee go home!

açıklaması yaptı. "Katil Rice Ortadoğu'dan defol- Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak" pankartının açıldığı eylemde, Irak işgaliyle ilgili fotoğraflar sergilendi.

Kitle adına yapılan açıklamada, Rice'nin ülkemize neden geldiği ve ülkemiz hakim sınıflarının emperyalizm karşısındaki rolünün ne olduğu anlatıldı. Açıklama "Emperyalistlerin ve işbirlikçi-uşaklarının İran'a yönelik olası bir saldırısında asla sessiz kalmayacak, topraklarımızı kardeş halkların katledilmesinde kullanılmayacağız. Bölgeye yapılan askeri yığınaklara ve Kürt halkına yapılacak saldırılara karşı sessiz kalmayacağız. Ülke-

mizde bulunan ABD ve NATO üslerinin kaldırılması için ve yenilerinin yapılmasına karşı mücadelemizi yükselteceğiz" şeklinde sona erdi. Eylemde sık sık "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Kahrolsun emperyalizm", "Katil Rice Ortadoğu'dan defol" sloganları atıldı. (İzmir)

Katil Rice Türkiye'den defol!

Aralarında Partizan, Alinteri, BDSP, Çukurova Halk Kültür Merkezi, HÖC, DHP, Çağrı gibi bileşenlerin bulunduğu kurumlar tarafından organize edilerek Rice'nin Türkiye'ye gelişini protesto eden bir eylem ger-

çekleştirildi. Basın açıklaması 25 Nisan 2006 tarihinde saat 12:00'de İnönü Parkı'nda yapıldı. Burada toplanan kitle "Katil Rice Türkiye'den defol" vb. sloganlar atarak AKP önüne bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş boyunca "İncirlik üssü kapatılsın", "Emperyalistler, işbirlikçiler, 6. Filo'yu unutmayın" sloganları atıldı. Açıklama AKP önünde metnin okunmasıyla son buldu. (Adana Partizan okurları)

Ortak açıklamayla katliam kınandı "İlyas Aktaş ölümsüzdür!"

Diyarbakır'da yaşanan olaylar sırasında polislerin açtığı ateş sonucu ağır yaralanan Devrimci Demokrasi gazetesi Diyarbakır büro çalışanı İlyas Aktaş'ın şehit düşmesi İzmir'de devrimci ve sosyalist basın çalışanları ve okurları tarafından protesto edildi.

Partizan, Atılım, Devrimci Demokrasi, Kızıl Bayrak, Devrimci Hareket ve İşçi Mücadelesi tarafından 20 Nisan

günü saat 18:00'de Kemeraltı girişinde bir basın açıklaması yapıldı. "İlyas Aktaş Ölümsüzdür" pankartının açıldığı eylemde sık sık "Yaşasın devrimci dayanışma", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Baskılar

bizi yıldırılmaz" vb. sloganlar atıldı.

Yapılan ortak açıklamada Diyarbakır'da yaşananlar anlatılırken, devletin pervasızca saldırdığı ve çocukları dahi katlettiği söylendi ve "Biz devrimci ve sosyalist basın çalışanları ve okurları olarak egemenlerin halka ve onların örgütlü iradeleri durumunda olan devrimcilere yönelen bu saldırısını nefretle kınıyor, bu saldırıların bizi

haklı ve meşru mücadelemizden asla alıkoymayacağımızı vurguluyor ve hep birlikte mücadele ederek bu baskı ve sömürüye son verme irademizi haykırıyoruz" denildi. Eyleme Alinteri de destek verdi. (İzmir)

Kızıltepelili çocuklar 23 Nisan'da Uğur'un yanındaydı

21 Kasım 2004 tarihinde evinin önünde katledilen Ahmet Kaymaz ve 12 yaşındaki oğlu Uğur Kaymaz 23 Nisan 'Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nda Mardin'de anıldı. Ayağında terliklerle babasına yardım ederken katledilen Uğur Kaymaz 12 yaşında terörist ilan edilerek katil polisler aklanmaya çalışılmıştı. 12 yaşındaki bir çocuğun 13 kurşunla katledilmesi olayını hafızalarda diri tutmak için Diyarbakır'da yapılan 13 kurşun heykeline de soruşturma açılmıştı. Devlet, çocuk katili yüzünü gizlemek için her fırsatta Uğur ve Ahmet Kaymaz'ın infazını gündemden düşürmeye çalışıyor, ancak Kürt halkı ve ço-

cukları aynı yaşta oldukları, aynı okullarda, aynı sınıflarda ders aldıkları Uğur Kaymaz'ı 23 Nisan'da da unutmadı.

Mardin yolu üzerindeki evinin önünde vurulduğu yere fidan diken ailesi ve arkadaşları, Atatürk Mahallesi Mezarlığında Uğur Kaymaz'ın mezarına karanfiller bıraktı. Mezar başında yapılan anmada konuşmalar ile birlikte abisi Habip Kay-

maz'ın Uğur için okuduğu "Oxir be Ugurê min" adlı şiiri arkadaşlarına ve ailesine duyulduğu anlar yaşattı. Uğur Kaymaz'ın annesi ve ninesi ise mezarların başında ağıt yaktı. (H. Merkezi)

İnsan sağlığı mı dediniz?

rin Çernobil karşısındaki tutumu ne olduysa; bugün de Tuzla'da yaşanan zehirli atık olayındaki tutumları aynıdır.

Kaldı ki olayların ardından ilk cezanın varilleri ihbar eden TIR şoförüne ve nakliyeciyeye verilmesi devletin kimi cezalandıracağına da göstergesidir.

Fabrikaların çoğunun hava emisyon izni yok!

2005 yılı verilerine göre, Dilovası bölgesindeki fabrikaların yüzde 44'ü ruhsatsız. **Dilovası Organize Sanayi Bölgesi'ndeki fabrikaların yüzde 76'sının deşarj izinleri bulunmuyor ve bu fabrikalardan yüzde 72'sinin hava emisyon izni yok.** Ve bu bölgede kanser hastalığı büyük bir artış göstererek, hastalık sıralamasında birinci yeri almıştır.

Yine **Çernobil** felaketinin ardından devletin 2000 yılında bir rapor hazırladığı ancak bunu kamuoyuna açmadığı da basına yansıyan bilgiler arasında. Bu rapora göre; başta Karadeniz olmak üzere çok geniş bir alanda kazanın etkileri halen sürüyor ve toprakta radyoaktif bulunuyor ve toprakla uğraşanlar yoğun bir şekilde kanser riski taşıyor.

Suçlular, suçluları yargılayamaz

Doğayı çevreyi, insan sağlığını zehirleyerek canlıları toplu yıkıma götürenlerle, kamuoyuna sahte açıklama yapanlar aynı sınıfın temsilcileridir. Suçlular, sömürü sahipleriyle merkezi ve yerel yöneticilerdir, bunlar, ege-men yönetici sınıfın efendileridir. Birlikte çıkar ortaklığı içindedirler. Bundandır ki kamuoyuna yönelik yapılan tüm basın açıklamalarının inandırıcılık hükmü yoktur, olamaz da. Suçlular, suçluları yargılayamaz.

Çernobil faciasından ancak yirmi yıl sonra bir rapor hazırlayabilen devlet, yıllardır kimyasal atıkları yerleşim alanlarının yanı başına gömülmesine göz yumarak ve **Sinop'ta kurmayı düşündüğü nükleer santral projesiyle halka karşı bir suçlar zinciri içindedir.**

Ülkemizde emperyalizme bağımlı, denge-siz ve eşitsiz bir ekonomik yapılanma mevcuttur. Yıllardır en geri teknolojiyle, çarpık sanayileşme sürecini yaşayan komprador burjuvazi, sadece işçileri, emekçileri yıkıma sürüklemiyor; aynı zamanda doğanın dokusunu da vahşi bir şekilde bozuyor ve değiştiriyor. **Emperyalist-kapitalist sistemin emrettiği tarım politikalarıyla verimli topraklar verimsiz, bakımsız çöllere çevrilme-yeye çalışılıyor.** Çevre ve doğanın korunması bilinci, bütünlüklü bir toplumsal bilinçtir. Bu bilincin gerçek sahibi ve savunucuları proletarya ve emekçilerdir. Çevreyi, doğayı ve yaşayan canlıları koruma bilinci insan yaşamının korunmasıyla elde edilir. İnsan yaşamını koruyacak, onu sahiplenecek, bu hakkı güvence altına alacak olan proletaryanın devrim bilimi ve onun sömürü ve zulmü ortadan kaldırmayı amaçlayan Demokratik Halk Devrimi mücadelesidir.

Failler bir kez daha Tuzla'da, Dilovası'nda suçüstü yakalanmıştır. Bu suç ve suçlular, devrimci propaganda ve ajitasyonun konusu yapılarak, bölge halkının örgütlenmesine ve örgütlenen tepkinin sokağa kitle eylemleri tarzında taşınmasına dönüştürülmelidir.

Sorunu çözme bilinciyle hareket edildiğinde başarı kaçınılmazdır. Halkın yaşamını, hava ve suyunu zehirleyenleri, tarihin çöplüğüne zehirli atıklarıyla birlikte gömme mücadelesini örgütlemeye bilinçle ve azimle...

Bir kamyon şoförünün **Tuzla'da** zehirli varillerin gömüldüğünü ihbar etmesi sonucu burjuva-feodal medya gözlerini **Tuzla Orhanlı Bölgesi'ne** ve **Gebze-Dilovası'na** çevirdi. Çok sayıda zehirli varilin ortaya çıkmasıyla beraber, sadece doğanın ve insan sağlığının tehdit unsuru olan zehirli atık gerçekliği ortaya çıkmadı, ondan daha zehirli olan sömürücü sisteminin ikiyüzlü gerçekliği de bir kez daha gün yüzüne çıkmış oldu. Gerçekleri gizleyerek çarpıtılan ikiyüzlü medya görüntüsüne bir kez daha bu vesile ile tanık olduk. Medya sanki şimdiye dek bu zehirli atık olayı ya da buna benzer hiçbir çevre tahribatı yaşanmamış gibi **"yetkililerin gerekli önlemleri aldığı"**nın altını çizdi. Oysa bu zehirli atık tablosunda devletin insan sağlığına verdiği önemin çarpıcı örnekleri görülmektedir. Burjuva-feodal sistemin sömürü yüzü Tuzla'daki zehirli atık gerçekliğinde bir kez daha ortaya çıkmıştır. **Komprador burjuvaların azami kâr pahasına kimya ve metal sanayiinde çalışan işçilerin, gecekondu oturan halkın, çevrede yaşayan tüm canlıların, doğanın canına nasıl kıydığını, hiçbir yasa tanımadan nasıl azgın bir yıkım ve imha canavarı olduğunu bir kez daha ortaya koydu.**

Komprador burjuvazi sadece fabrikalarında çalıştırdığı işçileri, emekçileri azgın bir şekilde sömürüp sefaletle mahkum etmekle kalmıyor; aynı zamanda fabrikaların yanısında oluşan gecekondu, yerleşim yerlerini de en ağır hava kirliliğine ve zehirli varillerle kuşatılmış bir doğayla başbaşa yaşama-yaya mahkum ediyor.

Komprador kapitalizm bir yıkım canavarıdır!

İnsan yaşamı doğa ve çevreden kopartılarak ondan soyutlanarak var olamaz. Bu yüzden çevreye, doğaya yönelik her saldırı, aynı zamanda insan yaşamına yönelik bir saldırıdır. Komprador kapitalizm, doğayı ve insanı zehirleyen, onu yok etmekten çekinmeyen, azami kâr yasasıyla hareket eden bir yıkım canavarıdır. Bugün atıkların % 90'ı sanayiden kaynaklanmaktadır. Tonlarca tehlikeli atık, kamusal denetimin yetersizliği, atık arıt-

ma ve bertaraf çözümlerinin uygulanmaması sonucunda nehir, göl, deniz, toprak gibi yaşamsal alanlara dökülerek, Anayasa'da düzenlenmiş olan **"sağlıklı bir çevrede yaşam hakkı"**nı hiçe saymaktadır. Ülkemiz sadece yerli komprador burjuvaların değil; aynı zamanda yabancı kapitalistlerin de zehirli atıklarının merkezi ve büyük çöplüğü haline gelmiştir.

Sinop Soğuksu köyü sahillerine vuran kimyasal atık içeren variller, İskenderun'da batan tehlikeli atık yüklü ULLA gemisi vb. örnekler radyoaktif kirlenmeye maruz kalan, hurda ticareti ile gelişmiş ülkelerin bir çöp alanı haline gelen ülkemizin toprakları ve denizlerinin durumunu göstermektedir. **Çernobil'in doğayı, insan yaşamını yıkan, yok eden etkileri bugün artan kanser vakalarıyla daha fazla anlaşılır hale gelen bir insanlık felaketidir.** Dün sömürücü egemenle-

"Anti-demokratik uygulamalara karşı mücadele edeceğiz!"

Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi bölgede yaşanan son gelişmelerle ilgili 20 Nisan Perşembe günü saat 12.30'da **Tuzla Organize Sanayi Bölgesi'nde Eski Traktörçüler Durağı'nda** bir basın açıklaması yaptı. Tuzla Kaymakamlığı'nın bir genelge yayınlaması ve jandarmanın basın açıklamasını engellemeye çalışması sendika temsilcilerinin ve işçilerin kararlı tutumu sonucunda boşa çıkarıldı.

Basın açıklamasına Limter-İş Sendika yönetimi ve tersane işçileri, direnişte olan MİTO işçileri, Mes-Der ile EMEP Tuzla yönetimi de katılarak destek verirken eyleme 700'ü aşkın işçi katıldı.

"Zehirli atıklara karşı mücadele eden Bergama, Tunceli, Sinop, Tuzla halkı yalnız değildir" vb. dövizler açan işçilere hitaben konuşan Deri-İş Tuzla Şube Başkanı **Hasan Sonkaya** "Bölgemizde bir çevre katliamı yaşanıyor. Burada kimyasal atıklar üreten fabrikalar bulunuyor. Orhan-

lı'da zehirli variller ortaya çıkınca devlet yetkilileri göstermelik işlemler yapıyor. Hükümet bunun hesabını vermelidir" dedi.

Deri-İş Genel Başkanı **Yener Kaya** ise, deri işçilerinin her alanda yürüttüğü mücadeleyi çevre sorununda da yürüteceğini belirtti. Deri-İş Genel Başkan Vekili **Musa Servi** de "Çevrenin kirletilmesine

karşı mücadele yürütmek zorundayız. Yasa-yı uygulamayanlar patronlar, ama devletin kolluk güçleri bizim, işçilerin karşımıza çıkıyor. Ülkede yaşanan tüm anti-demokratik uygulamalara karşı mücadele edeceğiz" dedi. Basın açıklaması sırasında işçiler yarım saat üretimi durdurdular.

(Kartal)

Fatma Koyupınar Ölüm Orucu'nda ölümsüzleşti

Gebze M Tipi Hapishanesi'nde 9 Mayıs 2005'te tecrite karşı Ölüm Orucu'na başlayan ve tahliye edildikten sonra da direnişine devam eden DHKP/C dava tutsağı **Fatma Koyupınar** direnişinin 354. gününde 28 Nisan 2006 akşamı kaldığı evde ölümsüzleşti.

Tecrite karşı sürdürülen direnişte bugüne kadar 121 kişi yaşamını yitirirken 500'ü aşkın kişi ise sakat kalmıştı. Başta Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü, milletvekilleri ile 6 yıldır yapılan görüşmelere rağmen tecritin kaldırılmasına yönelik bir adım atılmadı ve devrimci tutsaklar üzerinde süren tecrit ve izolasyon politikası her geçen gün daha da ağırlaştırılmaya çalışılıyor. Tecrit ve izolasyonun kaldırılması için çeşitli biçimlerle direnişe devam eden tutsaklardan **Fatma Koyupınar** ve **Serpil Cabadan** ÖO'na

devam ederken Avukat **Behiç Aşçı** da 5 Nisan Dünya Avukatlar Günü'nde tecritin kaldırılmasına dönük taleplerin yetkili makamlarca kabul edilmesi için Ölüm Orucu'na başlamıştı. Serpil Cabadan ve Behiç Aşçı'nın eylemleri devam ederken ölümsüzleşen Fatma Koyupınar yoldaşları ve devrimci dostları tarafından doğduğu yer olan Gaziantep'e 29 Nisan'da uğurlandı.

28 Nisan'da Adli Tıp'tan almak için bekleyen kitleye 2 kişi yumurtalı saldırıda bulundu. Saldırını gerçekleştirenlerden biri gözaltına alınırken kitle "**Kahramanlar ölmez halk yenilmez**" pankartı açarak "**Fatma Koyupınar ölümsüzdür**" sloganlarını attı. Cenazeyi sarı kırmızı bayraklara sararak Adli Tıp'tan çıkaran TAYAD üyeleri Bağcılar Cemevi'ne doğru yola çıkarken Koyupınar'ın ağabeyi Mehmet Koyupınar "**Kardeşim vatanını seven gerçek bir yurtsever-**

di" dedi.

Bağcılar Cemevi'nden Gaziantep Hacı Bektaş-ı Veli Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'ne ait Cemevine götürülen Koyupınar'ı buradan 200 kişilik bir kitle alarak **Yeni Mezarlığa** götürdü. Omuzlarda taşınan Fatma Koyupınar'ın cenazesinde "**Ölüm Orucu şehitleri ölümsüzdür**", "**Bedel ödedik bedel ödeteceğiz**", "**Anaların öfkesi katilleri boğacak**", "**Fatma Koyupınar ölümsüzdür**" sloganlarını atan kitle adına mezarlıkta bir konuşma yapan **Niyazi Ağırman** 6 yıldır insanların F Tiplerinden dolayı yaşamını yitirdiğini belirterek halkın buna karşı duyarlı olması gerektiğini söyledi. Ayrıca **Diyarbakır**, **Dersim**, **Mersin** ve birçok ilde tecritin kaldırılması için protesto eylemleri yapıldı.

Avukat Behiç Aşçı'ya Destek Eylemleri

Ölüm Orucu'na devam eden **Behiç Aşçı** için yapılan eylemler ve ziyaretlerden birini de Iraklı avukatlar gerçekleştirdi. 17 Nisan'da Aşçı'yı ziyaret eden Irak Özgürlükler Cephesi Üyesi Avukat **Seher Mahdi Naeef**'in, yanısıra şair **Ruhan Mavruk** da aynı gün Aşçı'yı ziyaret etti.

ESP üyeleri 15 Nisan'da Taksim Tramvay Durağı'nda yaptıkları basın açıklamasıyla Behiç Aşçı'nın yanında olduklarını söylediler.

TAYAD "Tecride son" dedi

Her Cumartesi günü Kemeraltı girişinde tecridin kaldırılması için eylem yapan TAYAD'lı aileler 29 Nisan günü yine aynı yerdedi. "**Tecrite karşı 122. şehit Fatma Koyupınar ölümsüzdür**" ve "**F Tipi Hapishanelerde Tecrite Son**" pankartlarının açıldığı eylem saat 13:00'da başladı.

"**Fatma Koyupınar ölümsüzdür**", "**Tecridi kaldırın ölümleri durdurun**", "**Yaşasın devrimci dayanışma**", "**Katil devlet hesap verecek**" vb. sloganların atıldığı eylemde kitle adına yapılan açıklamada, Fatma Koyupınar'ın 27 Nisan günü Şişli'de sürdürmüş olduğu ölüm orucu direnişinde yaşamını yitirdiği bildirildi.

5 dakikalık oturma eyleminin ardından eylem sona erdirildi. Eylemde ayrıca 1 Mayıs afişlerini asan Gençlik Derneği üyelerine Bornova'da sivil faşistler ve polis tarafından saldırıda bulunulduğu, birçok kişinin ağır yaralandığı söylendi.

(İzmir)

DHKP/C dava tutsağı Ercan Kartal da 12 Nisan'da çıkarıldığı dava duruşmasında Aşçı'ya direnişinde başarılar diledi. TAYAD üyeleri ise Adliye önünde toplanarak "**Tecride son**" pankartıyla tecritin son bulmasını istediler.

(H. Merkezi)

TMY; Sözde demokrasiyi bile bozar

Şemdinli iddianamesini hazırlayan Van savcısı Ferhat Sarıkaya'nın "**meslekten ihraç**" edilmesini protesto eden avukatlar 24 Nisan Pazartesi günü; **İstiklal Caddesi**'nde yaptıkları yürüyüşle TMY Tasarısı'nın geri çekilmesi için Başbakan Erdoğan'a telgraf çekti.

İstanbul Barosu Çağdaş Avukatlar Grubu'ndan 100'ü aşkın avukat, üzerlerinde cüppeleri ile İstanbul Barosu önünde toplandı. Burada kitle adına açıklama yapan Avukat **Mihriban Kırdök**, temel hak ve özgürlüklerin tehlikede olduğu bir süreç yaşandığını ifade etti. Şemdinli iddianamesini hazırlayan Savcı Ferhat Sarıkaya'nın hukuk dışı yapılmasına ve devleti korumak adına suç işleyenleri ortaya çıkarmaya çalıştığı için "**meslekten ihraç**" edildiğini belirten Kırdök, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun (HSYK) askeri otoritenin etkisiyle yargının bağımsızlığı ilkelerini ihlal ettiğini söyledi.

Kırdök açıklamada yaşama geçirilmek istenen TMY Tasarısı'na da dikkat çekerek, tasarının mantığında, devlet politikalarına muhalif her türlü anlayışı bastırma, sindirme, yok etme anlayışı olduğunu belirtti.

Kırdök ayrıca, "**Tasarı ile savunma hakkı kısıtlanıyor, sistematik işkenceye kurumsallaşma yolu açılıyor, kişi özgürlüğü ve güvenliği tehdit altına alınıyor, suç işleyen**

polis ve jandarma için ise tutuksuz yargılama yolu açılıyor. Bu tasarı devletin demir ökçe tasarısıdır. Getirilmek istenen, süresiz OHAL'dir" dedi.

Açıklamanın ardından alkışlar eşliğinde Galatasaray Postanesi'ne doğru yürüyen kitle, TMY Tasarısı'nın geri çekilmesi için Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a telgraf çekti.

* 25 Nisan Salı günü saat 12:00'de de İHD İstanbul Şubesi üyeleri; TMY Tasarısı'nı protesto etmek amacıyla yürüyüş düzenledi.

Taksim Meydanı'nda biraraya gelen kitle "**İnsan hakları savunucuları susmayacak**" yazılı pankart açarak, "**Susma sustukça sıra sana gelecek**" sloganı eşliğinde Galatasaray Lisesi'ne kadar yürüdü.

* ÇHD İstanbul Şubesi TMY Tasarısı'nın "**savaş yasa**" olduğunu belirterek, geri çekilmesi için herkesi harekete geçmeye çağırdı.

ÇHD İstanbul Şubesi üyesi bir grup avukat, TMY Tasarısı'nı protesto etmek amacıyla 27 Nisan Çarşamba günü **Sultanahmet Adliyesi** önünde bir araya geldi. Açıklamayı yapan avukat **Cem Demirçivi**, TMY Tasarısı'na İngiltere terör yasasının kaynaklık ettiğini belirtti. Yasa tasarısının bütün toplumu etkisi altına aldığına dikkat çeken Demirçivi, TMY Tasarısı ile 1980'li ve 90'lı yıllara geri dönüşler yaşanacağını söyledi. (İstanbul)

TMY toplumun tüm dinamik kesimlerini hedef alıyor!

TMY Tasarısı Karşıtı Birlik, Terörle Mücadele Yasası Tasarısı'nın bir an önce geri çekilmesi için 22 Nisan'da Taksim Tramvay Durağı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Saat 16:00'da toplanan birlik bileşenleri "**TMY Tasarısı geri çekilsin. Tüm anti-demokratik yasalar iptal edilsin**" yazılı bir pankart açtı. Bileşenler adına açıklama yapan **Bahar Gök**, TMY Tasarısı'nın temel hak ve özgürlükleri tümünden ortadan kaldıracığını, bu nedenle aylardır eylem yaptıklarını ancak AKP hükümetinin hukukçular ve demokratik kitle örgütlerinden

gelen tüm itirazlara kulaklarını tıkayarak tasarıyı meclisten geçirmeye çalıştığını söyledi. ABD ve AB ülkelerinde "**terörle mücadele**" konseptinde çıkarılan yasaların Türkiye'deki TMY Tasarısı ile aynı paralelde olduğunu ifade eden Gök "ABD Merkez Komutanlığı tarafından yapılan açıklamada '**terörizme karşı küresel savaş**'ın en az 20 yıl süreceği açıklanmıştır. Çok açıktır ki emperyalistler için ezilen halkların mücadelesi '**terörizm**' olarak görülmektedir. Bunun en açık örneği ise Filistin ve Irak'ta yaşananlardır" şeklinde konuştu.

(İstanbul)

1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak!

Emperyalist-kapitalist sistemin ezilen halklara dönük saldırılarını tırmadığı bir dönemde işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs ülke genelinde onbinlerin katılımı ile kutlandı. Özelleştirmelerin yoğunlaştırıldığı, sivil faşist saldırıların yurt geneline yayıldığı, öğrencilerin akademik bilimsel anadilde eğitim taleplerinin bastırılmaya çalışıldığı, emek sömürsünün giderek daha ağır hale geldiği, meclisten geçirilen ve geçirilmekte olan SSGSS ve TMY gibi anti-demokratik faşist yasaların bir an önce uygulamaya konulmak istendiği bir süreçte kutlanan 1 Mayıs'a katılım bu sene işgününe denk geldiği için geçen senelere oranla düşüktü. Sendikaların varla yok arası bir katılımı yer aldığı kutlamalarda 1 Mayıs'ı yaratan ve yaşatanlar olarak devrimcilerin ağırlığı her alanda hissedildi. Reformist, revizyonist, uzlaşmacı, işbirlikçi sendika konfederasyonlarının her daim yok saydığı ve gözlerden uzak, bir başlarına, işçi sınıfından kopuk olarak alanda yer almasını sağlamaya çalıştıkları devrimci örgüt ve kurumlar tüm çabalara rağmen 1 Mayıs'ın devrimci ruhunu, kızıl rengini, katledilen Amerikalı çelik işçilerinin direngenliğini ve mücadelesini alana taşıyarak sürecin saldırgan rüzgarına karşı aşılmaz bir set olduklarını gösterdiler.

İSTANBUL

2004 1 Mayıs'ında aynı sene 28-29 Haziran'ında İstanbul'da yapılacak olan emperyalizmin silahlı örgütü olan NATO'nun toplantısına karşı güçlü ve birleşik bir 1 Mayıs kutlamasının önüne türlü nedenlerle ket vuran KESK, DİSK, Türk-İş gibi konfederasyonların merkezi anlamda katılmaya gerek duymadıkları 2006 1 Mayıs alanında devrimcilerin örgütlü olduğu Deri-İş, Belediye-İş, Limter-İş'in kitleliliklerinin yanı sıra Tez Koop-İş, Yol-İş ve kısmen Eğitim-Sen, konfederasyonların namusunu kurtaran sendikalar oldu. Yaklaşık olarak 40 bin kişinin katıldığı 1 Mayıs alanında reformist ve revizyonist parti ve örgütlerin katılımı da düşük olurken alandaki duruşları itibariyle de 1 Mayıs'a biçtikleri misyonun bayramdan öteye geçmediği görüldü.

Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde Türk-İş'e bağlı sendikalardan **"Yaşasın 1 Mayıs"** yazılı pankartlarıyla Belediye-İş, Basın-İş, Tes-İş, Hava-İş, Harb-İş ve Tümtis'in hemen arkasındaki Deri-İş Sendikası örgütlü oldukları işyerlerinde iş bırakarak açtıkları **"Yaşasın Çorlu direnişimiz"**, **"Yaşasın Tuzla direnişimiz"** yazılı pankartların yanısıra Dünya Deri, Cevahir Deri, Çorlu Deri, Birsinler Deri, Gönen Deri işçilerinin direnişlerini selamlayan pankartlarla yer aldılar. Çeşitli sloganlarla deri işçilerinin direnişini selamlayan Partizan korteji de Deri-İş'in arkasında yer alarak **"Deri işçisi direnişin simgesi"**, **"Deri işçisi yalnız değildir"** sloganlarını atarak yürüdüler. Önde **"O'nu anmak savaşmaktır"** yazılı olan ve İbrahim Kaypakkaya pankartının arkasında **"Önce çocuklarımızı savunuyorduk. Şimdi onların düşüncelerini"**yle Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri, **"İMF'ye, özelleştirmelere, tarımın tasfiyesine, tecrite hayır"** ve **"Partizan"**, **"Biz kendimizi dünyayı temellerinden sarsacak bir davaya adadık"** pankartıyla **Yeni Demokrat Gençlik** ve **"Emperyalizmin işçi sınıfına yönelik saldırılarına karşı birlik, mücadele, zafer"** pankartıyla DDSB yer aldı. İçinden geçtiğimiz süreçte her türlü kaçkınlığın 'normal' karşılandığı bir dönemde ezilen halkların umudu olarak halklara kan kusturan, onları açlığa, yoksulluğa, sefalet ve ölüme itenlere ve onların varlık koşulu olan sisteme karşı savaşırken gözünü kırpmadan ölüme koşanlar için de sık sık

"Gerillalar ölmez yaşasın Halk Savaşı", **"Devrim şehitleri ölümsüzdür"**, **"Dilek Polat ölümsüzdür"** sloganları haykırıldı. Yine bu uğurda tutsak düşmüş devrimciler için **"Devrimci tutsaklar onurumuzdur"** sloganıyla yürekleri 1 Mayıs'ta alanlarda olan tutsaklara selam gönderdiler.

Aynı güzergahta yürüyen Devrimci 1 Mayıs Platformu da sosyal yıkım yasalarını, TMY ve GSS'yi, NATO'yu, yıkımları protesto eden pankartların yanı sıra ağırlıklı olarak Taksim'deki 1 Mayıs yasağının kaldırılması ve 1 Mayıs'ın ücretli iş günü olarak tatil ilan edilmesini içeren talepleri haykırdılar. **Devrimci 1 Mayıs Platformu** bileşenlerinden **HÖC** ve **DHP** kitleli katılımlarıyla göze çarptı.

Tepe Naitulus kolunda ise aralarında KESK İstanbul Şubeler Platformu, DİSK'e bağlı sendikalar; DTP, ESP, SDP ve 78'lilerin de aralarında bulunduğu çeşitli kurumlar katıldı. Yürüyüş kolunun başında DİSK yürürken DİSK'in önünde ABD'nin Iraklı ve Afgan tutsaklara yönelik tavrını ve işçilerin haklarının budanmasını anlatan kıyafetler giymesi ve **"ABD AKP'ye, AKP emekçiye çuval geçirdi"**, **"Utanch tablosu Guantanamo kapatılsın"** vb. dövizleriyle ABD ve Türk egemen sınıflarının emekçiler üzerindeki saldırılarını vurgulayan sloganlar atıldı. Bu yıl SES ve Eğitim-Sen'in mitinge katılımının geçtiğimiz yıllara oranla az olduğu görülürken DTP-EMEP-ESP ve EMEK Partisinin ortak açtığı pankartın arkasında kurumlar kendi pankart ve flamalarını açtılar.

ESP içerisinde **BEKSAV**'ın **"Biji Yek Gulan BEKSAV"** imzalı pankartı ve bando takımı görselliğiyle dikkat çekti. DTP'nin geçen yıllara oranla katılımının çok düşük olduğu, katılımı gençlerin kalabalık olduğu ve sık sık **"Kürdistan faşizme mezar olacak"** sloganıyla barış söylemlerinden ziyade mücadele isteminin hakim olduğu görüldü.

Genel-İş Şubelerinin katılımının kitleli olduğu kolda emekçiler **AKP** hükümetinin izlediği politikaları teşhir eden, emperyalist saldırganlığa vurgu yapan, TMY ve tecridi protesto eden sloganlar atıldı. **"Yıldızlara savaş, kon-**

dulara barış Gülsuyu-Gülensu Dayanışma Kurulu" imzasıyla gecekondu mahalle halkı da 1 Mayıs'ta sesini kitlelere duyurmaya çalıştı.

Tüm kurumlar sorunsuz bir şekilde Kadıköy Meydanı'nda buluştuktan sonra başlayan programda DİSK'in başkan-yken katledilen Kemal Türkler'in eşi **Saba Türkler**, Kemal Türkler'in 36 işçinin ve işçi önderinin katledildiği kanlı 1 Mayıs'ta yaptığı konuşmayı okudu. Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı **Mustafa Öztaşkın** da yaptığı konuşmada artan özelleştirmelere dikkat çekerken bu saldırıların son olmayacağı vurgusunu yaptı. Sunumlarda ağırlıklı olarak görselliği ve niteliği açısından en şanlı kutlandığı yıllardan örnek verilerek yaratılan nostalji havasını örgütsüzlüğün, esnek çalışmanın, ücret düşüklüğünün, sigortasızlığın dayatıldığı koşullarda direnişe geçen

Deri-İş Sendikası ve yine direnişte olan Mito işçilerinin direniş ve mücadele sloganları dağıttı. KESK Yönetim Kurulu Üyesi **Sevgi Gökçe**'nin alana giren kurumlara ithafen yaptığı konuşmada Denizleri, Mahirleri, katledilen işçileri, uzlaşmacı sendika 'önderlerini' alanda gördüğünü söylemesine karşın saklanmaya çalışılan meşale İbrahim Kaypakkaya'nın bayrakları gözünün önünde dalgalan-

masına rağmen 'görmemesi' ise dikkatlerden kaçmadı.

DİSK Başkanı **Süleyman Çelebi**'nin konuşması ise sık sık ıslık, alkış ve sendika ağalarına yönelik sloganlarla kesildi.

Alanda **"Yaşasın 1 Mayıs. Biji yek Gulan"** yazılı bir pankart açan **TKP/ML TİKKO** militanları kitle içerisinde **TKP/ML** flaması ile yürüyüş yaparak ajitasyon ve propaganda yaptı. Kitlenin kimi zaman alkışlarla selam verdiği militanlara **"Yaşasın partimiz TKP/ML. Halk Ordusu TİKKO TMLGB"**, **"Marks, Lenin, Mao, önderimiz İbo, savaşıyor TİKKO"**, **"Faşistlerin korkusu işçi köylü ordusu"** sloganlarıyla karşılık verildi. 1 Mayıs kutlaması **Edip Akbayram**'ın söylediği türkülerle sonlanırken kitle de halaya durdu.

Saldırlara karşı Birlik Mücadele Zafer

MERSİN

Mersin'de 1 Mayıs geçen yılın altında bir katılımı ve sendikaların yaşanan gelişmelere karşı duyarsızlığı ile kutlandı. KESK ve Türk-İş'e bağlı sendikaların başvurusu ile yapılan resmi-izinli 1 Mayıs mitingi Metropol miting alanında gerçekleşti.

Sabah saatlerinde Devlet Hastanesinde toplanan Liman-İş, Kristal-İş, Genel-İş gibi işçi sendikaları ile SES, Eğitim-Sen gibi kamu emekçileri sendikaları; DTP, EMEP SDP gibi reformist partiler öğlen saatlerinde yürüyüşe geçtiler. Sendikaların katılımı geçen yıl oranla düşerken "GSS, Özelleştirmeler" vb. sınıfı ilgilendiren konuların gündemlerinde olmadığı dikkat çekti. Hastane önünden Metropol miting alanına yürüyen sendikalar ve demokratik kitle örgütleri ile birlikte uzun bir süredir direnişte olan SCT Turbo işçileri de alandaki yerlerini aldılar.

Partizan, HÖC, ESP, Kızılbayrak ve DHP'den oluşan devrimci kurumlar ise sabah saatlerinde Kuruçeşme'de toplandı. Buradan ortak sloganları ile arama noktasına yürüyen kurumlar polis keyfi tutumu ile karşı karşıya kaldılar. Polis, üzerinde Ölüm Orucunda ölümsüzleşen devrimcilerin fotoğraflarının olduğu HÖC pankartını alana sokmadı. Devrimcilerin sloganları ve oturma eylemi ile uzun süre protesto ettikleri bu tutumun ardından polis HÖC kitlesini ablukaya aldı. Bir pankartına el koyulan HÖC, eylemin sonunda pankartsız alana girme kararı aldı.

Partizan kitlesi "Birlik Mücadele Zafer Partizan" ve "Gelecek ellerimizdedir Yeni Demokrat Gençlik" pankartları, İbrahim Kaypakkaya resimleri ve flamalarıyla alandaki yerini aldı. 1 Mayıs ve işçi emekçilerin gündemi üzerine yoğun sloganların atıldığı; Çorlu, Gönen, Tuzla işçileriyle dayanışmanın dile getirildiği Partizan kortejinde Ordu'da bir eylem hazırlığında iken şehit düşen Halk Savaşçısı Dilek Polat da anıldı. Disiplinli kortejleriyle dikkat çeken Partizan kitlesi alanda Turbo işçilerine destek verdi.

İZMİR

İzmir'de de bu yıl 1 Mayıs'ın özüne uygun olarak kutlanması için Nisan başında bir araya gelen devrimciler birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs için çeşitli girişimlerde bulundular. 1 Mayıs günü de Partizan, HÖC, DHP, Devrimci Hareket ve Kızıl Arada yürüdüler.

Bu yıl Gündoğdu Meydanı'nda yapılan kutlamaya, 3 koldan giriş yapıldı. DİSK, Alınteri, BDSP, ESP, DTP ve EMEP Basmane yönünden, Türk-İş Alsancak yönünden, KESK, devrimciler, siyasi partiler ve dernekler ise Konak'tan yürüyüşe başladılar.

Bu yıl İzmir Emniyeti 1 Mayıs öncesinde yaptığı açıklamada "DTP'yi sona bırakın onlarla görülecek hesabımız var" diyerek saldıracağına sinyallerini önceden vermişti. Cumhuriyet Meydanında kurulan arama noktasından devrimciler geçtikten sonra DTP korteji geçerken, polis provokatif, kışkırtıcı anonsları duyulmaya başlandı. DTP kitlesinin yarısının arama noktasından

geçmesinden sonra polis kitlenin üzerine gaz bombası atarak saldırıya geçti. Önceden alana girmiş olan devrimcilerin de geri gelmesiyle polis kitle arasında uzun süren çatışmalar yaşandı. Polisin gaz bombası ve coplarla saldırısına kitle de taşlarla karşılık verdi.

Gündoğdu alanında toplanmış olan kitlenin üzerine de gaz bombası atan polis yine taşlarla karşılık buldu. Dışarıda kalan kitlenin alana alınmasıyla gerginlik sona erdi. Hep bir ağızdan atılan "Faşizme karşı omuz omuz", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarıyla ve Avusturya İşçi Marşının okunmasıyla miting başladı. Yapılan çeşitli konuşmaların ardından Grup Günışığı'nın söylediği marşlarla miting sona erdi.

1 Mayıs'a Partizan kitlesi de "Özelleştirmeye, tarımın tasfiyesine, faşist ve şovenist saldırılara hayır-Partizan" pankartının arkasında Partizan flamaları, İbrahim Kaypakkaya, Durun Adabaş, Dilek Polat ve Mehmet Kocadağ'ın resimlerini taşıdı. Alanda içilen Partizan andının ardından kitle sloganlarla dağıldı.

BURSA

Bu sene Bursa'da 1 Mayıs, DİSK, KESK ve TMMOB'un başvurusuyla Gökdere Bulvarı'nda kutlandı.

Atıcılar Zafer Parkında biraraya gelen sendikalar, siyasi partiler, dernekler ve devrimci kurumlardan Partizan, BDSP, HÖC, DHP ve ESP oluşturulan kortejlerle Gökdere Bulvarına yürüdü. Geçen yıla nazaran bu yıl 1 Mayıs hafta arasına gelmesi nedeniyle kitle katılımının az olduğu gözlemlendi.

Bizler, Partizan, İşçi-Köylü, YDG okurları olarak "Emperyalist işgal, faşist saldırılar, devrim mücadelesini durduramaz, Yaşasın 1 Mayıs" Partizan imzalı pankartımız ve Partizan YDG flamalarımızla mitingimize katıldık.

Hep birlikte atılan "Yaşasın 1 Mayıs", "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya", "TMY Geri Çekilsin" sloganları coşkuyla atıldı.

Miting alanında Partizan, HÖC, ESP, BDSP ve DHP TMY'yi protesto etmek için 5 dakika oturma eylemi yaptı.

ANKARA

Ankara'da 1 Mayıs üç ayrı koldan Tandoğan Meydanı'na yürünmesiyle kutlandı. DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve diğer DKÖ ve siyasetlerin kurgulamaya çalıştığı 1 Mayıs mitingi, daha sonra Emek Platformu'nun sürece müdahale etmesiyle şekillenen yürüyüş güzergahları Türk-İş ve Hak-İş'in merkezi Ankara olarak ele alınmasıyla 1 Mayıs Mitingi son şeklini almıştır. DİSK, KESK, TMMOB, TTB, dernekler, partilerden bir bölümü ve devrimci siyasetlerin oluşturduğu Ankara 1 Mayıs Platformu İzmir Caddesi Demirtepe köprüsü civarında kortejler oluşturarak Tandoğan Meydanı'na yürüyüşe geçti. Türk-İş Tren Garı önünden, Hak-İş GMK Bulvarı, Hizmet-İş binası önünde toplanarak Tando-

ğan'a yürüyüşe geçtiler. Ankara Devrimci 1 Mayıs Platformu içerisinde yer alan Partizan "Emperyalist Saldırganlığa Özelleştirmelere Karşı, Mücadeleye! PARTİZAN" pankartı, flamaları taşınarak sloganlarıyla 1 Mayıs mitinginde yürüyüşe geçti. Bu yıl üç ayrı koldan yürüyüşün oluşması, katılımın fazla olmasına rağmen mitingin coşkusu azaltan etkendir.

ELAZIĞ

Bu yıl 1 Mayıs çalışmalarına Elazığ'ın çeşitli yerlerinde yaptığımız afiş, bildiri ve gazete dağıtımı ile kitle çalışması yaparak başladık. Çalışmalar esnasında kitlenin genel

tavrı olumlu iken kolluk güçlerinin devrimci kurumların yaptığı afişleri bekletmeden sökmeye tahammülsüzlüğün açık bir göstergesidir.

1 Mayıs günü Hozat Garajı önünde pankartları arkasında toplanan HÖC, DHP, KESK ve "Yaşasın halkların kardeşliği, Yaşasın 1 Mayıs" Partizan imzalı pankartla katılım sağlayan Partizan kitlesi İstasyon Meydanına doğru yürüyüşe geçti. Hulusi Saygılı Lisesi önüne gelindiğinde liseden atılan taşları fırsat bilen kolluk güçleri kortejleri durdurarak pankart döviz ve tek tip elbiseleri gerekçe göstererek kitlenin yürümesini engellerek saldırıya geçmiştir. Aralarında Partizan okurlarının ve muhabirimiz Erdinç Özbay'ın da bulunduğu 51 kişi gözaltına alındı. Gözaltılar arasında ağır yaralıların olduğu belirtilirken, Adli Tıp muayenesi için getirilen gözaltılara uygulanan darp için ise "bunlar TİKKO ve Cephenin peşine gidiyorlar. Ailelerini dinlemediklerini biliyoruz. Önüne geçmek için böyle davranıyoruz" gerekçesi öne sürüldü. Çeşitli yerlerinde kırık vb. olan yaralılar halen hastanede tutulmakta.

DERSİM

DHP, HÖC ve "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak" Partizan imzalı pankartla Tunceliler Derneği önünden yürüyüşe geçen kitle Dersim merkezden yürüyerek merkez çıkışına doğru ilerledi. Merkez çıkışında sendika çevreleriyle birleşen kitle çeşitli sloganlar atarken Partizan kitlesi de "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "İşçi, köylü, gençlik halk savaşında birleştik", "Gün gelecek devran dönecek ağa patron devleti hesap verecek" vb. sloganlarla 1 Mayıs'ın kutlanacağı Kışla Meydanına girdi. Alanda kurumların mesajları okunduktan sonra belediye bünyesinde çalışma yürüten Grup Latin'in dinletisinden sonra kitle dağıldı. Ayrıca sabahın er-

ken saatlerinde arama noktalarının yoğunlaştırılmasıyla ilçe katılımları engellenmeye çalışılırken kolluk güçlerinin aldığı yoğun önlem, 1 Mayıs'ın dikkat çekici diğer yanıydı.

ERZİNCAN

Faşist devletin son bir kaç yıllık süreçte geliştirdiği "topyekün savaş konsepti" ekseninde ülkenin dört bir yanında yaşama geçirdiği sivil faşist saldırıların bir başka adresi olan Erzincan'da 8-9 Nisan günleri yaşanan faşist saldırılardan sonra faşist kolluk güçlerinin devrimci, demokratik, yurtsever ve ilerici güçlere yönelik gözdağı saldırıları boyutlanarak 1 Mayıs'a kadar sürmüştür. Erzincan'da yaşanan faşist saldırılara karşı güçlü bir anti-faşist karşı koyuşun sergilenmesi doğrultusunda örgütlenen 1 Mayıs çalışmalarına azgınca saldırılarak engellenmek istenmiştir. Bu süreçte afişleme, bildiri-gazete-dergi dağıtımları engellenmiş, keyfi gözaltılar yaşanmış, ev baskınları yapılarak köy ve beldelerde jandarma, merkez ve mahallelerinde polis yol ve sokakları tutarak bir nevi "olanüstü hal" ilan

etmiştir... Son olarak da 1 Mayıs yasaklanmıştır. Partizan olarak bu süreçte birçok köy ve beldede, Erzincan merkez ve Cumhuriyet Mahallesi'nde 8-9 Nisan günü yaşanan faşist saldırılarla ilgili olarak yerelde basılan bildiri dağıtımı yapılmıştır. Partizan imzalı bildirimlerimizle gazete dağıtımları örgütleyerek, birçok köy ve beldede yayınlarmızı dağıtarak 1 Mayıs çağrısı yapıldı.

Bu sırada çalışmaları yürüten gazete ve dergi okurlarımız, defalarca gözaltına alınarak baskı yapılmış, çok miktarda para cezaları kesilmiş, evlerine baskın yapılarak evleri aranmış, evlerinden alınarak karakolda sorgulamalara tabi tutulmuş, insanlar içinde teşhir edilmişlerdir.

1 Mayıs günü öğlen saatlerinde Partizan, DHP ESP ve Gençlik Federasyonu olarak Ordu Caddesi üzerinde bir basın açıklaması yaparak gerek 1 Mayıs öncesi faşist saldırılar ve 1 Mayıs'ın yasaklanması teşhir edilmiş gerekse de 1 Mayıs'ın özünü uygun olarak dünya ve ülkemizde başta işçi sınıfına olmak üzere emekçilere ve halklara yönelik emperyalist, şovenist ve sömürücü politikalar ve saldırılar vurgulanarak halkımıza birlikte mücadele çağrısı yapılmıştır. Yine aynı gün 1 Mayıs'la ilgili olarak bir basın açıklama da Eğitim-Sen ve Kristal-İş tarafından Erzincan Merkez Cumhuriyet Meydanı'nda yapıldı. Eğitim-Sen Şube Sekreteri Ercan Sak tarafından okunan basın açıklamasında Erzincan'da 1 Mayıs'ın yasaklanması kınanarak, emekçilerin içinde bulunduğu yoksulluk, sefalet ve açlık vurgulanarak halklara yönelik genel saldırılar teşhir edilmiştir. Açıklamanın devamında söz alan Kristal-İş Başkanı İsmail Çelik de emperyalist işgal politikalarını ve ülkemiz egemenlerinin işbirlikçi karakterini teşhir ederek 1 Mayıs'ın yasaklanmasını kınamıştır.

ABD ve diğer güçler Nepal'in geleceğini belirleyemez!

Nepal'de kırsal kesimlerde NKP (Maoist) önderliğindeki Yeni Halk Ordusu'nun başarılı askeri operasyonları, başta Katmandu ve çevresinde olmak üzere yedi-parti birliğiyle beraber düzenlenen büyük gösteriler Nepal'de halklara umut olacak gelişmelere işaret ederken, sürecin yönü Kral Gyanendra'nın yeni bir manevrasıyla değişti. 7 yıl önce seçilen parlamento ve başbakanın göreve iadesini öneren Kralın halkın taleplerinden uzak bu öneriyi dahi emperyalistlerin zoruyla yaptığı nettir. Zira emperyalistler müdahale etmedikleri durumda sürecin devrime doğru gittiğini görmekteler. Ancak yapacakları her müdahalenin Nepal halkını daha da öfkeliendirdiği de ortada olan bir gerçek.

Kasım 2005'te yedi-parti birliğiyle bir anlaşma imzalayan NKP (Maoist), bu yedi par-

tinin de siyasi yapısından bihaber değildi kuşkusuz. Birincisi kralı tamamen izole ederek monarşiyi ana hedef haline getirmek ikincisi bu partilerin özellikle şehirlerde olan taraftarları ve silahlı mücadeleden ölesiye korkan orta kesimlerle yakınlaşmak amacıyla girdiği bu ittifakta parlamento partilerinin yeniden kralın yörüngesine girmesi, Onun halkı ve bu ittifakı böl-

mek için girişeceği hamleleri kabul etmesi mümkündür. "Güvenilmez kimselerle bile olsa, geçici ittifaklara girmekten korkanlar, ancak kendisine güvenemeyenlerdir; böyle ittifaklar olmasaydı tek bir siyasal parti varolamazdı." (Lenin) Nepalli Maoistler bu ilkeyi yukarıda bahsettiğimiz amaçlar doğrultusunda uyguladı. Bu süreç içinde eleştirilebilecek, mahkum edilebilecek ko-

nuların olması mümkündür. Bu konuları ciddi ve ayrıntılı bir analize tabi tutmak gerekir. Ancak yedi-partinin kralla anlaşma yapması, tek başına Maoistlerin onlarla yaptığı geçici ittifakın yanlış olduğunu göstermez.

Bu gelişmelerin ardından Nepalli Maoistler, halkın taleplerini dikkate alarak üç aylık tek taraflı ateşkes ilan etti. NKP (Maoist) liderlerinden Matrika Yadav "Savaşımız devam edecek" derken "Kim ki halka karşı gelirse -bu ister politik partiler, ister monarşi ya da herhangi bir güç olsun-yıkılması kaçınılmazdır" sözleriyle herkese uyarıda bulundu. Nepal'deki devrim süreci yeni bir evreye girmiş durumda. Dünya halkları için umut olmaya çabalayan bizler de, Nepalli Maoistlerden gözümüzü kulağımızı ayırmayacağız....

25 Nisan 2006 Kazanılacak Dünya

Nepal halkı geleceklerini tarif etti. Bir göstericinin ilan ettiği gibi "**Kraliyeti yakaçağız ve ülkeyi yöneteceğiz.**" Fakat ABD'nin önderliğindeki yabancı güçler Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in "**Nepal halkını parçalamak için yeni bir hile**" olarak adlandırdığı bir senaryo kurguluyorlar.

Kral Gyanendra Nepal'de şimdiye kadar görülen en kitlesel ve militan gösteriden sadece birkaç saat önce, 24 Nisan gece yarısında umulmadık bir şekilde zorla kabul ettirilen bir kararı yansıtan zamanlama ve yüzle televizyona çıktı. Milyonlarca insanın -**Katmandu'nun nüfusundan çok daha fazla**- Kraliyet sarayına doğru yaklaşacağı bekleniyordu. Gyanendra, 2002'de feshettiği parlamentoyu yeniden toplayacağını ilan etti. Ertesi sabah, Maoistlerin desteğiyle protestoların çağrısını yapan yedi parlamento partisinin birliği kralın önerisini dikkate aldı. Kalabalık bir kitle, yedi parti toplantısının yapıldığı Başbakan G.P. Koirala'nın evini çevirdi ve partileri krala teslim olmamaya ve 19 günlük fedakarlıklarına ihanet etmemeye çağırıyordu. Fakat parlamentaristler bunları yaptı. Parti liderleri parlamentodaki koltuklarını yeniden alacaklar ve Koirala ofisine dönecek.

4 yıl önce var olan statükoya bu dönüş, milyonlarca göstericinin çağrısını yaptıkları bir şey değil. Aslında, bu monarşiye derhal son verme kararına ters bir şekilde yürümekte ve her şeye rağmen, çoğu gözlemcinin hemfikir olduğu kitle hareketinin ardındaki itici güç olmaktadır. **NKP (Maoist)**'in 25 Nisan tarihli açıklaması yedi partinin kararı-

nı "**tarihsel bir hata**" ve geçen yıl yedi parti birliğinin imzaladığı "**12 maddelik anlaşmanın ruhunun ihlali**" olarak nitelendirdi. Ülke çapındaki genel grev ve gösterilerin devam etmesi çağrısını yaparak, Maoistler **Yeni Halk Ordusu**'nun Katmandu ve tüm bölge başkentleri çevresindeki yolları bloke edeceğini söylediler.

Kralın ilanının ve bunun kabul edilmesinin ABD ve onun ortaklarının işi olduğuna dair sadece çok küçük şüphe olabilir. Açıklama yapıldıktan hemen sonra, BBC "**yabancı diplomatlar tarafından bir pazarlık yapıldığı**"nı açıkladı. ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Richard Boucher, Amerikalı diplomatların "**Katmandu'daki herkesle -tüm oyuncular, politik partiler ve kralla**" temas halinde olduğu ve "diğer ülkelerle" birlikte koordine ettiğiyle övündü.

Müdahaleden daha fazla

Kralı kurtarmak için yapılan bir önceki hamle, monarşinin tahtının sallanmasına karşı ömrünü uzatmak için 21 Nisan'da geldi. Gyanendra yedi-parti birliğine bir başbakan adayı göstermesi için öneride bulundu. Bu öneri hiçbir şeyi değiştirmeyecekti.

2.5 yüzyıldır ve Nepal 1951'de sözde anayasal monarşi haline geldiğinden beri gerçek politik iktidar her zaman kralın ve onun Kraliyet Ordusu'nun ellerinde kaldı. Ülke tarihinde en büyük sosyal fırtınanın koptuğu 1990'da büyük bir kitle hareketi sarayı (**monarşinin kontrolü elinde tuttuğu**) bir parlamento ve başbakanı kabul etmeye zorlamıştı. O günkü kral 2002'den bu yana başbakanları istediği gibi atamakta ve azletmekteydi. Şubat 2005'ten bu yana ise utan-

maz bir şekilde iktidarı kendi ellerinde merkezileştirmiştir. Yeni bir başbakan da -eski başbakan kraliyet tarafından yeniden atansa dahi- kralın gücünü sınırlayamayacaktır bile.

ABD, İngiltere, Avrupa Birliği sözcüleri, BM Genel Sekreteri Kofi Annan, Çin ve Hindistan hepsi muhalefet partilerinden kralın önerisini kabul etmelerini istedi. Saraya bu ortak kamuoyu açıklamalarından "**cesaretlendikleri**" söylendi. Örneğin İngiltere'den Keith George Bloomsfield, kralın konuşmasından sonra yedi parlamento partisinin liderleriyle toplantı yapan ve onlara talimat vermek için hamle yapan büyükelçiler arasındaydı. Ayrırlarken basına "**Partiler, kralın yaptığının yeterli olduğunu düşünmüyorlar, ancak biz bunun ileri adım atmak için bir temel olduğunu düşünüyoruz**" dedi. ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Sean McCormick daha açık sözlüydü: "**Partileri bir başbakan seçerek derhal cevap vermeleri konusunda uyarıyoruz.**"

Bu diplomatik müdahale daha söylenmemiş fakat herkes tarafından gayet iyi bilinen askeri müdahale tehdidiyle birlikte geldi. Ertesi gün kitle hareketi geri çekilmek yerine daha da tırmandı. **Devam eden gösterilerin ve sokak savaşlarının açıkça anlattığı gibi, halkın kralın önerisini kabul edebileceği yönünde hiçbir şans yoktur.** Birçoğu kırsal kesimdeki köylerden bir gün boyunca yürüyerek gelen yüzbinlerce insan, başkenti çeviren çevre yolu üzerinde toplandı, özellikle de kraliyet sarayının kurulu olduğu şehir merkezine giden ana yolların kavşaklarında. Halk, büyük tel bobinler, tanklar ve öldürme emriyle donatılmış güven-

lik güçlerince karşılandı. Kalabalık kitle polis ve askerleri taşıdı, monarşiyi ifade eden tüm işaret ve sembollerini söktü ve cadde ortasında alevlenen şenlik ateşine attılar. Yaklaşık 300 bin kişi Dang şehrinde benzer bir protesto sahnelendi. Chitwan, Pokhara ve diğer kentlerde de büyük gösteriler düzenlendi. **Bu yürüyüşler gözyaşartıcı gaz, plastik cop, plastik mermi ve bazen de gerçek cephaneye karşılandı.** Hastaneler 22 Nisan'da sadece Katmandu'da 270'den fazla insanın yaralandığını, o günden itibaren ülke çapında en az 14 ölümün yaşandığını rapor ettiler. Nepal **İnsan Hakları Derneği** üç bin göstericinin askeri kamyonlara doldurulduğunu ve dayak ve işkencenin standart olduğu askeri kamplara götürüldüklerini söyledi. Dernek "**birçok**" insanın da kayıp olduğuna işaret etti. 5 günlük gündüz sokağa çıkma yasağından ve korkunç eşitsiz bir çatışmadan sonra gazeteciler ve diğer gözlemciler sokaklardaki insanların her zamankinden daha kararlı görüldüklerini rapor ettiler. Ertesi gün, bazı gençlik grupları kraliyet sarayına yüz metre kadar çatışarak yaklaşabilmişlerdi.

İşte bu nedenle kral ve arkasındaki büyük güç, yedi partiyi milyonlarca Nepallinin umutlarına ihanet etmeleri ve Maoistlerle ayrılımlarını sağlamak üzere onları baştan çıkartacak başka bir şey ortaya atmalıydılar. Amerikan hükümetinin, "**Nepal halkının demokrasi için mücadelesinde cesaretini ve azmini selamlaması**" ikiye bölünmüşlükten de beterdi. Halkın geleceğini açıkça ifade etmesini engellemek için saldırıda bulunanlar "**demokrasi**" hakkında ders verecek bir pozisyona sahip değillerdir.

“Selamlama” ülkenin politik krizine halkın istemleri değil kendilerinininki temelinde çözümü dayatan ABD önderliğindeki çabaların üzerini örtmek için dillendirilmiştir.

Parlamento partileri ve kral

Yedi parlamento partisi, kral geçen yıl Başbakan Koirala’yı kovana kadar monarşiyi desteklediler. 1990’de, monarşi karşıtı kit- le dalgasıyla karşı karşıya gelen saray, kralın yetkileri üzerine bir referandum sahneleyerek bu dalgayı saptırdı. O vakit genç bir prens olan Gyanendra, hileli oy sayımını göstere göstere organize etmişti. Buna rağmen, yedi parti sonuçları kabul etti. Partilerin ve Gyanendra’nın bir başka referandum gerçekleştirmek hakkında konuştukları bu süreçte akılda tutulması gereken tarihi bir örnektir bu. Gyanendra 1990’da kabul edilen anayasanın elini çok fazla sıkmasına asla izin vermedi. Parlamento-yu son kez dağıtmasından sonra, Gyanendra anayasa altındaki dönemin sona erdiği bahanesiyle parlamento-yu eski haline getirmeyi reddetti. (Maoistlerin önderliğindeki Halk Savaşı ve başarılı seçim boykotu seçimlerin gerçekleştirilmesini imkansız hale getirdi.) Kral şimdi yedi yıl önce seçilmiş olan parlamento-yu ve başbakanı üstelik anayasal incelikleri umursamaz bir şekilde sadece despotik bir şekilde eski haline iade etti.

Geçen Kasım ayında Nepal Komünist Partisi (Maoist) ve yedi parti monarşiyi son verme, kurucu meclis ve demokratik cumhuriyet için yeni bir anayasa çağrısıyla ortak bir program çerçevesinde bir anlaşma yapmıştı. 6 Nisan’da başlayan ülke çapındaki bandh’tan (genel grev) hemen önce Maoist Parti bunu destekleyeceğini ve silahlı göstericilerin üzerine saldırmaları için kralı bahane-den mahrum bırakmak için Katmandu bölgesinde tüm askeri operasyonlarını durduracağını ilan etmişti. Kitlesel gösteriler, özellikle monarşinin zalim baskısıyla öfkeleri büyüyen kendi destekçilerinin çok büyük baskı altına sokmasından dolayı yedi-parti birliği için zor bir durum yarattı. 22 Nisan’daki bir gösterici basına “Biz Nepal halkıyız. Eğer partiler kralla şimdi bir pazarlık yaparlarsa, onlara karşı yürüyeceğiz. Artık monarşi istemiyoruz” diyordu. Söylenene göre, yabancı büyükelçilerin parlamento partilerine talimatlarını verdikleri toplantı salonu-

nu çeviren geniş bir kalabalık, kendilerine ihanet etmemeleri konusunda Nepalli liderleri uyaran sloganlar attılar. Parlamentoların 25 Nisan’da daha önceden planlanan büyük monarşi karşıtı sokak protestoları yerine çağır- ı yaptığı “Zafer Partisinde” dahi, bazı insanlar geçen haftalarda attıkları “Gyanendra, hırsız, ülkeyi terk et!” sloganını atarak ve sokakları terk etmeyeceklerini haykırarak saraya doğru yürüdüler.

Büyük güçlerin iradesiyle hüküm süren bir kral

ABD, İngiltere ve Hindistan on yıllardır monarşiyi finanse etti ve silahlandırdı. Her üçü de Kral, Şubat 2005’te başbakanı azlet- tikten sonra yardımı görünürde kestiler fakat

kat Kraliyetin ekonomik, politik ve kültürel hakimiyetini bırakmaya niyeti yoktu. Hindistan yanlısı Nepal Kongre Partisi’nin Başbakanı Koirala’nın yeniden göreve getirilmesiyle, Hindistan çıkarlarının geleceğinin koruma altına alındığını hissedebilir. Muhtemelen Nepal Kraliyet Ordusu ile Hindistan Ordusu arasındaki sıkı ve eskiye dayanan bağların daha iyi bir garanti olduğuna inanmaktalar.

Emperyalistler ve Hindistan, kişi olarak Kral Gyanendra’ya özel bir sevgileri olabilir ya da olmayabilir; fakat en azından şimdiye kadar, monarşinin Nepal devrimine karşı en iyi savunma duvarı olduğuna dair inançları sağlamdır.

Daha sonra her ne olursa olsun, ABD ve ortaklarının en kararlı oldukları şey, eski devlet yapısını ve özellikle de Nepal Kraliyet Ordusu’nu kurtarmaktır. Nepal Kraliyet Ordusu askeri komutanlığı silahlı ya da silahsız halkın kanını dökmeye gönüllü olarak son

iki haftada eski düzenin garantisini olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Batının temsilcileri ve bölgesel kabadayılar neden bu tavırdı aldıkları konusunda endişesizdirler. Sarayla parlamento partileri arasındaki çatışma kızıştığında ABD Büyükelçisi Moraiarty, “Maoistlerin iktidara gelmesine izin verilmemeli” diyerek kralı ve partileri birleşme konusunda uyardı. Amerikan hükümeti milyonların Maoist önderlikli devrimci hareketinin El Kaide gibi

örgütlerle ortak bir yanı varmış gibi Nepal Komünist Partisi (Maoist)’i “terörist” listesine koydu. ABD Dışişleri Bakanlığı Yardımcısı Richard Boucher daha da ileri giderek “Bunlar tehlikeli insanlar, bu Maoistler. Demokrasiyi restore etmek, politik partileri birarada durmak için birlikte çalışmaya ihtiyacımız olduğunu düşünüyorum. Maoistleri Nepal toplumundan silmek için. Hindistan da dahil bölgedeki hükümetlerin tavrının çok önemli olduğunu düşünüyorum” dedi.

“Maoistleri silmek” –bu kitle katliamı için bir çağrı değil midir? Bu akıllara ABD’nin sponsorluğunda Endonezya’da gerçekleştirilen 1965 darbesinden sonra bir milyon komünist şüphelininin “silinmesini”;

Vietnam kırsalında CIA tarafından uygulanan imha programlarını, ABD, 1973’te Şili’de General Pinochet’i iktidara getirdiğinde Şili’deki kıyımlı akıllara getiriyor.

Yeni bir politik sistem ve yeni bir toplum

1996’da Nepal Komünist Partisi (Maoist) liderliğinde başlatılan Halk Savaşının gelişmesi, bugünün politik kriz ve şehir ayaklanması için zemini oluşturmuştur. Devrimci güçler birçok büyük muharebede Kraliyet Ordusu’nu yenmiştir. Rejimin hizmetkarlarını ortadan kaldırmış ve Nepal kırsalının birçok bölgesinde kitlelerin kendi politik iktidarını inşa etmiş durumdadır. Onlar toplumun tüm kesimlerinden milyonlarca insanı kendi programlarına kazandı. (...)

Nepal’in ihtiyacı olan –ve emperyalistlerin ve diğer güçlerin her ne pahasına olursa olsun engellemekte kararlı oldukları- şey yeni bir politik sistem ve yeni bir toplumdur. Bu zaten kırsal kesimin çoğunluğunda doğmaya başlamaktadır. Buralarda devrimci politik iktidar altında kadınlar erkeklerle birlikte toplumun nasıl yönetileceğine ve dönüştürüleceğine dair karar vermede aktif ve sık sık da önderlik rolü oynamakta, kast sistemiyle mücadele edilmekte, bu sistem kırılmaya başlanmakta, halk arasında yeni ilişkiler ortaya çıkmakta, taht ve merkez tarafından uzun zamandır ezilen bölgeler ve uluslar özerk cumhuriyetler ilan etmektedir. Maoistler, bugünün protestolarının şiddetini tahrik eden ve Nepal’i dünyanın en yoksul ülkelerinden biri haline getiren feci koşulları kökünden sökerek yaşamlarını değiştirmede halka önderlik ediyorlar...

Halk Savaşını başlattığında NKP (M) bir sonraki adım olan sosyalizm ve dünya devrimine ayrılmaz bir şekilde bağlı olan Yeni Demokratik Devrim’in uzun yoluna koyulmuştu. Bunu tamamlamak eski devleti parçalayarak ve Partinin önderlik ettiği ve Yeni Halk Ordusu’nun desteklediği halkın yeni yönetimini inşa ederek yeni demokrasinin kuruluşunu gerektirir.

Bu tür radikal bir değişim ABD ve diğer emperyalistler için bunun Nepal ve dünya halkları için anlamından dolayı bloke etmeye çalışmak demektir. Onlar kurtuluşu “terörist” olarak yaftalar, çünkü bu onları dehşete düşürmektedir. Ve işte bu nedenle kurtuluş- tan yana olan ve büyük kabadayı güçlere karşı olan herkes bu devrimi adım adım gerçekleştirmede Nepal halkını desteklemelidir.

ABD askeri güçleri ile Kraliyet Ordusu arasında yüksek düzeyde askeri toplantılar aşıktan yapıldı.

Hindistan’ın Gyanendra’nın 21 Nisan önerisi için ilk desteğinden sonra, krala desteğini bundan sonra koşulsuz olmayacağına işaret ederek daha sonraki pozisyonunu sağlama aldı. Fa-

Birçoğu kırsal kesimdeki köylerden bir gün boyunca yürüyerek gelen yüzbinlerce insan, başkenti çeviren çevre yolu üzerinde toplandı, özellikle de kraliyet sarayının kurulu olduğu şehir merkezine giden ana yolların kavşaklarında.

ILPS ve DDSB'den Uluslararası İşçi Sempozyumu

Emperyalizmin İşçi Sınıfına Yönelik Saldırılarına Karşı; “Birlik, Mücadele, Zafer!”

Emperyalizmin dünya pazarlarına hakim olma çabasıyla on yıllardır hayata geçirmeye çalıştığı politikaların iflas etmesi, derin bir siyasal-ekonomik kriz içerisine girmesine neden olmuştur. Bu derin krizden çıkma çabası ise başta ABD emperyalizmi olmak üzere tüm emperyalistlerin dünya ezilenlerine karşı **özgürlük, demokrasi ve insan hakları** getirme bahanesi adı altında azgınca saldırmasına yol açmıştır. Emperyalist ülkelerin giderek artan saldırıları dünya işçi sınıfına **özelleştirme, taşeronlaştırma, esnek çalışma, sendikasılaştırma, işten çıkarma** ve bunlara bağlı olarak kazanılmış tüm sosyal hakların gasp edilmesi olarak dönmektedir.

Özellikle son birkaç yıldır **Almanya, İtalya, Bolivya, Pakistan, Filipinler, Brezilya, Arjantin, Hindistan, Venezüella, Türkiye, Fransa** gibi pek çok ülkede artan sosyal yıkım saldırıları ve hak gasplarına karşı grev, işyeri işgalleri ve direnişler artış göstermektedir. Halkların emperyalizme karşı mücadelelerini ortaklaştırmak ve yükseltmek zemininde hareket eden **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS)** bu anlamıyla önemli bir mevzi olarak durmaktadır.

ILPS bu perspektifle **Nisan 2005'te** Hollanda'da gerçekleştirilen **Uluslararası Koordinasyon Komitesi** toplantısında, dünyada ve Türkiye'de özelleştirme saldırısı, bu saldırılara paralel olarak sendikal hareketin durumunun tartışılması ve değerlendirilmesi ile ilgili bir sempozyum yapılması ve bunun da **23 Nisan 2006** tarihinde Türkiye/İstanbul'da gerçekleştirilmesi kararını almıştı. Bu kapsamda **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)** ile birlikte düzenlediği “**Emperyalizmin işçi sınıfına yönelik saldırılarına karşı Birlik-Mücadele-Zafer**” sempozyumu **Kadıköy Evlendirme Dairesi'nde** gerçekleştirildi. **Yunanistan, Brezilya, Filipinler, Filistin ve Türkiye'den** katılımcıların yer aldığı sempozyuma Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube, Deri-İş Sendikası Genel Merkez ve Tuzla Şubesi, Haber-Sen İstanbul 9 No'lu Şube

ve Genel-İş Sendikası 3 Nolu Bölge katılırların çeşitli iller ve sendikalarda örgütlü olan DDSB'liler de yer aldı.

Açılış konuşmasını yapan ILPS Türkiye Seksiyonu faaliyetçisi **Selma Şahin** ILPS'nin kuruluşunun temelinde güçlü bir anti-emperyalist cephe yaratmak olduğunu, sempozyumun amacının da emperyalizme karşı ortak mücadeleyi örgütlemeye hizmet etmek olduğunu söyledi. Emperyalist-kapitalist sistemin sömürsünü artırmak ve işçi sınıfının tarihsel misyonunu engellemek için işçi ve emekçiler üzerindeki ekonomik, ideolojik, politik, kültürel vb. saldırılar gerçekleştirdiğini, bazı farklılıklar taşısa da esasta aynı olan tüm dünya işçi sınıfı üzerindeki saldırıların bir yanını özelleştirme, taşeronlaştırma, esnek çalışma, sendikasılaştırma oluştururken, diğer yanını ise işçi sınıfının kendisini inkara kadar varan ideolojik saldırıların oluşturduğuna dikkat çekti.

Açılış konuşmasının ardından başlayan sempozyumun 1. oturumunun konusu “**Dünyada ve Türkiye'de siyasal durum ve sendikal hareketin genel durumu**” oldu. Haber-Sen İstanbul 9 No'lu Şube Başkanı **Ali Yıldız**'ın konuşmasıyla başlayan oturumda, ilk sözü alan Brezilya İşçilerin Birliği temsilcisi **Gerson Lima**, Lula'nın hükümet olarak iktidara gelmesinde etkili olan söylemlerinin Brezilya halkı nezdinde artık bir anlam ifade etmediğini aktardı. Lula hükümetinin reformist ve revizyonist anlayışlarla Brezilya halkının geleceğine demokratik ve sosyal kurtuluşa hizmet etmediğini, gelişen işçi hareketleri ve devrimci mücadeleyi boğmaya çalıştığını ifade eden Gerson Lima, bu saldırılara karşı birçok eylemin gerçekleştirildiğini söylerken gerçek kurtuluşun reformist ve revizyonistlerle değil işçi sınıfının bilinçli mücadelesinden geçtiğini belirtti.

Filipinler KMU-1 Mayıs Sendikası adına katılan **Deserio Mondelo**, faşist Marcos'tan sonra hükümete gelen Gloria Arroyo'nun Marcos'tan farklı bir yanının olmadığını vurguladı. Sosyal yıkım politikalarının hız verilerek hayata geçirilmeye çalışılması, öncü işçiler, işçi ve sendika

önderlerinin ve sokağa çıkan köylülerin devlet eliyle katledilmesi gibi birçok faşist saldırıya imzasını atan Arroyo'nun yine azıllı faşistlerden Palparan'la birlikte bu saldırıları gerçekleştirmeye devam edeceğini belirtti.

Filipinler'de işçiler ve emekçi halk her geçen gün yoksullaşırken ülkenin gelirinin dünyada 400. sırada olan 7 büyük şirket tarafından paylaşıldığını, bu şirket patronlarının Filipinler halkının emeğini ve kanını sömürmeye devam ettiğini söyleyen Mondelo, emperyalist saldırganlık ve sömürü politikalarına karşı işçi sınıfının bilinçli mücadelesinin yükselerek, köylü hareketleriyle birlikte Arroyo hükümetini zorladığını vurguladı ve enternasyonal mücadelenin önemini altını çizdi.

Tez Koop-İş Sendikası Eğitim Uzmanı **Volkan Yaraşır** ise Türkiye'deki sendikal durum ve sendikal mücadele konusunda açıklamalarda bulundu. Genel olarak emperyalist saldırı politikalarının hemen hemen her ülkede aynı olduğu, yalnız biçimlerinin farklı olduğunu anlatan Yaraşır, emperyalizmin içine girmiş olduğu ekonomik krizden kurtulabilmek için saldırının boyutunun giderek büyüdüğünü ve bugün varolan saldırıların yarınki saldırılara oranla daha küçük kalacağını, bunun için de toplumsal muhalefetin önemli bir dinamiği olan sendikal mücadelenin geliştirilmesi ve bugün için sendikalara hakim olan reformist, revizyonist, uzlaşmacı çizginin kırılması gerektiğini söyledi.

1. oturumun sonunda sempozyuma katılanlar yurtdışından katılan konuklara emperyalist saldırıya karşı geliştirdikleri mücadele yöntemleri hakkında soru sordular ve ardından yemek arası verildi.

Şiari “**Özelleştirme, sendikasılaştırma ve örgütlenme sorunları, çözüm önerileri**” olan 2. oturumda Brezilya İnşaat İşçileri Sendikası Başkanı **Osmir Venuto**, Filistin Genel İşçi Federasyonu temsilcisi **Bakir Al Jamal**, Yunanistan Taxiki Poreia-Sınıf Yürüyüşü adına **Kostas Bekiaris** ve Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** tara-

findan sunum yapıldı. Oturumu yöneten **Hasan Gülüm**, Türkiye'de sendikal örgütlenmenin önünü almak için egemenlerin her türlü saldırı aracını devreye soktuklarını söyledi.

Kostas Bekiaris ağırlıklı olarak emperyalist bir kulüp olan AB'ye üye olduktan sonra Yunanistan'da nelerin değiştiğini anlattı. Üyelik sürecinde demokrasi ve insanca yaşam koşullarının düzeleceği yönlü propagandası yapılan AB'nin, Yunan işçi ve emekçilerine işsizlik, taşeronlaştırma ve özelleştirmeden başka hiçbir şey getirmediğini söyleyen Bekiaris, halkın gözünde AB'nin gerçek yüzünün artık daha iyi görülmeye başladığını da ekledi. Bir sömürü mekanizması olan AB'nin işçilerin haklarını kısıtlayan, işçi ücretlerini donduran, özelleştirme çabalarına giren emperyalist blok olduğunu belirten Bekiaris, Yunanistan'da hızlı bir dönüşüm ve değişim yaşandığını kaydetti. Türkiye gibi ülkelere taşınan büyük çapta üretim yapan fabrikaların Yunanistan'da kapatılmasıyla devam eden süreçte, binlerce insanın istihdam dışı kaldığını ve yoksullaşmaya başlayan halkın tepkisinin de demokratik eylemlere ortaya konduğunu söyledi.

Sözü alan **Osmir Venuto** bu saldırıların kendi ülkelerinde nasıl uygulandığını anlatırken oturumun sonunda kendisine sorulan soru üzerine yurtdışında yaşamak zorunda olan Brezilyalıların nasıl örgütlendiklerini anlattı. Öncelikle yurtdışında yaşayanlara onların iş bulması ve hukuki haklarını elde edebilmeleri için yardımcı olunarak bu ilişkilerin geliştirilip, kitlelere sınıf bilinci verildiğini vurguladı. **İşsiz kalan yoksul köylüler için ise eğitilmiş sendikacıların bizzat köylere gidip köylülerle bağ kurarak onlara sistemin dayattığı politikalar teşhir edilerek tarımdaki işsizleri ve köylüleri sendikal mücadeleye kattıkları** söyledi.

Filistin'li **Bakir Al Jamal** ise Siyonist İsrail devletinin Filistin halkını tecrit içerisine aldığı, kendi topraklarında işçi sınıfının hem bu tecrite hem işsizliğe, hem açlığa karşı büyük bir mücadele ve direnme içerisinde olduğunu söyledi. Filistin halkı-

nın her ferдинin direnirken İsrail, ABD ve AB emperyalizminin sürekli olarak seçimi dayattığını, ancak seçim sonuçlarının emperyalistlerin beklentilerini karşılamamasından dolayı memnun kalmadıklarını ve Filistin halkının tercihinin saygı duymadıklarını ifade etti. Kendilerinin de bu sonucu beğenmediğini söyleyen Al Jamal, ancak bu tercihin Filistin halkının emperyalizme ve siyonizme karşı geliştirdiği bir tepki olarak değerlendiklerini belirtti.

Oturumun sonunda yine soru cevap bölümü gerçekleştirilirken emperyalist saldırı ve direniş temalı sinevizyon gösteriminin ardından serbest kürsüde İstanbul ve diğer illerden gelen misafirler saldırı politikalarına karşı nasıl mücadele yöntemleri geliştirmek gerektiğini anlattılar.

Tohum Kültür Merkezi'nin hazırladığı sinevizyon gösterimiyle başlayan 3. oturumda sempozyuma katılanlar serbest kürsüdeki konuşmalarıyla işçi sınıfının büyük bedeller ödeyerek kazandığı hakların bir bir ellerinden alınmasına karşı güçlü ve birleşik bir mücadele hattının örülmesi gerektiğini ve ancak bu yolla emperyalizmin tüm saldırı politikalarının püskürtülebileceğini önemle vurguladılar. Söz alanlardan direnişte olan **Serna Seral** Tekstil işçisi **Doğan Güzel** çocuklarına özgür yarımları bırakmak için mücadelesinin yükseltilmesi gerektiğini söyledi. Yarın sosyal haklardan yoksun, iş güvencesinden, sigortadan mahrum bırakılacak olan insanların harekete geçmesi gerektiğini belirten Güzel, son süreçte bir bir Meclis'ten geçirilen ve toplumun her ke-

siminden insanın insanca yaşam koşullarının ellerinden alacak yasaların da ancak mücadelenin yükseltilmesi yoluyla geri çekilebileceğine vurgu yaptı.

Tekstil-Sen Genel Başkanı **Ayşe Yumlu Yeter** sınıf sendikacılığı yapan insanların ve sendikaların azlığına dikkat çekti. Bu yüzden sınıf sendikacılığı yapan insanların örgütlenme süreci içerisinde işçileri yalnız ekonomik sorunları temelinde değil aynı zamanda sosyalizm mücadelesine de katmak yönlü bir örgütlenmeye gidilmesi gerektiğini söyledi.

Mersin'de eğitim emekçisi olarak faaliyet yürüten **Hatun Konak** ise 90'lı yılların başından itibaren hayata geçirilmeye çalışılan küresel saldırı politikalarının hedeflendiği bir süreçte yani 2000'li yılların başından itibaren tek tek uygulanmaya başlandığını, ancak bununla ters orantılı olarak toplumsal muhalefette düşüş yaşadığını kaydetti. İnsanların artık kaybedecek hiçbir şeyinin olmadığı bir dönemden geçildiğine vurgu yapan Konak, bu mücadele içerisinde sendikaların önemine değindi.

Serbest kürsüde ayrıca Deri-İş Sendikası Genel Başkan Yardımcısı **Musa Servi**, Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube adına **Selvi Dönmez**, Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı **Hasan Sonkaya**, Partizan adına **Betül Kılıçaslan** da birer konuşma yaptı ve sempozyum Sonuç Bildirgesi okunduktan sonra sona erdi.

GÖRÜŞLER...GÖRÜŞLER...GÖRÜŞLER...GÖRÜŞLER...GÖRÜŞLER...

Hatay DDSB: Sempozyumun tarihinin ayarlanmasında büyük sıkıntı çektik. Özellikle biz Anadolu'da faaliyet yürüten DDSB'liler olarak. 23 Nisan'a denk gelmesi kamu alanında çalışan öğretmen ve hemşire arkadaşların izin alamamasından kaynaklı Anadolu için ciddi bir eksiklik. **Ciddi bir kitleyi katamadık.** Bundan sonra bayramlar, kutlamalar ve resmi tatillerin dikkate alınması gerekiyor. Bununla beraber İstanbul'dan katılımın daha yüksek olmasını bekliyorduk.

Kayseri DDSB: Mükemmel oldu bence. Hem bilgilendik hem de kafamız daha iyi açıldı, yurtdışından gelen arkadaşlarla beraber. **Orada neler yaşadıklarımızı, nasıl örgütlendiklerini, neler yaptıklarını daha iyi öğrendik.** Biz de elimizden geldiğince uygulayacağız. Sempozyumdan beklediklerimizi aldık. En azından bilgilendik. Bundan sonra Kayseri'de uygulayacağız bunları.

Maraş DDSB: Bu birlikteliğin, beraberliğin, enternasyonal bakışın devamını diliyoruz. Buradan doğru bütün dünyaya bir mesaj verdi bu sempozyum. **Emperyalizme karşı, küresel saldırılara karşı küresel direniş mesajıydı bu.** Dünyanın bütün işçileri birleşin mesajıydı. Ancak katılanlar tecrübelerini daha bilimsel aktarabilirlerdi. Bütün dünyadaki işçi sınıfının

mücadelesini bizim ülkemize aktarsalardı biz de bunu öğrenmiş olurduk. Ama bu olmadı. Sadece istatistiki bilgiler verildi. Oradaki sendikaların yapısı anlatıldı ki biz bunları okuyarak da öğreniyoruz zaten.

Maraş DDSB: Sempozyumu büyük bir heyecanla bekledik ve geldik. Umdüğumuzdan sönük geçti. Beklediğimiz kadar coşkulu ve verimli olmadığını düşünüyoruz biz aynı bölgeden gelen arkadaşlarımızla birlikte. Devrimci duyguların ve enternasyonal temsilcilerin bulunduğu bir ortamda devrimci ruhun ve coşkunun daha yüksek yaşanması gerektiğine inanıyoruz. **Sonuçta emperyalizmin dayattığı, konuşmacıların anlattıklarından da öğrendiğimiz kadarıyla bütün ülkelerin sorunları aynı.** Emperyalizmin taktikleri birbirine benziyor.

Çukurova DDSB: Böyle bir şeyin genel olarak hedeflenmesi Türkiye'de DDSB'nin böyle bir hedef koyması bizim açımızdan bir olumluluktur. Yani merkezi anlamda böyle bir çalışmanın olması elbette bir olumluluktur. **Yalnız sempozyumun işleniş ve uygulanış tarzında teknik sorunlar oldu.** Belki serbest kürsüde biraz daha farklı bölgelelerin öznel durumları dikkate alınıp sonuç bildirgesinin sahiplenilecek bir tarzda sunulması gerektiği eklenebilir-

di. Konulan hedefler tabi ki bugün ile sınırlı kalmamalı, bundan sonraki pratiklere yansıdığı sürece biz onu sahip olacağız. Bu konuda da olumlu buluyoruz. Ama teknik konuda biraz daha dikkat edilebilirdi. Ayrıca bu tür çalışmalarda İstanbul'da özellikle gün ve tarih konusunda dikkat edilip 3 aylık periyotlarla tekrarlanabilirse işlevini yerine getirebileceğini düşünüyoruz.

Çukurova DDSB: Sempozyum, özelleştirme saldırılarının had safhaya geldiği bu noktada gerçekten bir ihtiyaç. **Ancak zaman yetmezliğinden tebliğlerimizi sunamadık.** Doğaçlama yapmak zorunda kaldık. Yazdıklarımızı birebir dile getirmek çok daha verimli olurdu. Ama zaten bugün saldırıların had safhaya çıktığı bir süreçte yani ülkedeki hem ulusal hem sosyal saldırıların mücadeleye dönüştüğü bu süreçte gerçekten bu sempozyumun sınıf sendikacılığı noktasında yol gösterici, anti-emperyalizmin nasıl olması gerektiği, anti-emperyalizmin anti-Amerikancılık olmadığı, anti-emperyalizmin Avrupa emperyalizmine, Rusya emperyalizmine, Çin emperyalizmine karşı olduğunun dile getirildiği bir sempozyum olması itibarıyla çok verimli, ama mutlaka ileride devamının gelmesi gerekli olan bir dayanışma günü olarak görüyorum.

SONUÇ BİLDİRGESİNDEN NOTLAR...

- ✓ Dünya emekçi halklarına ve işçi sınıfına dönük saldırıların baş sorumlusu emperyalist-kapitalist sistemdir.
- ✓ Dünya işçi sınıfına dönük saldırılar, emperyalizmin "terörle mücadele" adı altında başlattığı ve "anti-terör yasaları" ile genişlettiği saldırıların bir parçasıdır ve işçi sınıfının mücadelesi aynı zamanda bu saldırılara karşı bir mücadeleyi de içermektedir/içermelidir.
- ✓ İşçi sınıfının mücadelesi, halkların çeşitli alanlarda, çeşitli yöntemlerle verdikleri mücadelelerden kopuk değildir. Bunun içindir ki, işçi sınıfı kendi ekonomik-demokratik mücadelesini bu mücadelelerden kopuk ele almamalıdır.
- ✓ Bugün tüm dünya işçi sınıfı benzer saldırılarla karşı karşıyadır. **Bu saldırıların başında ise, özelleştirme, taşeronlaştırma, örgütsüzleştirme ve sosyal yıkım saldırıları gelmektedir.** İşçi sınıfı bu saldırılara karşı mücadeleyi daha da yükseltme çabası içinde olmalıdır.
- ✓ Sistemin işçi sınıfına dönük saldırılarında sarı-bürokratik, reformist önderliklerin rolü büyüktür. Saldırıları onlar aracılığı ile daha kolay hayata geçirilmektedir. Sendikal önderliklere, sınıf sendikacılığını esas alan önderliklerin getirilmesine yoğun çaba harcanmalıdır. Çünkü işçi sınıfının mücadelesi ve buna bağlı olarak da sendikal mücadele, ancak ve ancak sınıfsal temelde yürütülen bir mücadele hattı ile başarıya ulaşabilir.
- ✓ Sınıf mücadelesinin ve sınıf sendikacılığının başlıca koşullarından biri, sınıf bilinçli işçiler yaratmaktır. İşçi sınıfına dayatılan kölece çalışmaya ve kölece yaşam koşullarına karşı mücadele, sınıf bilinçli işçiler olmadan başarıya ulaşamaz.
- ✓ Emperyalistler saldırılarını meşurlaştırmak için, ırkçı-faşist politikaları tırmandırmakta ve halkları birbirine kırdırmaya çalışmaktadır. **İşçi sınıfı, mücadelesinde halkların kardeşliğine önemle vurgu yapmalıdır.** Özellikle de işgal altındaki Irak, Filistin ve hedef tahtasındaki İran gibi ülkelerin direnen halkları ile dayanışma artırılmalıdır.
- ✓ İşçi sınıfının uluslararası dayanışmasını geliştirmek için daha yoğun bir çaba gerekmektedir. Karşılıklı deneyim ve fikir alış-verişleri işçi sınıfının mücadelesini ileri taşımada büyük öneme sahiptir. Ortak sorunlar özgülünde yapılacak eş zamanlı eylemler, uluslar arası etkinlikler vb. faaliyetler gerçekleştirilmenin zemini yaratılmalı ve bunlar çoğaltılmalıdır.
- ✓ Anti-emperyalist mücadele, işçi sınıfının mücadelesinde önemli bir yere sahip olmalıdır. Çünkü anti-emperyalist mücadele, emperyalizmin genelde emekçi halklara özelde ise işçi sınıfına dönük saldırılarını geri püskürtmede, halkları nihai kurtuluşa götürecektir olan mücadelelerin önünü açmada önemli bir işleve sahiptir.

Umudu dağlara taşıyan bir yürek: Dilek Polat

İnsanlar doğa veya bir eşya üzerinde teknik olanakları sayesinde kısa sürede değişiklik yaratabilirler. Bir dağı yerinden sökebilir, çöle şehir kurabilir, ırmağın yönünü değiştirebilir, çorak araziye yemyeşil yapabilir ya da bir ağacı bir masaya, kapiya vs. çevirebilir. Ama insanın değişimi çok daha karmaşık, sancılı ve uzun bir uğraşı gerektirir. İnsanın, yıllar boyunca edindiği alışkanlıkları, düşünüş tarzını, yaşam biçimini değiştirmesi oldukça zordur, hele dış koşulların zorlayıcılığı yoksa bu daha da zorlaşır. **Ancak imkansız değil; aksine inanç ve kararlılıkla bu zoru basite dönüştüren sayısız örneğe sahibiz.** İşçi Dimitrov'un, genel sekreterliğe ve devrimin önderine dönüşmesi, köylü İbo'nun direniş geleneği yaratması, daha yakın zamandan örneklersek edilgen kadının kişiliğini kırarak komutan olan **Ayfer Celep**'i ya da futbol hooliganlığından gözüpek bir TİKKO komutanına dönüşen **Doğan Altun**'u ve daha nicesini örnek verebiliriz.

Ayfer Celep'in adını alarak onu mücadele içinde yaşatan Dilek Polat yoldaş da, bu değişim için güzel bir örnektir. O, şehitlerimizi mücadelemizde yaşatmak şiarını yaşama geçirecek Ayfer Celep'ten devraldığı bayrağı gelecek için, güzel bir dünya için taşımıştır. **Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için sosyalizmin bayrağını göklere taşımıştır.** Bir insan öldükten sonra da geride bıraktıklarıyla anılıyorsa bu, hayatını dolu dolu yaşadığının ve ölümü anlamlandırıldığının göstergesidir. **Yaşamıyla bize yol gösteren tüm şehitlerimiz gibi Dilek yoldaş da, birçok özelliği ile bize değişimin dinamiklerini, Proletarya Partisi'ne bağlılığı, açıklığının yarattığı iç huzuru öğretmiştir.**

Onunla sohbet ederken içini size açtığını hemen fark edebilirsiniz. Bunun yarattığı sıcaklık sizi de sarar. Korkularını, sevinçlerini, acılarını, kafa karışıklığından tutun da neyi nasıl düşündüğüne, neler hissettiğine kadar her şeyi dolaysızca ifade etmesi O'nun, açıklığının, dürüstlüğünün, samimiyetinin ve güveninin bir ifadesidir. **Burjuvazinin sahte dünyasından, görüntünün, bireyciliğin kutsandığı dünyasından ne kadar koptuğunun bir ifadesidir.** Yapılan bu sohbetler O'nun deyimleriyle yoğun ve yorucu faaliyetlerden sonra ilaç gibi gelmekte, tüm yorgunluğu alıp götürmektedir. Bir devrimci kendini örgütüne ve yoldaşlarına dolaysızca açabildiği oranda örgütselleşir. **Elbette bu özellik örgütçü olmak için tek başına yetmez, ama onun da temellerinden biridir. Dilek yoldaşta bu özellik çok çabuk fark ediliyordu.**

Elbette her devrimcide olduğu gibi Dilek yoldaşın değişimi de zor oldu. Dersimli oluşu dolayısıyla gerillalarla sıkı bir ilişkisi olmuştu. Devrimcileri ve TİKKO'cuları çocukluğundan itibaren tanıyordu ve çocukken TİKKO'cu olmaya karar vermişti. Birçok devrimci özelliği çocuklukta itibaren şekillenmeye başlamıştı. Ama ne de olsa burjuva bir toplumda yaşıyordu. Ayrıca her ne kadar kendini TİKKO'cu diye nitelendirse de uzun süre örgütsüz kalışı kendisinde birçok

küçük burjuva özelliğinin oluşmasına neden olmuştu. Çocukluğundan itibaren gerek köylerine gelen gerillalar ile gerekse çevresindeki örgütlü devrimciler vasıtasıyla Proletarya Partisi'yle her zaman zayıf da olsa bir bağı olmuştu. **Ama asıl anlamdaki örgütlülüğü üniversitede başladı.** Örgüte girişle, sahip olduğu küçük burjuva özelliklerle sık sık karşı karşıya gelmeye başladı. **Örgüt, burjuvaziyle ideolojik cephede savaşım için en uygun yerdir.** Örgüt, değişimi daima zorlamak zorundadır. Örgüt, hem kendini korumak, hem de mücadeleyi yükseltip kitlelerle kaynaşabilmek için bireylerin burjuva yanlarıyla sürekli uğraşmak, onları proleter ideolojiyle donatmak zorundadır. **Ancak örgütün tüm müdahalelerinin etkili olabilmesi bireyin değişmek istemesi ve kendini tam anlamıyla örgüte teslim edebilmesiyle mümkündür.** Bu da ancak bireyin sahip olduğu inanç ve kavrayışla orantılı gerçekleşir. Dilek'in Partisine ve yoldaşlarına olan güveni ve kendisini Partiye teslim eden yanı sayesinde örgütle bütünleşmesi kısa zamanda gerçekleşti. Gerek gerilla yaşamına kısa sürede uyum sağlaması, gerekse de örgütlü yaşamı içselleştirmesi bunu ispatlamıştır.

Dilek, Dersimli ve Kürt oluşu dolayısıyla düşmana büyük bir kin

besliyordu. Ayrıca devrimci olan inancı ve

Proletarya Partisi'ne bağlılığı çocukluğundan itibaren gelişti. **Ama mücadeleyi ve yaşamı kavrayışındaki hatalı ve eksik yaklaşımları örgütsel yaşam içerisinde sorunlar yaşamasına neden oluyordu.** Ancak bu sorunlar, içselleşen bir devrimci kişilik ile Partiye çocuklukta gelen bir sevgi ve bağlılık sayesinde hiçbir zaman uzlaşmaz bir çelişmeye dönüşmedi. **Bu özelliği ile önüne çıkan her sorunu kavrayamasa da Partiye olan güveni sayesinde, kendisinin algılayamadığı bir özelliğinden kaynaklandığını düşünerek o özelliğini değiştirmek için farklı yöntemler, bakış açıları geliştirmeye çalıştı.** Bu özelliği sayesinde birçok küçük burjuva özelliğinden kurtuldu. Sorunun özünü kavradığı zaman da büyük bir coşku ve kararlılıkla onun üzerine gidiyordu. Özünü kavrayamadığı sorunları da çözemediğinden iradi tedbirlerle nötrale etmeye çalışarak çözüm yolunu bulmak üzere erteliyordu. Bu özelliği, gerillaya katılması ile daha sistemli ve kararlı bir hale geldi. **Ne de olsa gerilla alanının, burjuva yanlarıyla uzlaşma olanakları çok azdı.** Bir zaaf, eksiklik veya hata birilerinin yaşamına mal olabiliyordu. Ve bu da her gerillanın da daha çabuk değişmesi için bir dış etki yaratıyor. Sorunlarının tümünü olduğu gibi yoldaşlarıyla paylaşır, tüm ruhunu paylaşmayanın mutsuz olacağını söylerdi. **Gerçekten de Partiye kapalı olan yoldaşlarda daima bir iç huzursuzluk mevcuttur.** Kapalılığın boyutunun da çevresine güvensizlik, kendine güvensizlik veya görüntüye fazla önem verme şeklinde yansiyabildiğini birçok örnekte görmüştük.

Gerillaya ilk katıldığı günlerde sahip olduğu küçük burjuva yanları daha sık karşısına çıkmaya başladı. **İlk fark ettiği şey, emek bilincinin zayıflığıydı.** Gerillanın yiyecek için bile nice emekler sarf ettiğini görünce, ilk önce ekmeğin içini atmaktan vazgeçti. **Saatlerce süren yürüyüşten, birçok kez tekrarlanan ter banyosundan ve onca kişinin hayatını riske sokmasından sonra ulaşıyordu yiyecek.**

Bir lokma bile bu açıdan çok değerli oluyordu ve hiçbir şekilde ziyan edilmeliydi. Sonra gerillada en küçük işin bile çok büyük emekle gerçekleştirildiğini gördü ve emek bilinci daha fazla gelişti. Çok kısa sürede de başarılı oldu. Kısa zamanda iyi bir yük taşıyıcısı oldu. **Uzun yürüyüşlere, iliklerine kadar ıslanmalara rağmen yük altında**

Dilek yoldaş burjuvaziye karşı verdiği savaşımında bize özgürlüğün ancak insanlık için savaşmakla kazanılabileceğini ve değişimin kuşatılmışlık içinde nasıl mümkün olduğunu, nasıl gerçekleştirilebileceğini göstermiştir.

gülümsemeyi öğrendi. Tutumluluk, kıt kanaatçilik noktalarında kısa zamanda çok yol kattı ve bunu içselleştirene kadar da daima üzerine gitti. Bunu başarmak ona daha fazla güç verdi. Bu başarı onda **"zor kolay oluncaya dek"** kuralını kararlı bir şekilde uygulama azmi verdi. Zor, yapılamadığı, başılamadığı için zordur; oysa üzerine gidildiğinde, sorunun özü kavranıp adım atıldığında zor, kolaya dönüşür. **Bunu kavradığı günden beri, hem kendindeki kendiliğindenci yönleri atmış hem de birçok sorunu daha kısa sürede aşarak gerilla yaşamına daha kısa sürede uyum sağlamasını ve örgütün istediği militan tarza ulaşmayı başarmıştı.** İlk geldiği günlerde hemen göze çarpan küçük burjuva özellikleri yüzünden gerilla alanında çok zorlanacağı yargısı hakimdi. Ama herkesi şaşırttı. **Direngen yanı, kendisiyle uğraşması, sonuna kadar zorlaması ile görevlere yaklaşımı sayesinde kısa sürede yargıları tersine çevirdi.** Sürecin insanı olma bilinciyle, Partiyi yüceltmek ve korumanın, kendimizi her alanda geliştirmenin, ideolojik olarak daha fazla arınmanın önemini kavramıştı. Bir görevi başaramadığında ya da yetmezliği yüzünden yarım kaldığında ilk önce kendine vurur, yetersizliğinin veya hatalarının özüne inmeye çalışırdı. **Bu yöntem sayesinde yoğunlaştığı alanda veya sorunlarda kısa sürede sonuç alabilmiştir.** Çözemediği durumlarda yoldaşlarından yardım almaya çalışır, kendini onlara teslim ederdi. Partinin bir parçası olmak; kendini dışında değil de bu vücudun ayrılmaz bir parçası olarak hissetmek, zincirin ancak en zayıf halkası kadar güçlü olacağını bilmek tam da budur.

Elbette bu zorlukları aşma bilincinin gelişmesi ondaki diğer yönlerin de gelişmesinde tetikleyici oldu. **Görev ve sorumluluk bilincini daha fazla geliştirmesi gerektiğini fark etmesini sağladı.**

O günlerden bugüne kadar Dilek yoldaş görev ve sorumluluk bilinciyle, sahiplenilişle olumlanmıştır. Yetmezliğinden dolayı çıkan eksiklikler dışında, görevlerini layıkıyla yerine getirmenin çabası sayesinde herkesin saygısını kazanmıştır. Bu özelliğini içselleştirdiğinde geçmişte uykuya dalıp eylemi kaçırdığı günlerin eleştirisini de esprili bir şekilde veriyor, **"yeni insanlara bunu kavratmak gerek"** ya da **"ah şimdiki aklım olsaydı"** diyerek gençliğe yazılar yazıyordu.

Kendisi geliştikçe alanda aldığı sorumluluklar da arttı. “**Sorumluluk almada gelişme olmaz olmasına ama iş başa gelince ağza geldiği gibi kolay olmuyor**” diyordu. Buna rağmen yeni yeni sorumluluklar alarak komutanlığın ilk adımlarını attı. **İlk sorumluluk aldığı faaliyetlerden biri de devriye komutanlığıydı, heyecanla gelip, neyi nasıl yaptığını o tatlı gülümsemesiyle anlatıp durdu.** Süreçteki en büyük engel ise onun edilgenliği idi. Sorumluluk alanı genişledikçe edilgenlik yanı daha çok sorun olmaya başladı. Bunu fark eden yoldaşları ona yardımcı olmak için yanına tecrübeli yoldaşlar vererek ona biraz daha fazla sorumluluk yüklediler. **Arada bir tökezlese de sonunda önemli bir yol katetti.** En son gittiği kitle faaliyetinde muntika komutanlığının içinde yer alması onun düşüncesini, bakış açısını oldukça farklılaştırıp genişletti. Düşmanı tanıma ve araziyi öğrenme noktasında ne kadar çok eksikliği olduğunu gördü. İşlerin dışardan görüldüğü gibi kolay olmadığını gerillayı salt yük taşımak, uzun yürümek ve çatışmalarla sınırladığını-belli kalıplara hapsedtiğini fark etti.

Bu eksikliğini fark etmesi gerilla alanına ve savaşa daha farklı bakması ve daha derin bilgiyle sahip olması gerektiğini fark etmesini sağladı. En son gittiği eylem faaliyetinde arazi ve düşmanı daha ayrıntılı öğrenmek için sarf ettiği çaba da bu kavrayışının ürünüydü. “**Savaşı, düşmanı dar ve sığ algılamamanın savaşı kaybetmenin en büyük zemini olduğunu**” artık kendi yaşamından da algılayıp ifade edebiliyordu. Düşmanın geçmiştaki hareket tarzını, şimdiki durumunu öğrenmek için sık sık soru soruyor; her fırsatta araziye geniş görmek ve kafasına daha iyi oturtmak için ağaca çıkıp etrafa bakıyordu. Her soru her cevap bilgisini derinleştirirdi. Bu yaklaşımı onu daha da geliştirdi. Bu gelişimine paralel sorumlulukları arttırıldı. Artık muntikadan sorumlu komitenin bir üyesiydi. Bu göreve geldiğinde havalara uçtu desek yeridir. Hemen bir çalışma programı hazırlayıp “**eksikliklerimi çabucak gidermeliyim**” de-yip işe koyuldu.

Gelişimine paralel sorumluluklarının artması yönüyle adımı aldığı Ayfer Celep’i, daha fazla pratiğin içine girerek yaşatıyordu. **Dilek, Ayfer Celep’i mücadelesinde yaşattı.** Tıpkı diğer şehitlerimizin mücadelemizde yaşadığı gibi.

Değişimin zor ve sancılı olacağını bilincinde olarak; ama inanç ve kararlılıkla zoru basite dönüştürebileceğimizin de bilincini esas olarak mücadeleye bağlanmak; işte Dilek yoldaşın felsefesi buydu. **Her gelişim döneminde bir önceki dönemin özeleştirisini veriyor, bu onu daha da güçlendiriyordu.** Geliştikçe yoldaşlarına olan sevgisi ve bağlılığı arttıyordu. **Duygulu, cana yakın, hemen kaynaşabilen ve yoldaşlarına her fırsatta yardımcı olmaya çalışan yanı daha da gelişmişti.** Örgütsüz olduğu dönemlerden kalma insanlardan kaçma, onlarla uğraşmama yönünden eser kalmamıştı. Aslında bu özelliklerin tamamen kendisine yaklaşımın bir ürünü olduğu fark etmesiyle değişmeye başlamıştı. İnsan devrim gibi bir amacı hayatının merkezine koyunca kendisini değiştirmek, dönüştürmek zorundadır. Ve bu değişimin ilk

kabukları kırılır kırılmaz kendisi kadar çevresindekileri de değiştirmek için çaba sarf etmeye başlıyordu. **Ayrıca bu değişimler onun düşünüş tarzını da değiştirdiğinden yaşama, mücadeleye ve insanlara daha objektif yaklaşabiliyor.** Bu durumla da aslında kendisini küçümseyen ve kendine güvensiz yanlarının bir çeşit dışa vurumu olan, insanlardan kaçma yaklaşımını da değiştiriyordu. İnsanların verdikleri emekten dolayı kendisinde uyandırdığı saygı da buna eklenince yoldaşlarına sevgisi ve bağlılığı arttıyordu.

Benzer şekilde ilk aylardaki disipline gelmeyen yönleri de gerillayı ve düşmanı tanıdıkça azaldı. Sonraki yıllarda ilk dönemlerin aksine her zaman disiplini sadece uygulayan değil hem uygulatan hem de kavratılan bir özelliğe sahip oldu. Disiplinin bir yaşam tarzı olduğunu mücadelenin vazgeçilmez bir öğesi olduğunu kavradıkça sahiplenmesi de arttıyordu. **Yeni sorumluluklar aldıkça disiplini alttakilere kavratmadaki çabası onun disiplini kavrayışı ve sahiplenmesini hemen açığı vuruyordu.**

Kürt kökenli yoldaşların düşmana olan kininin diğer ulustan gelenlere göre genelde daha fazla olması mücadele yaşantımızda sıkça karşılaşılan bir durumdur. Bu kin, siyasal bilinç, ideolojik sıçrama ve örgütsel bütünleşme ile katmerleşerek artar. **Dilek’te de bu durum yaşanmıştır.** Girdiği çatışmalarda, katıldığı eylemlerde düşman karşısındaki netliğini her zaman ispatlamıştır. **Ayrıca öncülük pratikleri de bunu göstermiştir. Gerilla birliğinin öncüsü olmak, düşmanla ilk karşılaşabilecek kişi olmak onun düşman karşısındaki duruşuyla açıklanır.** Düşman karşısındaki duruşuna birçok örnek verilebilir. Benim aklımdan iki örnek hiç çıkmıyor. Gittiği bir eylemde bir Şortland’ı (**zırhlı araç**) tepetaklak etmişlerdi. Diğer şortland ise hemen yetişip onların üzerine mermi yağdırmaya başladı. Menzili yaklaşık beş bin metre olan silaha sahip zırhlıya uzaklıkları ise ancak elli metre kadardı. Aradaki balkon gibi yapı onların mermi almalarına engel oluyordu. Ama kayalık dereye girmek için koşmaları gerekliydi. Koşarken elinde ateşleme mekanizması açık olan lavı düşürdü. **Mermi yağmuruna rağmen hiç duraksamadan lavı yerden alıp koşmaya devam etti. Düşmana bir şey kaptırmamak onda içselleşmiş bir şeydi.** Bu eylemin Kadıvakkı şehitlerinin hesabını sormak için yapıldığını ve bu eyleme gitmek için coşkuyla kendini önerdiğini de belirtiyim. Başka bir çatışma da düşmanla karşılaşma sonucu olmuştu. Tüm birliğin üyelerinde en az otuzar kilo mühimmat (**silah ve cephane**) vardı. Ayrıca tam on iki saatir yürüyorlardı. Gerillanın en nefret ettiği şeydir, sabaha kadar yürüdükten sonra düşmanla karşılaşmak...

Ama gerçeklik buydu ve bu yorgunluğuna rağmen gerilla grubu düşmanla karşılaştı. Birliğin öncüsü olan **Sinan Günel** yoldaşın koptuğunu fark ederek komutana haber verip birlikte onu bulmaya çalıştılar. Onu da bulduktan sonra üzerilerindeki yükleri hızla gömüp diğer yoldaşlarla buluştular ve on iki saat daha yürüdüler. Bizimle buluştuklarında en çok konuşanlardan biriydi, neşeyle çatışmayı anlatıyordu. Nasıl çekildiklerini, düşmanın

nasıl afallayıp, dağıldığını anlatıyordu. Her çatışma, düşman karşısındaki duruşu tüm çıplaklığıyla ortaya serer, orada hiçbir uzlaşma ya da gizleme olanağı olmaksızın tüm ideolojik gerçek açığa çıkar. Dilek yoldaşın tüm çatışma örnekleri, bize düşman karşısındaki netliğini ve kininin büyüklüğünü gösteriyordu.

Tüm bu özelliklerinin kadın kişiliğinde yarattığı olumlulukları da saymak gerekir. Toplumdan gelen edilgen ve yetinmecî kadın kişiliğini, güzelliğe (**dış görünüşe**) yaklaşımı, sorumluluk almaktan kaçan yanını, süreç içerisinde diğer değişimlerine paralel bazen yavaş yavaş bazen de sıçramalı bir şekilde değiştirdi. **Artık edilgenliğe savaş açmış, güzelliği emekle özdeşleştiren, sorumluluk olarak gelişeceğine inanan, kendi ayakları üzerinde durabilen bir kadın kişiliğine ulaşarak, burjuva-feodal toplumun yarattığı kadın kişiliğinden büyük oranda sıyrılmıştı.** Bu yönüyle kadınlara örnek olmuştur. Gerçek toplumdaki gerekse mücadele içerisindeki kadınlara, hayatlarını kendi elleri içine almaları kendi hayatlarına yön verebilme ve söz sahibi olma hakkını almaları gerektiğini göstermiş ve yaşamıyla bunun yolunu çizmiştir. **Değişiminde yaşadığı sancılar bize değişimin bir bedeli olduğunu ve yoğun emek gerektiğini bir kez daha ispatlamıştır.** Değişimin bedelini ödemek istemeyen ve emeksiz bir yere varabileceğini düşünenler büyük bir yanlışlığa inindedir ve buldukları baskıcı ortamdan kurtulabilmelerinin imkanı yoktur. Bu ilke, sadece kadınlar için değil tüm ezilen insanlar için böyledir.

Değişmeyi istemekle değişim olmaz. Devrimi istemekle devrim olmaz. Şehitlerimizi yaşatmak, lafla olmaz. Elini taşın altına sokacaksın, bedel ödemeyi göze alacaksın, emek harcayacak ve kararlı olacaksın. Değişimi, evrimle değil; bilinçle, irade ile gerçekleştireceksin. **Değişimin, kendiliğinden gelmesini beklemek özünde burjuvaziye yarar.** Burjuvazi özellikle ideolojik cepheye bilinçleri saptırmak ister. Özgürlüğü farklı yorumlayarak gerçek özgürlüğün yolunu saptırmak ister. Değişimin kendi ideolojisi çerçevesinde olmasını; o da olmuyorsa bilinçlerin bulandırılmasını ister ve bunun için çalışır. Dilek yoldaş burjuvaziye karşı verdiği savaşında bize öz-

gürlüğün ancak insanlık için savaşmakla kazanılabileceğini ve değişimin kuşatılmışlık içinde nasıl mümkün olduğunu, nasıl gerçekleştirilebileceğini göstermiştir.

Her şeye alışmıştık, her zorluğu kolayla çevirebilmiştik. **Ama her ölüm gibi zamansız ve hiçbir zaman alışılmayacak, kolayla çevrilemeyecek bir durumda insan kendini çaresiz hissediyor, lanet okuyor, kinleniyor; beyninin her tarafında geçmişte yaşananlar dolanıp duruyor.** Bir gün biz de şehit düşeceğiz diye dillendiriyorduk; ama nedense insan geleceğe dair hayaller kurarken ölümlü unutabiliyor ya da unutmak işine geliyor. Gel gör ki, hayatın gerçekleri bunlar ve biz kendimizi ona kabul ettiremeyeceğimize göre, biz hayatın gerçeklerine uymalıyız diyerek gerçek dünyaya dönüyor insan. **Ve şehit düşen her yoldaş gibi Dilek’i de yaşatmanın, onun bıraktığı yerden devam etmenin ona karşı bir görev ve sorumluluk olduğunu bilerek daha çok çabalamaya başlıyoruz.**

Dilek yoldaş, düşmana vurmak için özel olarak görevlendirildiği bir eylemde şehit düşmüştür. Silah elde halkı ve ülkesi için savaşmış diğer taraftan şehitlerimizden aldığı güçle kendisini sürekli burjuvazinin ideolojisinden arındırmaya çalışmıştır. **Hem iç hem dış düşmanla savaşmanın bilincini kuşanarak şehit yoldaşımızı mücadelemizde yaşatabiliriz.** Biri on yaparak, sürekli arınmaya çalışarak, onun yaşamından öğrenerek onu ismini aldığı Ayfer Celep’i yaşattığı gibi yaşatmalı, yeni Dilek’ler yaratmalıyız. O’nun olumluluklarını kendimizde içselleştirerek, ideallerini daima diri tutup, her an kendimizi geliştirmeye çalışarak onu yaşatabilir ve mücadelemizi ilerletebiliriz.

Yaşamını insanlığın kurtuluşuna adanmış olanlar daima hatırlanır ve ölümlerinden sonra bile insanlara yol göstermeye devam ederler. Şehitlerimizin yaşamları yürüdüğümüz yolda bize birçok kitaptan daha somut öğretilerle doludur. Bir insan için en onurlu yaşam, insanlığa bıraktıklarıyla ölçülür. Şehitlerimizin yarattığı değerlere sahip çıkmadan mücadelemizi ilerletemeyeceğimizi, ancak onların bıraktığı yerden devam edebileceğimizi hiçbir zaman unutmamalıyız.

Bir yoldaş

Unutulmayan tarih: 18 Mayıs

Toplumlar tarihinde ve sınıf savaşımı pratiğinde, sürecin gelişim ve değişiminde nitel düzeyde rol oynayan, tayin edici ve belirleyici özellikleri olan günler vardır. Bu tarihler, takvim yapraklarında yaşanan sıradan ve alışılmış bir değişim olarak görülemez. **Bu günler, toplumun ve sınıfların yaşam ve bilinç dünyasında önemli etki gücü olan, sarsıcı izler bırakan anlardır.** Bu günler unutulamaz. Bu günler, tarihe düşülen öznlü notlardır, bu yüzden unutulmasına müsaade edilemez. **Her toplum ve her sınıf için tarihe düşülen önemli notlar vardır.** Bu günler, yaşadığı koşullardan, sınıf savaşımının nitel düzeyinden, sorunların çözüm gücünden bağımsız olarak anlaşılabilir. Bu günler, dünden bugüne uzanan sınıf savaşımının çözüm köprüleridir.

Bu tarihi günler, sınıf savaşımı tarihinde ve devrimci pratikte, sadece zaferlerin, kazanımların yazıldığı günler olmamıştır. **Yenilgi ve kayıpların, yıkım ve imhaların yaşandığı günler olarak da yazılmıştır.** Ne var ki, zafer kadar yenilgiler de bir o kadar sarsıcı ve etkili ve derslerle dolu günler olarak tarihe geçmiştir. **18 Mayıs tarihi, Türkiye proletaryasının sınıf savaşımı pratiğinde var oluş anlamı, amacı ve hedefleri açısından tarihi özellikte bir gündür.** Bu tarihi unutulmaz ve silinmez kılan, onun proletarya ve çeşitli milliyetlerden emekçiler açısından taşıdığı çözüm ve kazanım gücüdür.

Ezilen dünya halklarının ve uluslarının direniş ve savaş tarihlerinde sayısı belli olmayan, isimsiz halk kahramanı ve onlarca kurtuluş önderi ortaya çıkmıştır. Aynı zamanda toplumsal değişim-dönüşüm mücadelesinde fikir ve düşünce, sanat ve edebiyat dünyasında, bilim ve teknoloji dünyasında sürecin ve dönemin gelişiminde önemli rol oynamış büyük aydınlar, ideologlar, düşünürler, sanatçılar, yazarlar, bilim adamları olmuştur. **Onların ölümü de unutulmaz bir sayfa, silinmez bir an olarak insanlık dünyasında yer almıştır.**

Ezilen, baskı ve zulüm altında yaşayan uluslar ve halkların mücadele, düşün ve vicedan dünyasında ölümsüz olarak kalan öncüler ve kahramanlar hep olmuştur ve olacaktır da. Baskı ve zulüm, sömürü ve talan sınıflı toplumun değişmez bir yasası olarak var olduğu sürece kurtuluş önderleri ve kurtuluş savaşçıları da, her zaman var olacak ve onlar her zaman saygı ve sevgiyle anılacak, düşünceleri ezilenlerin ve emekçilerin elinde bir silah olmaya devam edecektir.

Türkiye toprağında Türk, Kürt ve diğer azınlık milliyetten emekçi halkın kurtuluş mücadelesinin bağrında ölümsüzleşen sayısız halk kahramanları ve ulusal kurtuluş önderleri çıkmıştır. **Ancak bu ulusal öncülerin ve halk kahramanlarının kurtuluş düşünce ve çabası etki gücü ağırlıklı olarak bölgesel ve dar ulusal sınırlar içinde kalmıştır.** Onların mücadele, düşünce ve çabası, etki gücü ülke ve halkın bütününe kapsamaktan, onların kurtuluşunu amaçlamaktan uzak kalmıştır.

Komünist önder **Kaypakkaya** yoldaşın düşünsel amacı ve mücadelesi dar ulusal ve dar bölge sınırları içinde hapsolmemiş, kaybı da bölgesel ve dar ulusal çitler içinde sınırlı kalan bir kayıp olmamıştır. Türkiye proletaryasının ölümsüz önderi Kaypakkaya yoldaşın, sınıfsal kurtuluş düşüncesi, bağımsızlık ve Halk Demokrasisi idealleri, yüce komünizm amacı onun mücadelesinin etki gücünü dar ulusal ve bölgesel sınırlar dışına çıkararak, modern toplumun en devrimci sınıfı olan proleter sınıf zeminine oturtmuştur. O'nun

toplumsal kurtuluş düşüncesi sadece ezilen bağımlı ulustan emekçilerle (Kürt vb.) sınırlı kalmamıştır. Başta Türkiye proletaryası olmak üzere, çeşitli milliyetlerden emekçilerin, ezilen baskı altında tutulan bağımlı ulusların da kurtuluşunu, bağımsızlık ve özgürlüğünü amaçlamış ve hedeflemiştir. Bundandır ki Türkiye proletaryası ve çeşitli milliyetlerden emekçiler nezdinde **Kaypakkaya** yoldaşın, hiçbir devrimci önderin ve kahramanın kolay sahip olamayacağı, kolay erişemeyeceği ayrıcalıklı, farklı ve değerli bir yeri vardır.

Önderler ve kahramanlar, düşünce ve mücadeleleriyle benzerlerinden ayrışır!

Komünist önder Kaypakkaya yoldaşın, bilimsel berrak görüşleri sayesinde yarım yüzyıllık zaman dilimi içinde karanlıkta kalan, aydınlanması beklenen bir dizi burjuva ve küçük burjuva düşünce deşifre edilmiş, gerçek yüzleri açığa çıkmıştır. Bunların başında Kemalizm ideolojisi gelmektedir. Kaypakkaya yoldaş Kemalizm'in komprador burjuvazi ve toprak ağalarının düzeninin temel ideolojisi olduğunu ortaya koyarak, onun faşist yüzünü deşifre etmiş, kanlı ve kirli yüzünü ortaya sermiştir. Türkiye proletaryası-

nın devrimi örgütlemesi ve savaşımı kazanması açısından sahip olması gereken en temel düşünsel tezleri aydınlatarak, onları proletaryanın elinde bir kurtuluş silahına dönüştürmüştür. **Kaypakkaya yoldaşın Kemalizm hakkındaki berrak bilimsel tahlili sayesinde Türk komprador burjuva ve toprak ağalarının sahip olduğu burjuva-feodal devlet karakterini ve onun üzerinde yükseldiği ilerici-demokrat diye yutturulmaya çalışılan faşist ideolojisini deşifre etmiştir.** Kemalizm tahliliyle birlikte, Türkiye toplum-

lar tarihinde TC devletinin sahip olduğu gerçeklik açığa çıkarılmıştır. Bu tahlil sayesinde "düşman-dost" tahlili doğru bir zemine oturtularak sınıf mücadelesi doğru bir rotaya sokulmuş ve her türlü ideolojik-politik yanılığın önü alınmıştır. Türkiye'de Kemalizm tahlili ilerici-demokrat olmanın, devrimci ve komünist olmanın önemli bir turnusoludur. **Bu tahlil sayesinde söylemle eylem, düşünceyle pratik, duruşla hareket, arasında net bir ayırım yapılmış, her duruş ve söylemin dayandığı sınıfsal nitelik ortaya konmuştur.** O güne dek Kemalizm ideolojisini rehber alarak kendilerini ilerici-demokrat-yurtsever diye yutturanların, şoven-milliyetçi yüzü açığa çıkartılmıştır.

Kemalizm tespiti sayesinde, **Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkının** savunusu da doğru ve devrimci bir zemine oturmuş, Kürt ulusunun özgürlük mücadelesi her türlü milliyetçi burjuva düşüncenin, reformist-opörtünist anlayışların etkisinden kurtarılarak, sınıf bilinçli proleterlerin elinde güçlü bir sınıfsal kurtuluş silahına dönüşmüştür. Bütün Kemalizm hayranları ve savunucularının, Kaypakkaya yoldaşın Kemalizm tahlili sayesinde azgın ezen ulus milliyetçisi ve gözü dönmüş Türk şovenizminin savunucusu oldukları açığa çıkmıştır. **Bundandır ki Kaypakkaya yoldaş, bilimsel düşüncelerinden dolayı bilcümle reformist ve oportünistin, her türden burjuva milliyetçisi şoven düşünce savunucuların azgın saldırısına maruz kalmıştır.** O'nun düşünceleri Türkiye siyasal düşünce ve devrimci hareket dünyasında bir tsunamidir. O'nun sayesinde her türden burjuva ve küçük burjuva düşüncesi büyük sarsıntı yaşayarak, yüzlerindeki "ilerici-yurtsever" maskeyi indirmek durumunda kalmıştır. Kaypakkaya yoldaşın proleter-devrimci düşünceleriyle birlikte Türkiye devrimci-siyasal hareketi, devrimci bir aydınlanma sürecine girmiştir.

Kemalizm tahliliyle Türkiye toplumunun sınıfsal tahlili doğru ve bilimsel zemine oturarak, "dostlarımız ve düşmanlarımız kimlerdir?" sorusuna doğru bir yanıt verilmiştir. O güne dek dost (**ilerici-demokrat**) diye tanımlanan

Kemalizm ideolojisi ve bu ideolojiyi temel referans kaynağı alan hareketlerin niteliği açığa çıkarılmıştır.

Kaypakkaya yoldaşın komünist özelliği...

Kaypakkaya yoldaşın ortaya çıkan en belirgin ve ayırt edici özelliği kimsenin cesaret edemediği, tabu diye önünde eğildiği ve dokunulmasına cesaret edilmediği konulara dokunarak, baş aşağı duran gerçekliğini ters yüz ederek, onları bilimsel bir zemin üzerine oturtmasıdır. **Gerek uluslararası planda gerekse ülke içinde savunulan bir dizi oportünist ve revizyonist tezlere karşı durarak, ülkemiz topraklarında proletaryanın yılmaz savunucusu ve onun kararlı öncüsü olmuştur.**

Bu konuların başında sosyal emperyalizmin ideolojik zemini olan modern revizyonizmin savunduğu "bütün halkın devleti", "bütün halkın partisi", "kapitalist olmayan yoldan kalkınma hamlesi" gibi tezlerin burjuva yüzünün açığa çıkartılması gelir. Uluslararası komünist hareketin öncülüğünü Başkan Mao'nun yaptığı ÇKP'nin savunduğu proleter devrimci düşüncelerin ülkemiz topraklarındaki bilinçli ve cesur savunucusu Kaypakkaya yoldaş olmuştur. Türkiye devrimci hareketinin önemli bir bölümünün modern revizyonist tezlerin etkisi altında kalarak onu eleştirmek, sorgulamaktan korktuğu bir dönemde, bu ideoloji proleter devrimci merceğe altına alınarak burjuva dokusu açığa çıkartılıp, deşifre edilmiş, proleter devrimin yolu aydınlatılmıştır. **Modern revizyonist görüşlere karşı mücadelede, proleter devrimci düşüncelerin savunulmasında, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin etkisi tayin edici düzeyde olmuştur.** Kaypakkaya yoldaş, Proleter Kültür Devrimi'nin uluslararası planda yarattığı proleter rüzgardan, en bilinçli nasibi alan komünist önder olmuştur. Proleter düşünce ve değerlerin ülkemiz topraklarındaki yılmaz savunucusu ve uygulayıcısı olmuştur. Kaypakkaya yoldaş o dönemde **Marksist Leninist Mao Zedung Düşüncesini** savunarak Türkiye devrimci hareketinin yaşadığı yol ayırımında, proleter görüşlerin yegane temsilcisi olmuştur.

Kaypakkaya yoldaş, ülkemiz topraklarında modern revizyonizmle Marksizm-Leninizm-Maoizm arasında, reformizmle devrimcilik arasında, kapitalist yol ile sosyalist yol arasında yaşanan mücadelede proletaryanın yegane savunucusu ve onun korkusuz temsilcisi olmuştur.

"**Marksizm-Leninizm-Maoizm, revizyonizme karşı mücadele ederek gelişir, revizyonizm reddedilerek gelişir**" düşüncesi doğrultusunda hareket etmiştir. Uluslararası planda proleter devrimci hareketin yolunu karartan, bilincini muğlaklaştırmaya çalışan burjuva modern revizyonist düşünce ve tezlerle karşı Proleter Kültür Devrimi'nin yarattığı kazanımların ışığıyla kararlı ve bilinçli bir karşı koyuş sergilemiş, Türkiye proletaryasının devrim yolunu aydınlatmıştır.

Kaypakkaya yoldaşa, düşünsel cüret kadar eylemsel ve pratik cüretin görkemli diyalektik bütünlüğü görülür. **O'nun düşünsel teorik yol gösterici özelliği kadar örgütleyici, yönetici, pratik yol gösterici özelliğinin de önemle anılması gerekir.** Çözümü zor ve karmaşık gözükten sorunların bilimsel berrak çözümlemesini yapmakla birlikte **“yapılmaz, başarılmaz”** denen her türlü pratiğin kararlı militan adımlarını atma öncülüğünü göstermiştir. Küçük gruplarla büyük cüretlerin adamı olmakta bir an olsun tereddüt etmemiştir.

Küçük bir güçle daha büyük bir güçle boy ölçüşmenin bilincinden asla vazgeçmemiş ve bu bilincin temelinde küçük ordularla büyük savaşlar kazanma sanatı olan **Halk Savaşının** özünün yattığını her devrimci pratiğin örgütlenmesinde göstermiştir. O bir dava adamının, bir komünist önderin sahip olması gereken en temel belirgin özellikler olan; sözle eylemin, teoriyle pratiğin, yönetmeyle yol göstermenin, çözümlemeyle değiştirmenin diyalektik bütünsellikli özelliklerine sahiptir.

Proletaryanın en ileri en devrimci örgütü olan parti olmadan devrimin gerçekleşmeyeceği bilinciyle **“Subjektivizmden, revizyonizmden ve dogmatizmden arınmış, kitlelerle kaynaşmış, teoriyle pratiği birleştiren, özeleştirici metodunu uygulayan çelik disiplinli bir komünist partisi”** yaratmayı amaçladı, yaşamı boyunca bunun için müca-

dele etti. Bunun için partinin kitleler içinde kök salması için, demir disiplini uygulamaya, partinin silahlı savaşım içinde güçlendirmeye çalıştı. Subjektivizmden, revizyonizmden ve oportünizmden arınmış, özeleştiriyi uygulayan çelik gibi bir parti yaratılması için düşündü, yoğunlaştı, emek harcadı ve çalıştı. Bunun için sınıf mücadelesinin engin denizine korkusuz ve hesapsızca atıldı. **Bu amaç için kahraman işçi sınıfına, fedakar ve çilekeş köylülere, yiğit gençliğe sonsuz bir güven duydu.** Bunun için hangi kılık altında ortaya çıkarsa çıksın, revizyonizme karşı mücadeleyi kararlı ve azimli bir şekilde yürüttü. Bunun için kendi hatalarına karşı da insafsız oldu. Eleştiri ve özeleştirici ilkesini samimiyetle ve cesaretle uyguladı. Çelikten bir parti yaratmak için kitleleri ve devrimci savaşı örgütlemenin mücadelesinden bir an olsun geri durmadı.

Türkiye topraklarında reformizmle devrimciliğin, küçük burjuva devrimciliği ile proleter devrimciliğin net ve berrak bir ayrımını yaparak, proletaryanın cesur ve yılmaz savunucusu oldu. **Reformist parlamentarist anlayışlara karşı mücadele ederek, proleter devrimci anlayışın kavranış ve uygulanışına bilimsel açıklık getirdi.** Bunun için **“Bugün ülkemizdeki devrimci mücadele çok önemli bir noktaya, silahlı mücadele yolunu tutmayan bir akımın, bunun adı isterse komünist hareket olsun, kitlelerden tecrit olacağı bir noktaya ulaşmış bulunuyor”** dedi. Bunun

in **“sürekli olarak, kitlelerin Türkiye şartlarında özellikle köylü kitlelerinin silahlı mücadele için teşkilatlanması gerektiğini savunduk ve savunuyoruz”** diyerek, silahlı mücadele çizgisinin ülkemiz topraklarında devrim çizgisi olduğunu savundu. Bu anlayışın egemen ve benimsenmesi gereken doğru bilimsel anlayış olması için düşünsel ve pratik mücadele yürüttü.

Başkan Mao'nun **“Bir halkın ordusu yoksa, hiçbir şeyi yoktur”**, doğru ve bilimsel tespitine, **“ordusu olmayanın özgürlüğü olamaz”** ilkesine uygun olarak **“Ülkemizde de, halk ordusunun çekirdeğini teşkil edecek olan gerilla grupları, sadece savaşmakla yetinmeyeceklerdir. Aynı zamanda yağınlar arasında propaganda ve ajitasyon yapmak, yağınları örgütlemek ve silahlandırmak gibi önemli görevleri de yerine getireceklerdir”** sözleri ile destek verdi. Kaypakkaya yoldaş, silahlı mücadeleyi genel olarak politik mücadelenin ve özel olarak propaganda ve ajitasyonun bir biçimi olarak ele aldı. Ancak o silahlı mücadele ile diğer mücadele biçimleri arasındaki ilişkide, silahlı mücadelenin esas, diğer mücadele biçimlerinin tali olması gerektiğini savunurken, diğer mücadele biçimlerini asla reddetmedi.

Kaypakkaya yoldaş, ülkemiz topraklarında devrimin bir savaş sorunu olduğunu, bunun günümüz koşullarında Halk Savaşı stratejisiyle gerçeklik ve başarı kazanacağını savundu.

Önder yoldaş, devrimin en temel meselelerinde doğru ve bilimsel düşünceler savunmakla kalmamış aynı zamanda proletaryanın ve onun bilimsel düşüncelerinin iktidar olması için savaşmış, onun en ileri ve en devrimci örgütü olan Proletarya Partisi'nin silahlı mücadele içinde inşası için mücadele etmiştir.

Komünist önder Kaypakkaya yoldaşın yaşamı, düşünceleri bütünlüklü olarak incelendiğinde görülecektir ki, bugün yaşadığımız birçok sorunun yanıtı **(Kürt ulusal sorunu, demokrasi ve devrim sorunu, partiyi, kitleleri, devrimci savaşı örgütleme sorunu vb.)** O'nun yaşamında, mücadelesinde ve proleter düşüncelerindedir. Yeter ki, Ona ve yaşadığımız sorunlara ön yargısız, hesapsız, doğru yerden ve doğru bakması öğrenelim.

Komünist önder Kaypakkaya yoldaş ancak böyle anılır!

Kaypakkaya yoldaş, tıpkı Paris Komünarları, Bakü Komünarları, sayısız isimsiz komünarlar gibi, düşman karşısında bedenini toprağa, zaferi proletaryanın yenilmez davasına armağan etmiştir. O bedenini toprağa armağan ederken bile, bir komünist önderin nasıl ölümsüzleşip, yenilmez olduğunu öğretmiştir. **KAYPAKKAYA YOLDAŞI ANMAK, O'NUN DÜŞÜNCELERİNİ VE SAVAŞIMINI DOĞRU ANLAMAK VE O'NUN UĞRUNDA YAŞAMAK VE SAVAŞMAKTIR!**

PUSULA

NEREDE DİRENİŞ VARSA...

Proletarya Partisi'nin önderliği her alanda yürütülen sınıf savaşımında zaferin zorunlu bir faktörüdür. Bu faktörün sınıf savaşımında tayin edici olduğu bilinciyle kendiliğinden kitle hareketlerine yön verilmelidir. **Bilinçli ve doğru tarzda müdahale için kitle hareketlerinin niteliğinin ve yönünün doğru tarzda çözümlenmesi gerekir.** Somut hareketin her bir çözümlenmesi ile, o hareketin gelişim yasaları açığa çıkartılmış olacak ve o harekete proletaryanın politik iktidar hedefi için yön vermeye çalışmanın yolu açılacaktır.

Her mücadele, bir engelin aşılması, düşmanın etkisizleştirilmesidir, aynı zamanda belirlenen politik hedefe doğru adımların örgütlenmesidir. **“Uzun süreli halk savaşında nerede kitle mücadelesi varsa orada kapsamlı ve merkezleşmiş bir önderlik sorunu vardır”** (GİAP) belirlemesi somut ve gerçek bir belirlemedir. Proletarya Partisi'nin önderliğinin inşa edilmesi merkezleşmiş bir gücün yaratılması sorunu, kitle mücadelesinin dışında ve ondan kopuk ve bağımsız ele alınamaz. Bundandır ki, nerede kitle mücadelesi geliyorsa o alana ilişkin devrimci politikanın belirlenmesi ve müdahale sorunu acil görev olarak ortaya çıkmaktadır.

Ülkemizdeki kitle mücadelesinin gelişim yönüne ve geliştiği alanlara bakıldığında, toplumun en yoksul ve en fazla baskı altında olan kesimlerinde ve Türkiye Kürdistanı'nda

bu çelişkilerin yoğunlaştığını görmekteyiz. Yani toplumun en yoksul ve en fazla baskı ve zulüm altında olan kesimlerinde yaşayan halkın kendiliğinden mücadelesi ön plana çıkmakta ve gelişmektedir. **İşsiz, yoksul emekçilerin, işçilerin, yoksul ve orta halli köylülerin, Kürt emekçilerinin, gecekondu halkının, demokratik ve sosyal hakkını arayan, bu hakkını kullanmak isteyen devrimcilerin mücadelesi ön plana çıkmaktadır.** Farklı dönemlerde kitle hareketinde belli farklılıklar olsa da, değişmeden kalan bir gerçeklik vardır ki, o da toplumda en yoksul ve en fazla baskı ve zulüm altında olanların mücadelesinin ön plana çıktığı ve giderek geliştiğidir.

Son süreçte **Diyarbakır** başta olmak üzere **Van, Kızıltepe, Ağrı, Şemdinli, Viranşehir**'de çoğunluğu genç olan Kürt emekçilerinin sokağa dökülen devrimci öfkesi karşısında Türk hakim sınıflarının ve efendileri olan ABD'nin düştüğü kaygıyı anlamak için, örgütlenen kitle eylemlerinin kaynaklandığı nedenlere ve ortaya koyduğu gücün çözümlenmesine bakmak gerekir.

Bu eylemlerin ulusal hareketin önderliği tarafından yönlendirilmesi ile nesnel şartlardan kaynaklandığı gerçekliği Türk egemenleri tarafından gözardı edilmekte ya da bu gerçekliğin üzeri örtülmek istenerek yok sayılmaya çalışılmaktadır. Ulusal hareketin önderliğinin kitleler üzerinde etkili olmasının koşu-

lu nihayetinde, yaşam koşullarının zorluğu ve sürmekte olan ulusal baskı ve askeri operasyonlardır. Kitle eylemlerinin örgütlenmesi sadece başlı başına bir tek nedenden ya da sadece bu hareketin yönlendirmesiyle gerçekleşmedi. **Ortada bir gerçek daha vardır ki; biriken ve gözölmeyen bir dizi sorun ardarda yaşanmaktadır.** Kimyasal silahlarla katledilen gerillaların cenaze töreninde ortaya konan iradede, Şemdinli olaylarının ardından devletin halkın tepkisini, istemlerini tümüyle yadsayan tutumuna oluşan tepkinin bir ürünü olduğu gerçeği görülmelidir.

Bu süreçte, diğerlerinde olduğu gibi, devletin refleksi birinci olarak askeri operasyonlarına meşruluk sağlamak ve bunu abartılı biçimde propaganda etmek, aynı zamanda Türk halkının devletle, rejimle, egemen, sömürücü sınıflarla birleşimini sağlayacak tarzda şovenizmi geliştirmek oldu. Bunu milliyetçi duygular ve politikalarla yapılan linç gösterilerinin sayıca abartılmasında, devlet güçleri tarafından organize edildiği ya da desteklendiği açık olan gösterilerin bilinçli bir havayla şovenizm propagandası ile verilmesinde; yine devrimci ve haklı kitle gösterilerinin ardından generallerin askeri hırslarını ifade etmelerinde, çatışmaların, operasyonların abartılı verilmesinde görebilmekteyiz. **Yine ABD özgünlünde sözde emperyalizm karşıtlığı içeren açıklamaların da amacı aynıdır.** Gerçeklik tersi olduğu halde, ABD'nin PKK'ye destek verdiği söylenmekte, TC'nin ABD uşaklığının üzeri kapatılmak istenmektedir. **Bu politika Türkiye halkının anti-emperyalist duygularının egemen sınıflar tarafından şoven politikalara malzeme edilmesidir.** Böyle bir süreçte sınıf kardeşliğinin, kurtuluşta ortaklığın, sömürü düzeninden aynı şekilde zarar

görüldüğünün anlatılması gereklidir.

Bunların kesinleşmeyen maddeler olmakla birlikte amaçların niteliğini gösterdiği üzerinde durulabilir. **Sokağa taşan gençlik ağırlıklı kitle eylemlerinin egemenlerce terörizm biçiminde lanse edilerek haklılığının inkar edilmek istenmesi, bu mücadelenin haklılığını ve meşruluğunu ortadan kaldırmayacaktır.**

Öyleyse nerede sınıf bilinçli proleterlerin örgütlenmesi varsa öncelikle o alanda kitle eylemlerine bayrak ve sloganlarla etkili propaganda malzemeleriyle katılmalı, devrimci duruş ortaya konmalıdır. Kürt halkının yanında onunla birlikte milli baskı ve imha politikasına karşı direnişin örgütlenmesinde yer alınmalıdır. **Bunun kolay olmadığı, kendi içinde ciddi zorlukları ve engelleri taşıdığı bir gerçektir.** Bu alanlarda örgütlenmenin kendi içinde ciddi zorlukları, engelleri taşıdığı bir gerçektir. **Her şeyden önce, düşmanın güçlü bir denetim ve hakimiyeti söz konusudur.** İkincisi buradaki Kürt emekçilerin yıllardır Kürt ulusal burjuva ideolojisinin etkisi altındadır. Onun politik yöneliminin etkisi altındadır. Yıllardır bu alanda reformist Kürt hareketinin yürüttüğü mücadele ve onun etki gücü vardır. Gerilla ve örgütlü kitle gücünü harekete geçirme durumunda düşmanı politik ve askeri olarak ciddi düzeyde sıkıştırma potansiyeline sahip olduğu bir gerçektir.

Kolay ve kısa vadede başarı elde etme hayallerine kapılmamak koşuluyla yürünecek yolun uzun zorluk ve engellerinin fazla olduğunun bilinciyle **“nerede kitle mücadelesi varsa orada kapsamlı ve merkezleşmiş bir önderlik sorunu vardır”** tespitinden hareket edildiğinde bu şiar gerçeklik ve somutluk kazanır.

Meksika'da grevci işçiler katlediliyor

Emperyalist-kapitalist sistem girdiği çıkmazda debelenirken diğer yandan bu süreci de atlatmak için halkların tüm kesimlerini hedef tahtasına oturtuyor ve onlara yaşamı zindan etmeye devam ediyor. **Emperyalizmin hakimiyeti altındaki ülkelerde işçiler, çeşitli biçimlerde azgın bir sömürü ve baskıya maruz kalırken bu saldırıları grev, iş yavaşlatma, protesto gösterileri gibi eylemlerle püskürtmeye çalışıyor.** Tüm bu eylemler de doğrudan faşist gerici hükümetlerin kanlı yöntemleriyle bastırılmaya çalışılıyor. İşçilerin eylemlerine ve örgütlülüklerine yönelik en vahşi yöntemler belki de Latin Amerika ülkelerinde yaşanıyor.

Meksika da son süreçte işçi katliamlarıyla yeniden gündemde. Meksika'daki **Michoacan** bölgesindeki Villacero çelik fabrikasındaki greve saldıran "güvenlik güçleri" üç

genç metal işçisini katletti. Bu katliam aynı zamanda ülkedeki sınıf savaşının keskin yüzünü de göstermektedir. **20 Nisan** günü Lazaro Cardenas'taki çelik grevine son vermek için gerçekleştirilen silahlı saldırıda 30 işçi de yaralandı. Saldırıya uğrayan işçiler devlet ve federal güvenlik güçlerinin sebepsiz saldırısında grev çadırlarının yakıldığını söyledi.

İşçilere yönelik saldırı sabah saat 7:00'de başlayıp 13:00'te sona erdi. Saldırıda ağır silahlı özel bir timin helikopterlerden grev alanına ateş açtığı bildirildi. Operasyon oldukça "iyi" organize edil-

mişti; polis işçilere gözyaşartıcı gaz ve coplarla saldırırken ağır silahlı askerler de işçilere ateş açıyordu. **Saldırıda kullanılan timler şimdiye kadar yalnızca gerilla operasyonlarında ve uyuşturucu çetelerine karşı kullanılıyordu.** Tüm bu saldırı 1970'lerdeki öğrenci ve işçilere karşı yürütülen kirli savaşı akıllara getiriyordu. Meksika'da şu anda hükümette

olan sözde solcu ulusalcı Ulusal Hareket Partisi her ne kadar saldırıyla bir yandan ilgileri olmadığını açıklasa da Hükümet Sekreteri Enrique Bautista şirketin kendilerinden grevin illegal olduğunu ilan etmesi talebinde bulunduğunu açıklamış sözde **Demokratik Devrim Partisi** de işçilere yönelik bu baskıya katılmakta tereddüt etmemiştir.

Bu saldırının sonucu olarak Kamu Güvenliği Sekreteri Gabriel Jimenez ve polis şefi Jaime Liera Alvarez istifa ettiler. Alvarez, polislerin "gerektiğinde" işçilerin "ayaklarına ateş etmek" üzere silahlandıklarını kabul etti. Başkan Vicente Fox

ise operasyondaki rolünü açıklamadı ancak duyduğu "üzüntüyü" dile getirdi. Üç genç işçinin ölümünden zerre kadar pişmanlık duymayan şirketin avukatı Gonzalez ise işçilere karşı "terörist eylem" yapmaktan dava açacaklarını söyledi.

"Güvenlik" güçleri her ne kadar madencileri işgal edilen madenden çıkaramamış olsa da bu liman kentinin stratejik noktalarını 400 kişilik bir güçle tutmaya devam ediyor. Katledilen işçilerin cenazesinde konuşan işçiler, Başkan Fox'a lanet yağdırırken, sendika yöneticileri güvenlik güçleri çekilmediği sürece hiçbir görüşmenin sözkonusu olmayacağını dile getirdiler ve işçilerin işgale devam edeceğini ve "ölene kadar savaşacaklarını çünkü geri dönüş olmadığını" söylediler.

2 Nisan'dan bu yana Madenci ve Metalürji İşçileri Sendikası öncülüğünde süren grev, sendika başkanı **Nepoleon Gomez Urrutia**'nın yeniden görevine dönmesi için ilan edilmişti. Gomez, Çalışma Bakanı tarafından **19 Şubat**'ta 65 işçinin öldüğü madendeki patlamanın ardından görevinden atılmıştı. Ancak işçilerin mağduriyeti milyonlarca ekonomist olan ve halkla da ciddi bağları olmayan Gomez'in savunulmasından öte anlamlar taşıyor. Zira işçiler Gomez'i 65 işçinin öldüğü maden patlamasından sonra cenazelerde dahi ortaya çıkmaması üzerine ona "fare" adını takmıştı.

Sicartsa şirketindeki mücadelenin esas kökleri Meksika kömür ve bakır madenle-

rinin 1980'lerde, çelik sanayisinin ise 1990'larda özelleştirilmesine dayanmaktadır. **Bu şirketlerde 50 bin işçi çalışmakta. İşçilerin çalışma koşulları, iş güvenliği ve ücretler bu yatırımların özelleştirilmesinin ardından daha da kötüleşmiş durumda.** Sicartsa şirketinden de birçok işçi işten atılarak daha az ücretle taşeron firmalarda çalışmaya zorlanmışlardı. Bu koşullardan kaynaklı işçiler **Ağustos-Eylül 2005**'te 45 günlük grev gerçekleştirmişti. Bu süreçte işçiler hükümet, şirketler ve sendika yöneticileri arasındaki işbirliğini açık olarak görmüşlerdi. Beş yıldır hükümet ve şirketle işbirliği içinde olan Gomez birden bire maden sahiplerinin savunucusu Vicente Fox hükümeti tarafından sendikaların kaynaklarını zimmetine geçirdiği keşfedilerek görevinden alınarak hakkında soruşturma açıldı. Yerine getirilen Elias Morales'in de Gomez'den bir farkı olmadığını işçiler de biliyor. Başkan Fox ve onun Ulusal Hareket Partisi de Kurumsal Devrimci Parti'nin yerine çürümeye son vermek sloganıyla seçilmişti. Eskiden Coca-Cola yöneticisi, ayakkabı imalatçısı ve büyükbaş çiftçisi olan başkan Fox, 2000 yılında seçimi Meksika toplumunun bir çok kesiminden büyük destek görece kazanmıştı. Bu seçim, sivil toplulukların ve sosyal ve bağımsız işçi hareketlerin de etkisiyle, Meksika tarihinin ilk adil başkanlık seçimi olarak kabul ediliyordu. Ancak gelinin süreçte bunun böyle olmadığı ortaya çıktı. Yeni seçimlerin ise **2 Temmuz**'da gerçekleştirilmesi planlanıyor. Son saldırıların ardından Fox'un da koltuğunun sallandığı tespiti yapılıyor.

Bir taraftan savaş tamtamları çalarken, diğer taraftan da **ABD Dışişleri Bakanı Rice** da bölge ülkelerinde bir akbaba misali seyahatlere çıkmakta. **Bu gezilerinin diğer bir ayağı da Yunanistan oldu.** Yunan hükümeti misafirperverliğini göstermek noktasında hiçbir fedakarlıktan kaçınmayarak efendilerine yaranmaya çalıştı. Bunun için günler öncesinden hazırlıklara başlandı. **Daha öncesinde Clinton ve Powell'ın ziyaretlerinde rahat ağırlanamamalarından dolayı bu sefer işi oldukça sıkı tuttular.** Bir taraftan alınan yoğun güvenlik önlemleri diğer taraftan da radyolardan açıklamalarla halkın gösterilere katılımı azaltılmaya çalışıldı. 5.000 polisin görev aldığı

Rice'in Yunanistan ziyareti

ziyaret süresince birçok yol ve ana caddelere trafiğe kapatıldı. Ancak alınan bütün önlemlere ve ziyaretin paskalya tatili sürecine denk gelmesine rağmen protestolara engel olunamadı.

25 Nisan Pazartesi günü Atina merkezde iki ayrı gösteri düzenlendi. Bunlardan birisi **Kolokotroni Meydanı**'nda gerçekleştirildi. Burada Uluslararası Antiemperyalist-Antikapitalist Buluşma bileşenleri, diğer devrimci örgütler ve Sosyal Forum üyeleri bir araya geldiler. Yaklaşık 1.000 kişinin toplandı ve alandan **Amerikan Konsolosluğu**'na doğru yürüyüşe geçildi. İran'a olası saldırıya karşı ve Amerikan karşıtı sloganlar atıldı. Meclisin önüne gelindiğinde ise polis barikatıyla karşılaşıldı. Kitlenin konsolosluğa yürümek noktasında ısrar etmesi üzerine polis kitleye gaz bombalarıyla saldırdı. Yaşanan kısa süreli çatışma sonrasında

da kitle geri çekilerek Omonya'ya yöneldi. Buradan tekrar yürüyüşe geçilerek Meclisin önüne gelindi. İkinci bir kez polis barikatı zorlandı. **İkinci çatışmanın ardından kitle geri çekilerek eylemini sonlandırdı. Eylem sonunda olası İran saldırısına karşı duyarlılık çağrısı yapıldı.** Günün diğer bir toplanma alanı ise Akademiya meydanı oldu. KKE ve Savaşı Durdurun Birliği üyelerinin oluşturduğu kortejler Meclisin önüne geldiklerinde polis engeline takıldılar. Bir süre burada bekleyen kitle sloganlar attıktan sonra eylemine son verdi. Buraya da 2.000 dola-

yında bir kitle katıldı.

Rice'in 12 saat süren seyahatinde başta **İran** olmak üzere, **Afganistan, Irak, Türk-Yunan** ilişkileri, Ege ve Kıbrıs meseleleri tartışıldı. ABD Dışişleri Bakanı Yunanistan Dışişleri Bakanı ile yaptığı görüşmede, İran konusunda kendilerine **BM Güvenlik Konseyi**'nde destek verilmesini, olası bir askeri operasyonda Girit adasında bulunan ABD askeri üssünün daha geniş bir şekilde kullanılmasını istedi. Bunun yanında Afganistan'da bulunan Yunan askeri varlığının artırılması ve Irak'ta eğitim alanındaki Yunan katılımının artırılması konusulan önemli konular arasında yer aldı.

(Yunanistan'dan İşçi Köylü okuru)

25 Nisan Pazartesi günü Atina merkezde iki ayrı gösteri düzenlendi. Bunlardan birisi **Kolokotroni meydanında** gerçekleştirildi.

Bolivyalı köylülerin rehin alma eylemi

Bolivyalı 3 bakan, **Brezilya** sınırı yakınındaki bir köyün sakinleri ve yerel yetkililer tarafından geçtiğimiz günlerde rehin alınmıştı. Hükümetten yapılan açıklamada, "sınırım 50 kilometre yakınında yabancıların yatırım yapmasının yasalara aykırı olduğunu" anlatmak için Puerto Suarez'e giden Bolivyalı bakanların, Brezilyalıların çelik fabrikası projesine destek veren köylüler tarafından rehin alındığı belirtilmişti.

Bolivyalı yetkililer, güvenlik güçlerinin Brezilya sınırı yakınlarındaki Puerto Suarez kasabasında göstericilerce rehin alınan üç ba-

kanı kurtardıklarını açıkladı. Yerel bir emniyet görevlisi, kurtarma operasyonuna 100 kadar polisin katıldığını, bakanların şimdi başkent La Paz'a götürüldüklerini söyledi.

Rehin alınanların; Bayındırlık Bakanı Carlos Villegas, Ekonomik Kalkınma Bakanı **Celinda Sosa** ve Madencilik Bakanı **Walter Villarroel** olduğu belirtilmişti.

Bakanlar, **EBX** adlı Brezilya şirketinin kasabada inşa etmeye başladığı çelik fabrikası konusunda temaslar yapmak üzere bölgeye gitmişti.

Bolivya yasaları sınıra 50 kilometreden daha yakın bölgelerde kurulacak yabancı yatırımlara izin vermiyor. **Puarte Suarez** sakinleri ise fabrikanın kurulmasını destekliyor. Bölge halkı ayrıca hükümetin durdurduğu bir madencilik projesine de onay verilmesini talep ediyor. Bölgede, 40 milyar ton demir ve 10 milyar ton magnezyum rezervi olduğu söyleniyor. Bu rakamların dünyadaki kanıtlanmış demir ve magnezyum rezervlerinin yüzde 70'ine denk geldiği belirtiliyor. Son olaylar sonrasında yerel yetkililer hakkında adam kaçırma suçundan dava açılabilceği bildiriliyor.

Fransa'da Göçmen Yasasına tepkiler

Fransa İçişleri Bakanı **Nicolas Sarkozy** ve ekibi tarafından hazırlanan yeni göçmen yasası bakanlar kuruluna bağlı komisyonda ele alınmaya başlar başlamaz binlerce göçmenin ve sendikaların tepkisine yol açtı. Fransız emek örgütleri, mücadeleleri ile geri çektirdikleri yeni iş yasası gibi bu yasa da mücadele ile geri çektireceklerini belirtiyorlar.

Göçmenleri "ikinci sınıf insan"

olarak tanımlayan yasa ağır insan hakları ihlalleri içeriyor. Sendikaların "iş bitince buruşturulup çöpe atılabilir göçmen yasası" (Immigration Jetable) olarak tanımladıkları yasa, yasaya göre, ihtiyaç çerçevesinde başka ülkelerden göçmen kabul edilebilecek ama; bu kişilere

de sadece Fransa'da yapacakları iş süresi boyunca, 1 senelik yenilenebilir oturum hakkı tanınacak. Ayrıca belirli bir süreden sonra göçmen işçilere verilen 10 yıllık oturma ve çalışma iznine de belirli kısıtlamalar getiriyor.

Benzer bir göçmen yasası da ABD'de uygulamaya sokulmak isteniyor. Buna karşı harekete geçen göçmen örgütleri ve sendikalar bir süredir protesto eylemleri düzenliyorlar.

Evrensel Bakış

EMPERYALİSTLER BÖLGEDE SULARI ISITMAYI SÜRDÜRÜYOR...

ABD emperyalizminin savaş şahini bakanı **Condeleza Rice** geçtiğimiz günlerde bölgeye dönük bir ziyaret gerçekleştirdi. Bu ziyaretin bir ayağını da Türkiye oluşturuyordu. Filistin'deki seçimlerin ardından Hamas liderini ağırladığı için emperyalist efendilerinden iyi bir "azar" işittiği söylenen ülke egemenleri açısından bu ziyaretin çok "önemli" ve de "anlamlı" olduğu söylenmekte.

Bunlar tabii ki siyaset kulislerinden bilinçli olarak sızdırılan bilgiler. Şu çok aşikar ki, ABD'nin izni olmadan nefes bile alamayan ülke egemenleri, ABD'nin haberi-bilgisi olmadan böyle hassas ve de bölgedeki dengeleri ilgilendiren bir konuda kimseyi ağırlayamazdı. Bu sözde "kafa tutma" da hiç kuşkusuz emperyalist politikaların bir parçasıydı. Nedenleri niçinleri ise ayrıca ele alınması gereken bir konudur. **Net olan bir şey varsa, o da ABD ile ilişkilerin bu süreçte hiçbir biçimde gerilmediği, aksine daha da sıkılaştırıldığıdır.** Mesela bu ziyaret iktidarı çok "mutlu" etmiş! Anlaşılan bu ziyaret vesilesiyle efendileri sırtlarını iyi sıvazlamış.

Genelde tüm bölgeye, özelde ise İran'a dönük saldırı tehdidinin giderek büyüdüğü bir dönemden geçmekteyiz ve İran'a komşu ülkelerin bu saldırı hazırlığında ve de olası bir saldırıda tam desteğini öngörmekteydi bu ziyaret. Aynı zamanda da yeni bir 1 Mart tezkere krizi-

nin şimdiden engellenmeye, İran'a dönük bir saldırıda Türkiye'nin daha aktif rol oynamasının sağlanmaya çalışılmasıdır.

Ancak Rice'ın ziyareti sadece ve hatta esas olarak ülkemizi kapsamıyordu. Geçtiğimiz günlerde Sofya'da yapılan NATO'nun Dışişleri Bakanları toplantısı bölgeye dönük bu ziyaretin en önemli ayaklarından birini oluşturuyordu. **Bu toplantı sırasında yapılan bir anlaşmayla, Bulgaristan, ikisi Türkiye sınırında olmak üzere, ABD'ye üç askeri üs açmış bulunuyor.**

Rice ile Bulgaristan Dışişleri Bakanı **İvalio Kalfin** arasında imzalanan anlaşma uyarınca, sınırdaki Bezmer ve Nova Sela üslerinin yanı sıra, orta kesimlerdeki Graf İgnat Yevo üssüne en kısa sürede 2500 ABD askerinin konuşlanması öngörülmüyor. ABD emperyalizmi böylelikle Batı Avrupa'daki askeri yığınağını giderek Doğu Avrupa'ya kaydırmakta, bölge halklarına dönük askeri tehdidi genişletmekte.

Bölgedeki bu yoğun trafik, emperyalistler arasındaki Pazar kavgasının da giderek kızıştığını açığa vurmaktadır. ABD emperyalizminin bölgeye dönük saldırılarında bölgedeki zengin enerji kaynaklarına tek başına sahip olma hevesinin başlıca rol oynadığı bilinmektedir. Bölgedeki petrol yataklarının yanı sıra, İran ve doğu komşularında bulunan zen-

gin doğalgaz kaynakları, ABD emperyalizminin iştahını kabartan ve bölgeye dönük saldırılarında önemli rol oynayan diğer bir etkidir.

ABD'deki silah ve petrol tekellerinin başlıca temsilcilerinden olan, bugünkü görevinden önce, uzun yıllar ABD emperyalizminin Ortadoğu ve Kafkaslar'daki bu yönlü politikalarına, danışman vb. kimliklerle yön veren Rice, bu son ziyareti sırasında, bölge ülkelerinin doğalgaz anlaşmalarına da ABD'nin çıkarları ve de bölgeye dönük politikaları doğrultusunda yön verme çabasında oldu. **Bu çabalar ise dünya pazarlarında giderek büyüyen bir emperyalist güç olan Rusya'nın tepkisini almakta gecikmedi.**

NATO -dışişleri bakanları toplantısında, hem doğal gaza ABD müdahalesi hem Bulgaristan'daki yeni üsler hem de Gürcistan ve Ukrayna'nın NATO'ya üyeliğinin gündeme getirilmesi gibi nedenlerle, ABD ve Rusya temsilcileri arasında tartışmalar yaşandığı açığa çıktı. Tıpkı "Soğuk Savaş" yıllarındaki gibi bir durum ortaya çıkmış. ABD emperyalizminin Rusya'nın arka bahçesine kamp kurmaya çalışması, Moskova'nın sinirlerini yıpratmış!

Gerek emperyalistlerin kendi aralarındaki kavgalar, gerekse bölgedeki uşaklarına yaptıkları ziyaretler, halkları kuşatarak, teslim alma çabalarının daha da hız kazanmasından başka bir anlam ifade etmemektedir.

Emperyalistler bölgede suları ısıtmaya devam ederken, uşakları da kendi halklarını aldatmayı sürdürüyor. Sofya'daki NATO toplantısına katılan Abdullah Gül, burada Yunanistan Dışişleri Bakanı ile bir araya gelmiş ve karşılıklı

olarak, iki ülke halkını birbirine "yakınlaştırma" çabası içinde olma sözü vermişler!

Bu iki ülke halkını, Osmanlı'dan başlayarak, tüm TC tarihi boyunca birbirine düşman etmek için büyük çaba içinde olan ülkemiz egemenleri ve benzer çabalar içindeki Yunan burjuvazisi iki halkı barıştıracakmış!

Emperyalistlerin bölgeye dönük daha büyük ve öncelikli planları olduğu bir dönemde iki ülkenin egemenleri emperyalistlerin isteği doğrultusunda geçici bir "ateskes" ilan edebilirler, savaş baltalarını şimdilik toprağa gömebilirler. Ancak bu onların halkların kendi aralarında barış içinde yaşamalarını istedikleri anlamına gelmez. Biz biliriz ki, ihtiyaç duyduklarında savaş baltalarını gömdükleri yerden çıkarmakta tereddüt etmezler.

Halklar kendi aralarındaki barışı, emperyalist kapitalist sisteme karşı ortaklaşacakları ve yükseltecekleri mücadelelerle sağlayacaklar. Nepal'de, Maoistlerin önderliğinde iktidara koşan Nepal halkı, Filipinlerde, Hindistan'da ve daha dünyanın bir çok bölgesinde yükselen sosyal kurtuluş mücadeleleri, özgürlük yürüyüşünün, halkların barışının teminatı olmayı sürdürüyorlar. Halklar, nihai kurtuluşu hedefleyen bu mücadelelere paralel olarak anti emperyalist mücadeleyi ortaklaştırma ve daha da yükseltme yönlü çabalarını da sürmekte.

04-07 Mayıs tarihlerinde Atina'da gerçekleşecek olan anti-emperyalist, anti-kapitalist toplantı da bu çabalardan biridir. Öyle görünüyor ki, emperyalistlerin halkları kuşatma ve de teslim alma hedefli saldırıları, halkların giderek büyüyen direnişlerine çarpmayı sürdürecektir!

Dünya erkeklerin evi, ev de kadınların dünyası

Başbakanlık Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü ve Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü'nün saptamalarına göre, kadınların iş gücüne katılım oranı 1990'da %34,1 civarındayken 2004'te bu sayı %25,4'e düştü.

"Analık hukukunun çökmesi, kadın cinisinin dünya tarihindeki yenilgisiydi. Erkek evde de yönetimi ele alıyor, kadın aşağılanıyor, uşaklaştırılıyor, erkeğin arzularının kölesi ve yalnızca çocuk yetiştirme aracı oluyordu.(...)"

Erkeklerin artık kurulmuş olan tartışmasız egemenliğinin ilk etkisi, o sırada ortaya çıkan ataerkil ailenin ara-biçiminde kendini gösterdi.

Bütün bu çelişkileri içeren ve kendisi ailedeki kaba iş bölümüne ve toplumun tek tek ve birbirine karşı ailelere ayrılmasına dayanan iş bölümü ile, aynı zamanda iş bölümünün ve ürünlerinin paylaşımı, üstelik hem nicel ve hem de nitel eşitsiz paylaşımı ve kadının, çocukların erkeğin kölesi olduğu ailede çekirdeği, ilk biçimi bulunan mülkiyet doğdu. Ailede henüz elbette çok kaba, gizli olan kölelik, ilk mülkiyettir." (Kadın ve Aile, Marks-Engels-Stalin)

Özel mülkiyetin ortaya çıkmasıyla birlikte sınıflar da ortaya çıktı. Bu sırada erkekler üretim araçlarını ellerine geçirerek, ekonomik alanda su başlarını tutmuş oldular. Ekonomik alandaki konumunu yitiren kadın, bir yandan erkeğin egemenliği altına girerken, bir yandan da emekçi kadınlar, sınıf sömürüsü ve zorbalığının egemenliği altına girdiler. Yani anlaşılacağı gibi kadını ikinci sınıf insan konumuna düşüren tek ve esas neden özel mülkiyetin ve sınıfların doğuşu olmuştur.

Kadınların üçgeni: Yatak odası-çocuk odası-mutfak!

Kadının toplumdaki konumu, doğrudan doğruya sosyo-ekonomik yapıyla ilintilidir. Özel mülkiyete dayalı sınıflı toplumlarda

kadınların büyük bir çoğunluğu üretimden kopuktur. Ömrü çalışmak, çocuk doğurmak ve ayağa hizmette geçen kadının yaşamı yatak odası-çocuk-mutfak üçgeninde anlamsızlaştırılmaktadır. Değersiz görülen kadınların büyük bir çoğunluğu böylece eve hapsedilmektedir. Ne de olsa ekonomik "bağımsızlığı" elde edememiş kadının erkeğe boyun eğmesi daha kolaydır. Kaldı ki yaşadığımız toplumda kadınlar "ekonomik bağımsızlıklarını" kazanmış olsalar bile, yine de erkek egemenliğinden kurtulmaları, cinsiyet baskısını yaşamamaları mümkün değil. Çünkü her şeyden önce kadını ikincil insan durumuna düşüren özel mülkiyet ve sınıflar olgusu varlığını korumaktadır.

İşte bu durum, yani kadının ikinci sınıf insan olarak görülmesi, cinsiyetçi iş bölümüne mahkûm edilmesi onu pasif, edilgen ve kendine güvensiz kılmaktadır.

Erkeğin makbulü; sözü geçen Kadının makbulü; laf dinleyen!

Bugün, içinde yaşadığımız toplumsal yapıya baktığımızda, kadın ve erkeklerden oluşan bu koca toplum içerisinde, erkek aktif, kadın ise pasif olma rolündedir. Bu yüzden erkeğin makbulü aktifliği ve etkinliğiyle ölçülür. Kadın ise ılımlı, edilgen ve "kadınca karakterlere" sahip olduğu ölçüde saygındır. Tabi bu, kadını eve bağlayan, toplumsal gelişmelerle ilişkisini koparan, kendi halinde bir insan durumuna sokmaktadır. Bu durum doğal olarak kadının çalışma hayatına da

yansımaktadır. Ülkemizde çalışan kadınların sayısı giderek düşmektedir.

Başbakanlık Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü ve Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü'nün saptamalarına göre, kadınların iş gücüne katılım oranı 1990'da %34,1 civarındayken 2004'te bu sayı %25,4'e düşü. Hane halkı iş gücü anketleri sonucuna göre ise Ağustos 2005 tarihi itibarıyla, kamuda çalışan kadın sayısı 628 bin, özel sektörde ise 5 milyon 298 bin kişi olarak tahmin ediliyor.

2004 verilerine göre

r e

de, Türkiye genelinde erkeklerin %71,9'u, kadınların ise sadece %25'i iş gücüne katıldı. Yaşanan göç sonucu tarımda ücretsiz aile işçisi olan kadınlar kentte istihdam dışı kalıyor." (25 Ocak 2006-Radikal) Yani kadınlar eve mahkûm oluyor.

İşten atmalarda öncelik kadınlara...

Bu durumun kuşkusuz çeşitli nedenleri vardır. Ama asıl nedeni daha önce de söylediğimiz gibi sosyo-ekonomik yapıdır. Bundan bağımsız olmamakla birlikte geleneksel değer yargılarının da önemli bir yeri vardır. Kadını değersiz gören, köleleştiren feodalizme göre, erkek para kazanır (evin reisi odur) kadın evde oturur çocuklara bakar.

Çalışan kadınların erkek oranına göre daha az olmasının başka bir nedeni de eğitim düzeylerinin düşük olması, üçüncü nedeni ise cinsiyetçi iş bölümü ile kadınların çalışma alanlarının daralmasıdır. Ayrıca kadınların evlenince işi bırakmaları, (çünkü artık o, kocasına aittir ve ona itaat etmelidir) ya da hamilelik dönemlerinin çalışma yaşamlarını kesintiye uğratmasıdır. Her şeye kâr gözüyle bakan emperyalistler bu "riski" göze almamak için tercihlerini erkekten yana yapıyorlar. Pek çok şirket işe alırken kadınlara "hamile kalmama" şartını koyuyor. Kadın ve çocuk emeğini yaygın olarak ancak çok ucuza alındığı koşullarda ve belli alanlarda kullanıyorlar.

Elbette işsizlik çemberi içinde sıkışan sadece kadınlar değildir. Baskı, sömürü ve zulümle örülmüş patron-ağa düzeninde işsizlik kalıtsal bir özellik gibi her zaman kendini dayatmaktadır. Ama bu durum yine de en çok kadınları vurmaktadır.

İnsanların açlıkla, sefaletle boğuştuğu günümüzde çalışmaya olan talep bir yandan artarken, bir yandan da siyasi ve ekonomik krizden dolayı çalışma alanları daraltılmakta, işyerleri kapatılmaktadır. Ama emperyalistler için her zaman en iyi çözüm işçileri işten atmaktır. Ve öncelik de yeri soframızda öküzümüzden sonra gelen kadınlarımıza verilmektedir.

Kitap Tanıtımı

Anadolu coğrafyası yüzyıllar boyunca birçok medeniyete kucak açmıştır. **Tarih boyunca etkili olmuş felsefi düşüncelerin, medeniyetlerin vatanıdır coğrafyamız.** Romalılar, Hititler, Moğollar, Medler, Asuriler... vb. pekçok uygarlığın hüküm sürdüğü zengin bir birliğe sahiptir bu topraklar. **Egemenler sömürücüler yüzyıllar boyunca emekçilere zulmetmiş sömürmüşken, Anadolu'da yaşayan halklar da sürekli başkaldırmıştır. İsyanlar, paylaşım, direniş, kolektif kültür bakımından incelenebilecek çok kapsamlı bir tarihimiz bulunmaktadır.** Özellikle Osmanlı'nın kuruluşu ile başlayan süreçte bölgesel düzeyde yaşanan onlarca isyan vardır. Kürt illerinde büyüyen direnişlerle birlikte **Tokat-Amasya-Çorum** bölgesinde gelişen Celali İsyânları dikkate değerdir. Bir diğeri de 1400'ü yıllarda **Antalya-Manisa-Aydın** dolaylarında Osmanlı'ya korku salan emekçilere umut ışığı olan; **ŞEYH BEDREDDİN**'dir.

Bu yazıyla Şeyh Bedreddin ekseninde Osmanlı'nın kuruluş sürecini ayaklanmaları dile getiren Erol Toy'un, **Azap Ortakları (Yaz Yayınları)** isimli üç ciltlik kitabını sizlerle paylaşmak istiyorum. Eser, Erol Toy'un Türkiye tarihini tanımlama serüvenindeki duraklardan biri. Aynı dönemi aktaran, Celali İsyânlarını yansıtan **"Kuzgunlar ve Leşler"** isimli diğer yapıtı yine bu yolculuğun ürünlerinden. Yazar yaptığı tasvirler, ırmak gibi süreleyici dili ile okuyucuya dönemin kültürel, düşünsel bütün yönlerini yaşıyor. Okudukça kendinizi alamıyor büyük bir heyecan ve artan bir merakla takip ediyorsunuz. Tarihsel-roman niteliğindeki eserin kahramanı Simavma (**Edirne**) Kadioğlu Mahmut'un bütün benliği ile gerçeği

Şeyh Bedreddin; Bir kutup yıldızı!

► **Şeyh Bedreddin'i okumak, anlamak, tanımak "mücadelenin sürekliliği" düşüncesini uyandıracak sizde. Bugün savunduğumuz sistemleştirilmiş özgülükçü düşüncelerin ilk tohumlarını serpmiştir olanca sevgisiyle bu topraklara Bedreddin. Feodalizmin ve gericiğin en güçlü olduğu dönemde ezilenlerin kardeşliğini savunmuştur.** ◀

arayan, doğruyu her yerde yaşamı pasına savunan, bir kıvılcımdan kutup yıldızına dönüşümünü aktarıyor. İnsani özellikleriyle, acılarıyla ve üzüntüleriyle aydın bir hümanizmden isyancı bir önderin doğuşunu resmediyor.

Bilgiye doymayan, sınır tanımayan bir medrese öğrencisinin yaşadığı çağdan geleceğe yaktığı meşaleyi, halk deryasında nasıl büyüdüğünü işliyor ilmek ilmek. **Tıpkı Pir Sultan gibi, Spartaküs gibi.**

Kadioğlu Mahmut öğrenimini görmek üzere önce İznik'e buradan bilim merkezi Kahire'ye gidiyor ve 15 sene kalıyor. **Dönemin matematik, fizik, astronomi ve felsefe alanında en ileri yeri olan Kahire bizim talebemiz içinde çıraklıktan ustalığa geçiş yeri oluyor.** Bu dönem içinde yazdığı onlarca kitabı, okuduğu yüzlerce kitabı yaşamının dönüm noktasında gerçeğin yanında tavır aldıktan sonra Nil nehri-ne atıyor. Bu olay bir kere karar verdikten sonra yaşamda ne kadar cüretli olduğuna dair küçük bir örnek sadece.

Bedreddin'in Mısır'dan ayrıldıktan sonra hayatındaki en önemli olaylardan biri Ankara Savaşı sırasında Timur'la karşılaşması. Azılı bir katil, halk düşmanı bu canavar karşısında **"kamu"**nun çıkarlarını savunmaktan geri durmuyor. Her sözü, davranışı ile ezilen halkın yüreğine kazanıyor, umut aşıyor.

Anadolu'yu adım adım katettiği yolculuğu sırasında **Börklüce Mustafa** ve **Torlak Kemal**'le tanışıyor ve yoldaş oluyor. Bedreddin müridlerini **Aydın-Manisa-Antalya** bölgesine göndererek, Osmanlı'ya karşı başkaldırmak, **"ortak"** olmak gerekliliğinin propagandasını yapıyor. Savaşlardan, vergilerden, açıklıktan belini doğrultmayan köylüler, Bedreddin yiğitlerini büyük bir coşkuyla karşılıyor. Eser boyunca köylülerin derinlikli tahlilleri dikkat çekiyor. Köylüler **"ortak çiftlikler"** kurup toprakları toplumun hizmetine sunuyorlar.

Bedreddin'in olaylara, tarihe ve geleceğe yaklaşımı yaşadığı çağ düşü-

nüldüğünde gerçekten hayret verici. **Toplumsal koşulları dikkate alan, sınırsız, sınıfsız bir toplum isteyen bunu oldukça sağlam, bilimsel verilerle ortaya koyan, büyük bir bilgeyle karşılaşıyoruz.** Başlayan ayaklanmada köylüler orak, saban, yaba ile karanlığın ordularını darmadağın ediyor.

Osmanlı'nın bütün gücü ile saldırmasıyla isyancılar şimdilik yeniliyor. Direniş, halka bağlılık Börklüce ile sürüyor. Börklüce'nin işkence tezgahlarından haykıran sesi Kaypakaya'ya hatırlatıyor.

Roman Bedreddin'in Edirne'de yenilgiye uğramasıyla sona yaklaşıyor. Çağın en büyük alimi hakkında yazılan ölüm fetvasını hiç kimse veremiyor. Bedreddin karşısına çıkan padişahın **"bilginleri"** mum alevi gibi söniyor. Bedreddin katillere, dünyaya onun ötelilerinden karanlıkları aydınlatan bir kutup yıldızı gibi bakıyor. Kendi ölüm fermanını yazıp mührü basıyor. Bedreddin Edirne'de Serez'in Bakırcılar Çarşısı'nda ahalinin gözü önünde darağacına yürüyor. Dimdik, onurlu, haklılığının çarkında gelecek kuşaklara akacağı rahatlığıyla tıpkı Denizler gibi. **Meşale şimdi bizim elimizde!**

Ankara'dan bir İK okuru

...
Sıcaktı.
Bedreddin halifesi
mülhid Mustafa baktı,
baktı köylü Mustafa.
Baktı korkmadan
kızmadan
gülmeden.
Baktı dimdik
dosdoğru.
Baktı O.
En yumuşak, en sert
en tutumlu, en
cömert,
en
seven,
en büyük, en güzel
kadın :
TOPRAK
nerdeyse doğuracak
doğuracaktı.
Baktı.
Bedreddin yiğitleri
kayalardan ufka
baktılar.
Gitgide yaklaşıyordu
bu toprağın sonu
fermanlı bir ölüm
kuşunun kanatlarıyla.
Oysaki onlar bu
toprağı,
bu kayalardan
bakanlar, onu,
üzümü, inciri, narı,
tüyleri baldan sarı,
sütleri baldan koyu
davarları,
ince belli, aslan yeveli
atlarıyla
duvarsız ve sınırsız
bir kardeş sofrası gibi

açmıştılar.
Sıcaktı.
Baktı.
Bedreddin yiğitleri
baktılar ufka...
En yumuşak, en sert,
en tutumlu, en
cömert,
en
seven,
en büyük, en güzel
kadın :
TOPRAK
nerdeyse doğuracak
doğuracaktı.
Sıcaktı.
Bulutlar doluydular.
Nerdeyse tatlı bir söz
gibi ilk damla
düşecekti yere.
Birden-
- bire
kayalardan dökülür
gökten yağar
yerden biter gibi,
bu toprağın verdiği en
son eser gibi
Bedreddin yiğitleri
şehzade ordusunun
karşısına
çıktılar.
Dikişsiz ak libaslı
baş açık
yalnayak ve yalın
kılıçtılar.
Mübalağa cenk olundu.

Nazım Hikmet
Şeyh Bedreddin
Destanı'ndan

“Arhavirkits veradzununt”

Cehennem afetinden yeniden doğuşa

Doksan küsur yıl önce ve ardından gelişen yıllarda, dünya coğrafyasında adına “**Küçük Asya**”, “**Anadolu**” denilen yaşadığımız topraklarda, Ermeni/Süryani/Rum-Helen halkları Türk hakim sınıflarınca soykırım ve katliama uğratıldı. Bugün yaşadığımız topraklarda, azınlık birer milliyet olarak varlıklarını sürdüren bu halklar “**Anadolu'nun Türkleştirilmesi**” politikasının sonucu olarak vahşi katliamlara, acımasız baskılara, asimilasyon politikalarına maruz kaldılar, “**tehcir**” adı altında büyük acılar yaşadılar.

24 Nisan 1915, emperyalistlerle işbirliği içinde olan Türk hakim sınıflarının, binlerce yıldır bu topraklar üzerinde yaşayan Ermeni halkını, “tehcir” adı altında soykırıma tabi tutması, yüzbinlercesini katletmesi ve milyonlarcasını yerinden, yurdundan, evinden ve ailesinden koparmasının tarihidir.

1 milyon Ermeni nereye gitti?

Türkiye Ermenileri'ne yönelik soykırım, **24 Nisan 1915**'te İstanbul'da yayımlanan Ermeni gazetesi 'Azamart'ın bürosunun basılmasıyla başlar. Bu tarihle birlikte aralarında doktor, yazar, gazeteci ve milletvekillerin de bulunduğu Ermeni aydınlarından iki binden fazla kişi gözaltına alınır. Bunların önemli bölümünden bir daha haber alınamaz.

Kıscacası daha “**Tehcir Kanunu**” çıkmadan, Türkiye Ermenileri göç ettirilmeye ve katledilmeye başlanmıştır. Padişah Mehmet Reşat imzalı ve 27 Mayıs 1915 tarihli “**Tehcir Kanunu**”, soykırımın gerçekleştirildiği “**zorla göç ettirme**” uygulamasının kılıfı ve resmi hale getirilmesinin formalitesi olmuştur.

Bu soykırım politikasını nedeni, sadece bugün Türk hakim sınıflarının iddia ettiği gibi, “**savaş**”, “**Türkiye Ermenileri'nin ulusal mücadelesi**” ya da “**emperyalist oyunlar**” değildir. Bunlar etkili olmakla birlikte, esas ve belirleyici olan faktör; gelişmek ve egemen olmak isteyen bir avuç Türk ticaret burjuvazisi ve toprak ağalarının, tefecilerin, kasaba eşraf ve mütegalibe takımının, Türkiye Ermenileri'ne ait maddi ve manevi zenginlikleri olan mal varlıklarına evlerine, topraklarına bağ ve bahçelerine zorla el konulmaya çalışılmasıdır.

“**Tehcir Kararnamesi**”yle uygulamaya konulan soykırımın asıl amacı ve hedefi; Osmanlı Devleti içinde emperyalist güçler ile ilişki içinde giderek kompradorlaşan Ermeni ve Rum ticaret burjuvazinin imhası ve onların elindeki zenginliklerin gaspedilerek, İttihat ve Terakki partisi eliyle, Müslüman uyruklu Türk ticaret burjuvazinin elinde sermaye birikiminin gerçekleşmesi ve böylelikle emperyalistlerle ilişkide bu sınıfın kompradorlaşmasıdır. Türkiye Ermenilerine yaşatılan soykırım gerçeği diğer uluslardan

halka yaşatılan katliamların ötesinde oldukça vahşi ve barbarca oldu. Öyle ki, örneğin, tehcir kararı adı altında yürütülen soykırımda, işkence ettirdiği insanların tabanına nal çaktıran Enver Paşa'nın kayınbiraderi Van valisi Cevdet, “**Başkale Nalbantı**” olarak anılır oldu!

Sermayenin ve zenginliğin el değişimi uğruna mazlum bir ulus kıyıma uğratıldı. Bu planın küçük çaplı da olsa bir benzeri daha sonradan, 1942'deki Varlık Vergisi uygulama-

ması, 1956'daki 6-7 Eylül olayları sırasında “**Cumhuriyet**” döneminde de başarıyla uygulandı!

Bu kanunla birlikte çıkartılan kararname ile; “**tehcir kararı**”na muhalefet eden ve direnenlere de yönelindi. Kanun ve karnameler ile yürütülmeye başlanan soykırımın, sosyal tabanı ise, devlet aracılığıyla örgütlendi. Soykırımın yürütüldüğü bölgelerde, Müslüman uyruklu eşraf, mütegalibe, ağalar ve tarikat şeyhleri kullanılarak, “**din elden gidiyor**”, “**hak yoluna savaşta Ermenilerin öldürülmesiyle cennete gidileceği**” ve “**gavurun mallarının helal olduğu**” propagandaları eşliğinde “**cihad**” ilan edildi. Türkiye Ermenilerinin bir milyon ile bir buçuk milyon arasında nüfusu (Talat Paşa'nın kendi defterindeki kayıtlarına göre, 924 bin 158 kişi), gerek bu “cihad” nedeniyle, gerek sürgün esnasında Türk ve Kürt ağalarının örgütlediği ırkçı ve şovenist çetelerin saldırılarıyla, gerekse de hastalık ve açlık neticesinde katledildi.

Türkiye Ermenileri'nin soykırıma uğratılmasının sorumlusu sadece Türk hakim sınıfları ve onların sözcüsü İttihat ve Terakki partisi değildir. Ermeni halkının Küçük Asya'da soykırıma uğratılmasında o dönem Alman emperyalizminin de birinci dereceden payı bulunmaktadır.

O dönem esasta Alman emperyalistlerinin uşağı olan Türk hakim sınıfları, o dönemin emperyalist çıkarların gereği Küçük Asya toprakları üzerinde yaşayan Ermeni halkına yönelik “tehcir” adı altında soykırıma girişirken; İngiliz ve Rus emperyalistleri ise

kendi çıkarları gereği Türkiye Ermenilerini kullanmak istemiş ve bu politikalar sonucunda gerek Türk halkından ve gerekse de Ermeni halkından milyonlarca insan emperyalist politikalar sonucunda katledilmiştir.

Bu dönemde **Ermeni Ulusal Hareketi**nin, önderliğini yapan Taşnak ve Hıncak gibi partiler İngiliz ve Rus emperyalistlerinin politikaları doğrultusunda hareket etmişlerse de; çok geçmeden, Ermeni ulusunun bağımsızlık mücadelesinin savaşan emperyalist devletlerden birine yaslanmakla elde edilemeyeceğini görmüşlerdir. Osmanlı Devleti'ne karşı gelişen Ermeni ulusal hareketi, savaşan iki emperyalist bloktan birini tercih etmek gibi bir açmazla karşı karşıya kaldı. Alman emperyalizmi ve onun güdümündeki Osmanlı devleti ya da İngiliz ve Rus emperyalistleri. Ermeni ulusu, kendilerini ezen bu devletlerin ordularında kendi toprakları üzerinde birbirleriyle savaşmaya zorlandı. Sonuç ise çok daha vahşi oldu: Soykırım.

Tarihi gerçekler bugün dünya üzerinde “**soykırım destekçisi**” olarak anılan pek çok emperyalist ülkenin, bu soykırımda doğrudan ya da dolaylı olarak rolü bulunduğunu ortaya koymaktadır. Bu nedenle bugün Türkiye Ermenileri'ne yönelik soykırım yapıldığına ilişkin beyanlarda bulunan başta Batı Avrupa emperyalistleri olmak üzere, ABD emperyalizmi gibi güçlerin Türkiye Ermenileri'nin soykırıma uğratılması karşısında gösterdikleri tepki ve açıklamalar tamamen politik manevralardan ibarettir. Sahtekârca ve ikiyüzlüdür.

Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı vazgeçilmezdir!

Türk halkı, Türk hakim sınıflarının bu çabalarını ve Ermeni/Süryani/Rum-Helen halklarına yönelik işledikleri soykırım ve katliam suçunu lanetlemelidir. Türkiye Ermenilerine karşı işlenen tarihsel bir haksızlıktır. Bu haksızlık, “**çözümeyen**” bir tarihi haksızlık olarak kalmaktadır. Tarihte böyle sayısız haksızlıklar bulunmaktadır. Bunun çözüm bulamayacak olan yanı “**ulusal sorun**” çerçevesinde ve aynı zamanda toprak sorunu ile ilgilidir. Bugün Türkiye Ermenileri ülkemizde ulus niteliğinde bir topluluk oluşturmadıkları gibi, daha önce yaşadıkları topraklarda ortak yaşam süren konumlarını da kaybetmişlerdir. Türkiye Ermenileri bugün için ulusal azınlık statüsündedir. Proletaryanın ulusal sorun ile ilgili “**kendi kaderini tayin hakkı**” ve “**tam hak eşitliği**” ilkeleri gereği, Ermeni milliyetinden halkımızın bütün demokratik hak ve talepleri ancak demokratik halk devriminden başlayarak, sonrasındaki proleter devrim sürecinde karşılık bulabilecektir. Ancak bu durum o güne kadar haklarının geri alınması için mücadele etmemeyi gerektirmez. Mal varlıklarının geri verilmesi, eğitim hakları vb.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Mehmet Kocadağ: Muş Varto'da 1950 yılında doğdu. Kürt milliyetindedir. 1976 1 Mayıs'ı sonrası MİT ve kontrgerilla tarafından kaçırıldı ve ertesi gün cesedi bulundu. Türkiye'nin ilk 1 Mayıs şehidi olarak adını tarihe yazdırdı.

Haydar Çakmak: Dersim Mazgirt Dila-noğlu köyü doğumludur. Bakıl Ağa isimli muhbirin ihbarı sonucu Pag yöresinde düşmanla girdiği çatışmada 11 Mayıs 1981 tarihinde şehit düştü. Bakıl Ağa daha sonra Proletarya Partisi tarafından ölümle cezalandırıldı.

Bahar Yıldız: 1963 Dersim Nazımiye doğumludur. Kolluk güçlerinin takibini atlattıya çalışırken 1 Mayıs 1982'de katledildi.

Bozan Yaylası Şehitleri: Dersim Çemişgezek Bozan Yaylası'nda Proletarya Partisi ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada gerillalardan Ağa Şimşek ve Kenan Bozkurt 9 Mayıs 1985'te çatışmada şehit düştü.

Ağa Şimşek, 1962 Erzincan Tercan Zager köyü doğumludur.

Kenan Bozkurt, 1963 Dersim Hozat Derik köyü doğumludur.

İhsan Temel: Mayıs 1985'te İstanbul'da şehit düştü.

Sekerman Şehitleri: Dersim Mazgirt'te işbirlikçi muhtar Kemal'in cezalandırılmasının ardından yapılan operasyonda TKP/ML TİKKO gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada gerillalardan Gürsel Çelebi (Erdal) yaralı olarak ele geçirilerek işkencede katledilirken, Gülseren Ağgül (Kamile) çatışmada şehit düşer.

Gürsel Çelebi, Dersim Mazgirt Yukarı Oyumca köyü doğumludur. Tokat'taki öğrencilik yıllarının ardından Dersim'de gerillaya katılır.

Gülseren Ağgül, 1972 Dersim Ovacık Karataş doğumludur. Eylül 1990'da gerillaya katılmıştır.

Mehmet Yaşar: 1968 Diyarbakır Dicle doğumludur. Dağların Selo'su 1989 yılında gerillaya katılmış ve komutan olmuştur. Dersim Nazımiye'de Çakaran Deresi'nde çıkan çatışmada 14 Mayıs 1992'de şehit düşmüştür.

Hasan Tanrıverdi: 10 Ocak 1964'te Muş Varto'da doğdu. Ailesiyle ekonomik nedenlerle Almanya'ya işçi olarak gitti. ATİF'de Berlin'de Yönetim Kurulu üyeliği yaptı. Geçirdiği beyin kanaması sonucu 17 Mayıs 1992'de aramızdan ayrıldı.

Eyüp Güllen: Sidar kod adlı Eyüp Güllen 1972 Maraş doğumludur. Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde örgütlendi. 1993 yılında gerillaya katıldı. 1994'ün 11 Mayıs'ında Dersim Mazgirt Dinar Köprüsü'nde bir kaza sonucu şehit düştü.

Dursun Adabaş: 1996 1 Mayıs'ında polis açtığı ateşle vurulduğunda 19 yaşındaydı. Elektrik tesisatçılığı yapıyordu. 1 Mayıs'a ilk kez katılıyordu. Söğütluçeşme'de çıkan çatışmada Hasan Albayrak ve Levent Yalçın'la birlikte adını ölümsüzleşenler safına yazdırdı.

İbrahim Bozkurt: 1937 Malatya Kürecik Harunuşağı doğumludur. 1960'larda Almanya'ya gitti. Çermo Dayı olarak bilinirken Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı. Yakalandığı hastalık sonucu 5 Mayıs 1998'de yaşamını yitirdi.

Hamit Aslan: Mayıs ayında şehit düştü.

Emel Kılıç: 15 Mayıs 2003

Karadeniz'den yükselen ses Dersim'de yükseldi ölümü gülerak karşılayanlarla. Dersim dağları kucak açtı bir kez daha Karadeniz'den umut yüklünerek yola çıkan Partizanlara. Ali Haydarların, Barbaraların, Zekilerin, Doktor Hü'lerin arşınladığı topraklarda şimdi, Umut'un, Yusuf'un, Fehiman'ın, Zeynel'in, Mustafa'nın, Hasan'ın ve Fikret'in ayak izleri var. Onlar yıllardır gerillaya kucak açan ve destek olan Dersim halkına umudun adını yeniden taşımak için arşınladılar yolları. Yabancı değildi Dersim halkı Partizancılara. Çoğunun oğulları, kızları cenge tutuşmuşlardı partizan safalarında. Ve şimdi yeniden buluşmuştu Dersim halkı gerillayla. Karadeniz halkından selamlar getiren partizancıları yeniden bağrına bastı. Karadeniz'de bırakırken aralarında hüznü bakışları, o büyük günün ertesinde buluşmak üzere vedalaşmışlardı yoldaşlarıyla. "Parti önderliğimizin talimatını aldık. Taşındığımız tarihsel misyonun bilincindeyiz. Her pratiğimizde taşıdığımız misyona uygun hareket edeceğiz" diyerek Dersim'de boşalan mevziyi yeniden doldurmanın coşkusuyla arkalarında bıraktıkları hüznü bakışlar yerini umut ve coşku dolu bakışlara terkederken ölüm bir kez daha aynı kalıplaşmışlığıyla karşılarına çıktı partizancıların.

Tarih 25 Nisan 2000 yılını gösteriyordu... Hain pusular Mercan'da kurulmuştu bu kez partizanlar için. An-

cak ölüm ne ki... Yüreği kavgayla harmanlananlar eller tetikte karşıladılar ölümü. Ve bir kez daha yığınlığa ve karamsarlığa karşı direniş türküleri yükseldi Dersim'de Partizan namlularından. Düşman karşısında sloganlar namluya bir mermi olarak sürüldü hain pusularda. Ölüme sevdalı değillerdi, ama gülerak karşılayanlardandı ölümü. Oysa Fehiman yoldaşın ailesinin anlatımındaki gibi düşünleriydi Dersim dağlarına kavuşmaları. Bu kadar sade ve yalındı yazılan destan. 25 Nisan 2000'de 7 Partizan Dersim Mercan Vadisi'nde adımlarlararken direnişin topraklarını düştükleri hain pusuda katledildiler.

1971 Dersim Ovacık doğumlu olan Yusuf Ayata, uzun yılların verdiği bilgi ve birikimle partinin birçok görevini omuzlayan yoldaşlardandır. O'nun kendisini yeniden yaratmanın ve savaşa göre şekillendirmenin örneklerinden birini oluşturan yaşamıyla bıraktığı kavga şiarları yeni Seyitlerle dillendiriliyor şimdi Dersim dağlarında.

Partiye bağlılığın, çalışkanlığın ve mütevazı bir yaşamın örneklerinden olan Hasan Akyol, 1978 yılı Elazığ Karakoçan doğumludur. Orhan Bakır'ın Karakoçan'daki faaliyetinin etkisiyle proletarya saflarına yakınlaşan Dağların Tuncay'ı komsomol faaliyetinin liseler alanında örgütlenmiştir. 96 yazında sürekliliği sağlanmış gerilla savaşı yaratma perspektifine komso-

mol saflarından yanıt verenlerdendi.

"Dersim faşizmin denetimine girmeyecek kadar direngen, zapturapt altına alınamayacak kadar isyancı ve dosttur gerillaya" böyle diyordu bir yazısında şehit düştüğü toprakların halkını anlatırken Fehiman Bozgurt. 1974 Sivas Şarkışla doğumlu olan Dersim'in Meral'i Mercan'da lise yıllarında iken tanışmıştır proletarya partisi ile. Kısa zamanda gelişerek partinin örgütlü bir militanı olarak bölgedeki şehir askeri komisyonunda görev alır. 1.5 yıl kadar legal alanda faaliyet yürüten Fehiman Bozgurt Ayfer Celep'ten boşalan mevziyi doldurma isteğiyle mesken eyledi dağları.

Düzenin sunduğu tüm olanakları elinin tersiyle iterek yaşamını ezilenlerin kurtuluş mücadelesi için feda eden bir yaşamı ifade eder onun yaşamı. Kendisini "kampüs devrimciliği" yle sınırlamayan Umut İl, Tıp Fakültesini okurken okulunu yarıda bırakarak katılır halk ordusuna. Kendisini mücadeleden vazgeçirmek isteyen ailesine yazdığı bir mektupta "Beni merak etmeyin. Ben iyiyim. İnsan kendini nerede rahat hissediyorsa orada mutludur. Ben de burada mutluyum. Beni çok istiyorsanız siz gelin buraya" diyordu doktor.

"Munzurlarla karşı karşıya geldiğimizde müthiş bir coşku, yani o anı hiç unutmam. Çünkü hep özlemini çektiğim Munzurlar karşımız-

daydı. Artık hayal değildi. Gerçekti. Ve Munzurlarda yürümek, koşmak, gerilla olmak, Partizan olmak, türküler söylemek bir başka oluyor. Çünkü Munzurlar seni kendiliğinden alır götürür. Dağlar selam durur." Böyle anlatıyordu uzun yürüyüşün ardından Dersim'e atılan ilk adımdaki coşkusunu Zeynel Erdoğan. 1997'de TMLGB semt örgütülüğünde örgütlenen Zeynel Erdoğan gerillaya katıldıktan sonra kısa sürede uyum sağlamış, mütevazı kişiliğiyle kendini sevdirmişti.

TİKKO'nun savaşçısı iken şehit düşen Mustafa Toptaş yoldaş Dersim Nazımiye doğumludur. TMLGB saflarında örgütlenen Mustafa Toptaş kısa süreli tutsaklık yaşamının ardından gerillaya katılır.

1971 Balıkesir doğumlu olan Fikret Vural, İÜ Fen Fakültesi'nde okurken tanışır Proletarya Partisi ile. 93 yılında Dersim'deki gerilla birliklerine katılır. 99 yılı yazına kadar Karadeniz kırsalında umudun türküsünü yükseltir.

Onların kaybı büyük bir kayıptır kuşkusuz, ancak onları yaratan, onların halkın bağrından çıkaran doğru çizgi, kavgaya baş koyacak nicelerini de çıkaracaktır. Giden yoldaşlarımızın kinini kuşanmak, öcünü almak için daha bir sıkı sarılmaktır kavgaya bize düşen... Dağlardan geliyor ses; savaşı yükselttin yoldaşlar" Bu sesi duyuyor musunuz yoldaşlar?

Özgürlüğe sevdalanmış bir komünist; Armenak Bakırcıyan

Armenak Bakırcıyan (Orhan Bakır) şehit düştükten sonra halk arasında ve yoldaşları tarafından söylenen bu marş, Ermeni halkının arasından çıkıp Proletarya Partisi saflarında halkların kardeşliği için mücadele eden Armenak'ın ne kadar çok sevildiğinin de bir göstergesi aslında. Ermeni milliyetine mensup olan Bakırcıyan, 1953 doğumludur. Proletarya Partisi'nin önemli kadrolarındandır. Bir eylem için gittiği İzmir'de yine polisle çatışarak düşmanın eline geçmişti. İki yıl kaldığı Buca Hapishanesi'nde Parti'ye ve devrime olan inancını yitirmedi. TKP/ML TİKKO gerillaları tarafından gittiği hastaneden kaçırıldı. Kaçırılması büyük yankı uyandırdı. Daha sonra

Türkiye Kürdistanı'na geçti. İdam cezasıyla her yerde aranırken 13 Mayıs 1980'de İbrahim Kaypakaya'nın ölüm yıldönümünde Parti kararı gereği cezalandırılması gereken bir polis komiserini cezalandırmak için gittiği Elazığ'ın Karakoçan kazasında köyden dönüştürülen pusuda polisle girdiği çatışmada silah elde toprağa düştü.

Armenak Bakırcıyan tıpkı yoldaşı Nubar Yalınyan gibi Ermeni halkının kurtuluşunun, bu topraklardaki tüm ulusların faşizmden kurtuluşundan geçtiğine inanmış, bu inancını da olanca gücüyle hayata geçirmişti. O'nun ezilen insanlara duyduğu sevgi ve gösterdiği bağlılık adının bir efsaneye dönüşmesine, özellikle Türkiye Kürdista-

nı'nda halk tarafından bağrına basılmasına neden olmuştur. Kemalist faşist diktatörlüğün ülkemiz topraklarında yaşayan farklı uluslardan halka yaşattığı acıları çok iyi bilen Bakırcıyan, bunun ortadan kaldırılması için halkların kardeşliği ilkesini benimsemiş ve TKP/ML saflarında örgütlenerek, faşizmden kurtuluşun ancak Halk Savaşı ile olacağına inanmıştı. O, bir komünist olarak yaşadı ve bir komünist olarak ayrıldı aramızdan... Yaşamında düşünceleri ile davranışlarının uyumunu yakalayan insanların mutluluğu ile karşıladı ölümü... İdeal-leri ardıklarının mücadelesinde yaşamaya devam ediyor şimdi yeni yüreklerde...

"Ağlamadık Orhan senin ardından
Öcün alacağız patron-ağadan
Ya hep ölür ya da kurtulacağız
Vazgeçmeyeceğiz biz bu kavgadan"

Şehitlerimize verilmiş sözümüz var;

Partileşmenin adı olarak Ayferleşerek yürüyecek Dilekleşerek büyüyeceğiz!

Açıklama: Elimize e-mail yoluyla ulaşan aşağıdaki bildiriyi güncelliğinden dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Ölümlerle, kanla, görkemli fedakarlıklarla yoğrulmuş olan devrim mücadelesinin, bir yanıyla kaçınılmaz seyridir yaşananlar. Acıdır ama uğruna ölünecek kadar da değerlerle yaratılmış bir yüceliği taşır bağrında. İşte bu yüzdendir ki acıya değil her düşenin kişiliğinde cisimleşmiş olan TKP/ML'nin değerlerine yüzümüzü dönmeliyiz. Ve her düşen yoldaştan öğrenmeliyiz ki, ortaya konulan emekleri, değerleri büyütelim ve deneyimleri, bizleri ileri taşıyacak birikimlere dönüştürelim. Zorlu yolun yolcularını böyle anmak ve anlamak bizim tarihsel yükümlülüğümüzdür.

Türk, Kürt Ve Çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımıza;

Türkiye proletaryası ve emekçi halk kitlelerinin sosyal kurtuluş mücadelesinin öncü kurmay TKP/ML değerli bir militanını daha şehit verdi. Askeri bir eylem hazırlığı sırasında bombanın kaza ile üzerinde patlaması sonucu **AYFER** kod adlı **DİLEK POLAT** yoldaşımız **07.04.06** tarihinde Ordu ilinde şehit düşmüştür.

Dilek yoldaş, düşmanın iddia ettiği gibi ne canlı bomba eylemcisidir ne de patlamanın olduğu camiyi hedeflemiştir. Partimizin ilkeleri sağlam ve hedefleri nettir. Partimiz sivil halka zarar verecek eylem biçimlerini de, bu süreçte canlı bomba eylemini de kabul etmemektedir. **Dilek yoldaş partimizin net olarak belirlediği düşman odaklarına yönelen bir eylem hazırlığı içindeyken şehit düşmüştür.** Faşist TC devleti bilinçli olarak, eylemimizi karartmaya çalışmakta ve geri kitleleri partimize ve devrimci güçlere karşı kışkırtmaya çalışmaktadır. **Ancak bu çabaları asla sonuç vermeyecek, bundan sonra da partimiz eylem çizgisi ve hedefleriyle halkımıza çok açık mesajlar vermeye devam edecektir.**

Proletarya ve halk kitleleri ile emperyalizm ve onların uzantısı iktidarlar arasındaki mücadele gittikçe kızışmaktadır. Emperyalist burjuvazinin kendi temelleri ile proletarya ve halk kitlelerinin yaşam

koşulları her geçen gün birbirine yaşam hakkı tanımaz hale gelmektedir. İşte bu yüzden emperyalist devletler ve onların sadık uşağı faşist iktidarlar, daha bir saldırganlaşmakta ve kendi dışındaki bütün kesimlerin üzerinden acımasız bir savaş makinesi gibi geçmektedir. **Afganistan ve Irak işgalleri bu gerçeği her gün onlarca ölü ve yaralı olarak gözlerimizin önüne sermektedir.** Ancak bu gerçeğin yanında başka bir gerçek daha hızla yükselmektedir. O da proletarya ve halk kitlelerinin bitmez tükenmez direnişleridir. Halk kitlelerinin aklının eremeyeceği yoğun bir teknoloji ve ekonomik-askeri güç, emperyalizmin anlayamayacağı bir azim, kararlılık ve süreklilikle halk kitlelerinin elinde paçavraya çevirmektedir. **Ne toplu katliamlar, ne psikolojik hareketler ne de büyük savaş stratejileri emperyalizmi girdiği bataklıktan çıkarmaya yetmemektedir.** Bunun yanında emperyalizmin en zayıf halkalarından Nepal'de, Hindistan'da, Filipinler'de, Peru'da, Brezilya'da Maoist partiler tarafından yükseltilecek halk savaşları, bugün iktidar olmaya en yakın ve kararlı güçler durumundadır.

Faşist TC devleti ve onun sözde hükümeti AKP, çeşitli milliyetlerden halk kitlelerinin ve proletaryanın karşısına işte bu çürüyen ve bataklığa saplanan emperyalist devletlere yaslanarak çıkmaktadır. Onların sonu, dünyanın diğer ülkelerinde olduğu gibi emperyalizmle aynı bataklıkta boğulmak olacaktır. Bu kaçınılmazlık elbette kendiliğinden değil başta

Türk, Kürt ve diğer azınlık milliyetlere mensup halk kitlelerinin örgütlü savaşı ile olacaktır. Halk Savaşı ile olacaktır. Bu savaşın kurmayı proletarya partisi TKP/ML, **HALK SAVAŞI**'ni ilmek ilmek, emekle, kanla, şehitlerimizle ama mutlaka yükseltecektir. Tarihin ve halk kitlelerinin gücü bunun teminatıdır.

Partimiz bütün tarihi boyunca zorlu mücadelelerden geçmiştir. **Bu tarihsel deneyim ve emperyalizm karşısındaki ideolojik üstünlüğümüzü hak eden bir noktada olamayışımız bir gerçeklikken, bu gerçekliği değiştirebilecek yegane güç yine Partimiz TKP/ML'dir.** Çünkü durduğumuz noktayı ve olmamız gereken yeri cesurca ifade eden, özelleştirmesini veren partimizdir. Çünkü en zayıf ve geri noktadan bile ayağa kalkmanın ve Halk Savaşı'ni yükseltmenin azmini ve cüretini gösteren partimizdir. **Çünkü partimiz yarından daha geri olmasına rağmen dünenden daha güçlü, daha donanımlı ve daha kararlı olarak devrim şiarını gerçekleştirme yolunda ilerlemektedir.** Partimiz her zaman faşizme karşı suskunluğun parçalandığı yerde, namluların ve bombaların uğultusunda Halk Savaşı'ni harlamaktadır.

İşte bu sürecin bir parçası olarak; faşist TC devletinin özellikle son dönemlerde daha da pervasızlaşan yönelimi karşısında partimiz TKP/ML tarihsel deneyimlerinden aldığı güç ve kararlılık ışığında yanıtı bırakmadı ve bırakmayacağını da attığı adımlarla ortaya koydu. Bu adımla-

rın devamı olarak **7 Nisan 2006**'da Ordu il merkezinde gerçekleştirilmeye çalışılan askeri eylemlilikler esnasında AYFER kod adlı **DİLEK POLAT** yoldaşımız, kaza sonucu patlayan bomba nedeniyle şehit düştü. Ölümlerle, kanla, görkemli fedakarlıklarla yoğrulmuş olan devrim mücadelesinin, bir yanıyla kaçınılmaz seyridir yaşananlar. **Acıdır ama uğruna ölünecek kadar da değerlerle yaratılmış bir yüceliği taşır bağrında. İşte bu yüzdendir ki acıya değil her düşenin kişiliğinde cisimleşmiş olan TKP/ML'nin değerlerine yüzümüzü dönmeliyiz.** Ve her düşen yoldaştan öğrenmeliyiz ki, ortaya konulan emekleri, değerleri büyütelim ve deneyimleri, bizleri ileri taşıyacak birikimlere dönüştürelim. Zorlu yolun yolcularını böyle anmak ve anlamak bizim tarihsel yükümlülüğümüzdür.

Partiye Göre Şekillenmenin Adı Dilek Polat'tır

DİLEK POLAT yoldaş 1973 Dersim ili Hozat ilçesinin Xaçeli (Dikenli) köyünde yoksul bir Kürt ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailenin ekonomik sıkıntıları, onları zamanla, Almanya kaplılarına kadar yöneltmiştir. Okul dönemlerinde her ailenin 'çocuğum iyi okullarda okusun' talebi Dilek yoldaş'ı Almanya kaplılarına taşısa da, Dilek bunu reddetmiş, ülkede yaşamayı ve öğrenimini sürdürmeyi benimsemiştir.

Devrimci düşüncelerle aile çevresinde çocukluk yıllarında tanışmıştır. Örgütlü mücadeleye ise **Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi**'nde okurken TMLGB saflarında başlamıştır.

Her TKP/ML militanı gibi Dilek yoldaş da sınıf mücadelesinin ön saflarında daha etkin olma isteğiyle oluşan düşlerini, gerçeğe dönüştürmek için, hiç zaman kaybetmemiştir. **Partinin çağrılarına yanıt olarak 1999 Eylül'ünde Karadeniz gerilla faaliyetine dahil olmuştur.** Ne burjuvazinin sunduğu öğretmenlik ne de önüne koyulan gelecek düşleri, Dilek'in hayallerine gölge düşüremedi. Ve artık TKP/ML TİKKO'nun kara kızı, kendine örnek aldığı Ayfer Celep yoldaşın ismiyle gerilla saflarında Ayfer olarak yerini aldı.

Her Kürt çocuğu gibi Dilek'te nine-lerin dedelerinin anlattığı katliam, zulüm, işkence, baskı anlatılarıyla büyülmüştü. Ulusal baskının, ezilmişliğin bilincinde olan Dilek yoldaş, elindeki silahı doğrultacağı hedefi iyi biliyordu. Bunun için gereken her türlü çabayı, fedakarlığı, ısrarı ortaya koymaktan geri durulmamasını bilerek yaşadı. **Gerillanın zorlu şartlarıyla kendi özellikleri bazı zamanlar karşı karşıya geldi.** Ama Dilek yoldaş kendisiyle de mücadele etmesini bildi. Belki yer yer gerekenin gerisinde kalıyordu, ama, o uğraşı vermektense bir an olsun geri durmamıştı. Aldığı görevler, taşıdığı yükler bunun göstergesi olmuştur. **Artık, Dilek yoldaş gerilla alanında muntakalarda komutanlık üyesi ve özel görev birimlerinin komite üyesi olarak kendini cisimleştirebilirdi.** Şehit düştüğünde Karadeniz Komitesi üyesi, TİKKO komutanlarındandı.

Ayfer Celebi örnek almanın ve O'nu var etmenin adı oldu Dilek yoldaş

Dilek yoldaş devrim mücadelesine katılımında bir kadın için hem de anne olan bir kadın için en güç olan kararlar alabilmesini de bilmiştir. Kişisel duygularının ağırlığına rağmen halkın haklı davası uğruna çocuğundan vazgeçmesini bilmiştir. Işıktan, gelecekte mahrum bırakılmış tüm çocuklar için güzel günler yaratabilmenin mücadelesine dört elle sarılmak gerektiğine inandı ve kararlı adımlar atılabileceğini duruşuyla gösterdi.

Dilek Yoldaş, Partiyeye, Devrime Ve Yoldaşlara Bağlılığın Adıdır

Dilek yoldaşın partiyeye, devrime ve yoldaşlarına bağlılığı salt bir sevginin veya duygusal bağ olmasının ötesinde, partinin ve devrimin ihtiyaçları doğrultusunda şekillenme arzusu ve çabası olarak ifadesini bulmuştur. **Gelmiş olduğu toplumsal ve sınıfsal özelliklerin yanı sıra toplumsal kadın kişiliğinin yaratmış olduğu düşünüş ve şekillenişin etkileri kimi yönleriyle yansımıştır.** Dilek yoldaş farklı kılan, bu özellik ve şekillenişe karşı

partinin müdahalesine açık oluşu, değişime açık oluşu ve değişimin zorunluluğuna inanmasıydı. **Bu yüzden yoldaşın gelişim süreci kendisiyle hesaplaşabilmesi üzerine oturmuştur.** Her şeyiyle kendini partiye teslim etmesini bilen olmuştur. Verilen görevlere yanıt olabilmek çabasıyla partiye olan gerçek bağlılığını ortaya koyabilmiştir. **Duyduğu güven, verdiği önem, isteyerek ortaya koyduğu çaba ve tereddütsüz olarak söylenenleri hayata geçirmedeki sade ve kararlı duruşu, militan ruhunu çıplak biçimde yansıtıyor.**

Dilek yoldaş, parti ve devrim karşısındaki duruşunu özellikle hesap soruculuk özelliğiyle en iyi biçimde ortaya koymasını bilmiştir. **Gerek gerilla bölgesinde yer aldığı bu tarz askeri eylemliliklerde sergilemiş olduğu militan tavırlarıyla gerekse de aldığı daha özel görevlerdeki duruşuyla, katılımıyla bir an olsun tereddüde düşmeksizin kararlı duruşunda taviz vermemiştir.** Ve düşmana vurulan her darbeye, Dilek yoldaş coşkusunu en sıcak biçimde ifadelendiren olabilmıştır.

Dilek Yoldaş, Kendi Gerçekliğine Mütavazı Yaklaşımın Adıdır

Yetmezliklerinin, hatalarının, zayıflıklarının ortaya konulması durumunda, kendini kabul etmesini bilen ve yoldaşlarının desteğine olan ihtiyacını yalın bir şekilde ifade etmesiyle bu özelliğini somutlaştırmıştır. Partinin yönelimine göre şekillenmede olsun, kendini aşmada olsun bunun her zaman partiyeye, yoldaşlarla başarılacağına, zorlukların ortak iradeyle aşılabileceğine olan inancını, her daim canlı tutabilmiştir.

Dilek yoldaş, toplumdaki kadının en belirgin özelliği olan kendine güvensizlik zincirini, yoldaşlarından ve mücadeleden aldığı güçle kırmasını bilen olmuştur. Kendini kabullenmek ama değişime giden kapıyı da aralayarak bunu yapmanın mümkün olduğunu devrimci yaşamındaki duruşuyla göstermiştir.

Dilek yoldaş, ısrarın adıdır. Gerilla şartlarının tüm sıkıntı ve zorlukları karşısında olsun, mücadelenin sorunlarında olsun, kişinin devrimleşmesinde olsun ve görev sorumlulukların hayata geçirilmesinde olsun kendi ölçülerinde yanıt olmada gereken ısrarı ortaya koyabilmiştir.

Yaşadığı yetmezlikler karşısında pes etmemiş ve kendine güvenmediği anlarda dahi tekrar tekrar pratiklere girerek bunun dü-

zeltileceği ve gelişmenin de ancak böyle olabileceği inancını kaybetmemiştir. Kendisi için zor olduğunu düşündüğü şeylerin içine girmekten, yapmaktan yana belki çekinceler yaşadı. Ama doğruluğuna inandığı sürece tüm risklerine rağmen en ileri atılmaktan da geri durmadı.

Dilek Yoldaş Sürecin Militan Kişiliğine Örnektir

Durmaya, beklemeye ve düşman karşısında susmayı değil partiye sürekli katmanın ve düşmana vurmanın, hesap sormanın en önde adayı olması yanı sıra militan bir duruşa sahipti. Bu duruş sözde değil, istekte, çabada ve kararlılıkta kendini gösteriyordu. **Aldığı görevi sonuna kadar en iyisiyle yerine getirme sorumluluğunda gösteriyordu.** Kendini, salt konulan yetkililiği ile sınırlamanın ötesine görevine kendini katarak, her görevden sonra daha iyisine geçme arzusunda gösteriyordu. **Bu anlayışı taşıyarak geliştiği ve daha üst sorumluluklar alma yetkinliğine eriştiği için sürecimizin militan kişiliğini yansıttı.**

Dilek yoldaş kendini, komutan Ayfer Celep yoldaşın adıyla kodlayıp ileri bir rota belirlerken geldiği aşamada partili, militan duruşu ve netliğiyle, devrimci gelişim süreci itibarıyla yeni, örnek bir kişiliğe rota olup simgeleşmiştir.

Artık yeni Ayfer'lerin yanında yeni Dilek'lerin yaratılmasında bir çığa oluşturmıştır. Dilek yoldaş, öğrenilmesi ve ileri taşınması gereken birçok özelliğiyle iyi kavranmalı ve sürecimize ışık olarak tutulmalıdır.

Dilek yoldaş, Halk Savaşı'nın yükseltilmesi, partimizin sınıf mücadelesinde etkin bir role sahip olması yönünde savaşın içinde şehit düşmüştür. Onun cüreti, bağlılığı ve kararlılığını değerlerimiz olarak bilecek, daha ileri taşımamızın bilinciyle ilerleyeceğiz. Bombalarla şehit düşen yoldaşımızın hesabını yine bombalarla soracağız!!

ŞEHİTLERİMİZDEN ÖĞRENEREK PARTİ BAYRAĞINI DAHA YUKARI KALDIRALIM!

DİLEK POLAT YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!

AYFERLEŞEREK YÜRÜYECEK, DİLEKLEŞEREK BÜYÜYECEĞİZ!

ŞAN OLSUN HALK SAVAŞI'NIN YİĞİT MİLİTANINA!

PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

DİLEK YOLDAŞI DÜŞMANDAN HESAP SORUCULUĞUMUZLA YAŞATACAĞIZ!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML HALK ORDUMUZ TİKKO GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB!

**NİSAN 2006
TKP/ML TİKKO
KARADENİZ BÖLGE KOMİTESİ**

İşçi-köylü'den

Egemenlerin Yeni Vizyonu Saldırganlık Üzerine Ezilenler ise Direnerek Yazacak Gerçek Tarihi

Türkiye ile ABD arasındaki stratejik ortaklığı geleceğe taşıyacak ortak vizyon geliştirme konusunda mutabakata vardıklarını belirterek, "...**Bu anlamda bir mekanizma geliştirerek, sürekli ve daha sık görüşmeye, iki tarafı ilgilendiren ve ortak çıkarlarımızın bulunduğu konularda daha fazla yoğunlaşmaya karar verdik**" diyor Rice Türkiye ziyaretinin ardından. Geçtiğimiz hafta ülkemizi ziyaret eden ABD Dışişleri Bakanının bu açıklamasını yorumlayan kimi burjuva kalemşörler ABD-Türkiye ilişkilerinin aşama kaydederek, ilişkilerin "**stratejik ortaklık**" aşamasına geldiğini övünerek ifade ediyorlar. Bu açıklamalarına kanıt olarak da Rice'in "**Türkiye ile Irak, Afganistan ve Genişletilmiş Ortadoğu Projesi konularında birlikte çalışacaklarını belirterek, demokratik bir Ortadoğu'nun tesis edilmesi konusundaki çabaların sürmesi gerektiği**" açıklamalarını gösteriyorlar.

Türkiye açısından oldukça kritik gelişmelerin yaşandığı bir dönemde yapılan bu ziyaretin ABD açısından önemli gelecek açısından yapılan planlamada özellikle de Ortadoğu merkezli politikalarda Türkiye'nin daha da aktifleştirilmesi iken, Türkiye açısından görüşmenin önemini belirleyen yan ise Kürt Hareketine yönelik gerçekleştirilecek olan operasyonda ABD'nin desteklemesi oldu. Bu konuda Türkiye'yi yürüttüğü mücadelede yalnız bırakmaması için gerekli ısrarlar gösterilmiş ancak basına yansıdığı kadarıyla bu ısrarlardan beklenen sonuç elde edilememiştir. 200 bin olarak ifade edilen bir askeri yığılma ile başlatılan operasyonla, gerilla-

nın imhasını hedefleyen Türk hakim sınıfları, bu çarpışmada ABD'yi de yanlarında görmek istediklerini bu görüşmede dile getirdiler. Ancak ABD'nin elindeki "**Kürt Kartı**" geldiği noktada çok çabuk vazgeçemeyeceği bir noktada durmaktadır. Rice görüşmelerinin ardından hazırlanan "**vizyon belgesinin**" bu noktalarda varılan "**ortak mutabakat**" üzerine şekilleneceği ifadesi ise daha önceki görüşmelerde olduğu gibi Türkiye'nin kendisini ağırdan satmasını kanıtlar bir amaç taşımaktadır.

Rice'in ziyaretinin diğer önemli başlıklarından bir tanesini de İran ve genel olarak Ortadoğu ülkelerine getirileceği söylenen "**barış**" görüşmeleri idi. ABD'nin olası İran müdahalesinde Türkiye'den beklentilerini bir kez daha ifade ettiği bu buluşmada yukarıda da ifade ettiğimiz gibi "**PKK şartı**" koşulmuştur. Uşak efendi ilişkilerinin daha da pekiştirilmesi amacı taşıyan bu görüşmelerin, Türkiye'nin önümüzdeki dönem saldırılarda daha da aktifleştirilmesi hedefi taşınmaktadır.

"**Terör**" üzerine kurulu olan bu süreçteki saldırı dalgasında Kürt halkının merkeze konularak sürdürülmesi ise yine tesadüf değildir. Şemdinli'nin ardından geliştirilen süreç devletin bu konudaki hassasiyetini gözler önüne sermektedir. Van savcısının büyük bir soğukkanlılıkla görevden alınması ve devamında yapılan açıklamalarda "**devletin hassasiyetlerine kimsenin dokunamayacağı**" açıklamaları devletin sürecin başından bugüne kadar işlettiği sürecin bir devamı olma niteliğinde olmuştur.

Ülkemiz hakim sınıflarının son dö-

nem geliştirdikleri saldırı dalgası ise gerek bugün gerekse de gelecek açılarından yaşanacak büyük fırtınaların haberi vermektir. Bu saldırılar Türkiye'nin vizyonunu zedelerken emekçi halkımız açısından çıkarılan saldırı yasalarının, onların yaşam koşullarını çekilmez hale getirirken bu durumun yarattığı tepki ve öfke ise patlamaya hazır bir şekilde beklemektedir. AKP hükümetinin çıkarılan bu saldırı yasalarıyla faşist ve halk düşmanı yüzü daha fazla teşhir olmaktadır. Bir dizi özelleştirme saldırısının yarattığı işsizlik tablosunun her gün biraz daha büyüdüğü ülkemizde, bu saldırılar halkın en temel yaşam alanlarının da özelleştirilmesi ile birlikte daha da vahim boyutlara ulaşmasına neden olmuştur.

Bu ağır ekonomik yaptırımların yaratacağı patlamanın önünün alınması için ise "**Terörle Mücadele**" konseptlerini geliştiren devlet yeni TMY ile birlikte halkın en demokratik taleplerini dahi terör kapsamı içine alarak genişletmektedir. Üzerine fırtına koparılan 6. madde tartışmaları ise yasanın özünü karartma ve gerçek niteliğini saptırma amacı ile yürütülmektedir. "**Öcalan'a af**" getireceği gerekçesiyle tartışılan bu madde bir yana hükümetin "**muhafif**" partisi CHP başta olmak üzere bir dizi çevrenin desteğiyle TMY çıkarılmak istenmektedir. Çıkarılmadan uygulamalarına başlanan TMY ile "**olağanüstü hal**"in süreklileştirilmesi hedeflenmektedir. Yararı tartışılmaya çalışılan bu baskı ve terör ortamının içinde buldukları krizi aşma konusunda hiçbir yararı olmayacaktır.

Sivil faşist güçlerle üniversitelerde son dönem geliştirilen saldırılar 1 Mayıs alanlarında da kendini gösterdi. Elazığ'da ülkücü grubun saldırısı ile birlikte devletin kolluk güçleri devrimcilerle saldırmış ve çok sayıda insanı gözaltına almıştır. **2006 1 Mayıs'ı** iş gününe denk gelmesine rağmen kitlesel oluşu ve emekçilerin kendi taleplerini haykırmaya göze çarpan yanlardan

bir tanesi olmuştur. Yine 2006 1 Mayıs'ı açısından vurgulanması gereken noktalardan bir tanesi de devrimcilerin kutlamalarda ağırlık merkezini oluşturmasıdır. Devletin saldırılarına paralel olarak bir dizi iş kolunun ve konfederasyonların kendi kabuklarına çekilmesi bu yılki 1 Mayıs kutlamalarına da yansımıştır.

Birçok ilde 1 Mayıs öncesi yapılan kitle çalışmalarının 18 Mayıs'a kadar sürdürülmesi ve 18 Mayıs etkinlikleri ile birlikte taçlandırılması oldukça önemlidir. 18 Mayıs çalışmalarını yine kitlenin örgütlenmesi ve harekete geçirilmesi olarak algılamak ve kavramak, bu süreçte yürütülecek çalışmaların ana eksenine oturmak zorundadır. Komünist önder İbrahim Kaypakaya yoldaşı katlettikleri yerde kitlesel bir şekilde, onun direngenliğine ve militanlığına yakışır bir şekilde anmak bu süreçteki önemli görevlerimizden biridir.

Kürt halkına yönelik saldırıların tırmandırıldığı bu süreçte İbrahim yoldaşın özellikle T. Kürdistanı'nda yürütülecek olan çalışmalarda yine Kürt halkının örgütlenmesi ve buralarda yürütülen çalışmalarımızın ivmelenmesine hizmet eder tarzda ele alınması önemlidir.

1 Mayıs öncesi saldırılarını tırmandıran devlet ev baskınları, gözaltı ve tutuklamalarla birlikte çalışmaların önüne geçmek istemiştir. Bu saldırılarını çıkarılacak olan TMY ile birlikte tırmandırmayı hedefleyen devletin bu saldırılarının geri püskürtülmesinin tek yolu kitlesel karşı koyuşların örgütlenmesi ile mümkün olacaktır. Darlaşan tepkilerin bu saldırıların geri püskürtülmesinde hiçbir etkisinin olmayacağı gibi devrimcilerin kitlelerden yalıtılmasını sağlayacaktır. **Bu süreçte sivil faşist saldırıların ve devletin topyekün saldırılarının geri püskürtülmesi için geniş eylem birliklerinin oluşturulması ve kararlı, militan bir karşı koyuşun örgütlenmesi önemlidir.**

Taşlar bağlandı, köpekler salındı

Saldırıların Tesadüf Değil!

İstanbul Üniversitesi'nde polislerin ve sivil faşistlerin saldırması, özellikle de polisler koordineli bir halde saldırması açıktır ki tesadüf değildir.

24 Nisan Pazartesi günü Fen Fakültesi'nden çıkan bir YDG'li, kendisini uzun süre takip eden faşistlerin saldırısına uğradı. Faşistlerin üzerinde bıçak ve satır olduğunu fark eden arkadaşımız, bu durum üzerine kendisini okul çevresindeki bir kırtasiyenin içine girmiş, bu sırada burada bulunan Barikat dergisi okuru bir arkadaş saldırıya karşı durmak için arkadaşımızla tekrardan dışarı çıkmıştır. Tekrarlayan saldırıda ise arkadaşımız dövülürken Barikat dergisi okuru olan arkadaşımız ise sırtına aldığı satır darbesiyle ağır yaralanmış, kaldırıldığı hastanede tedavi için yatırılmıştır.

İki gün sonra **26 Nisan Çarşamba** günü ise 1 Mayıs'a ilişkin olarak Aksaray Metro önünde **Partizan** ve **DDSB** bildirisi dağıtan arkadaşlarımıza saldırılmış, İÜ'den olduğu bilinen faşistler burada Öğrenci Derneği çalışması yapan YDG'li arkadaşımızı linç etmeye kalkışmıştır. Satır ve sallamalar ile saldırıya uğrayan arkadaşımız ağır şekilde yaralandı. Kaldırıldığı hastanede bir gün gözetim altında tutuldu.

Özellikle bu son iki saldırı bize rektörlüğün artık gelişen muhalefet karşısındaki acizliğini gösterdi. Artık öğrencileri soruşturmalara sindiremediği için, karşısındaki dalga daha da güçlendiği ve yükseldiği için kendisini geriye çekmiş ve en azılı maşalarını ortala salmıştır.

Öncesinden de dergimizde DKÖ çalışması sırasında yeri geldiğinde faşistlerin he-

defi olacağımızı, bizim veya arkadaşlarımızın üstünden Öğrenci Derneği'ne saldıracaklarını söylemiştik.

Bu saldırıların bir devamı olarak **27 Nisan Perşembe** günü bir arkadaşımızın evi basılarak TMS ekiplerince gözaltına alınmıştır. Arkadaşımız bir gün önce sivil faşistlerce saldırıya uğrayan arkadaşımızı hastaneye götürmüş ve burada gözaltına alınmıştı. Ancak ertesi gün serbest bırakılmıştı. Ertesi gün serbest bırakılan Özdoğan bırakıldığı günün sabahında "**silahlı örgüte üye olmak**" iddiasıyla evi basılarak tekrar gözaltına alınmıştır. Dört gündür gözaltında olan **Yener Özdoğan** dışında aynı gün çeşitli illerden alınan **Turgut Kaya, Ulvi Yalçın, Erol Volkan İldem, Murat Özçelik** ve **Volkan Akpınar** çeşitli iddia ve gerekçelerle gözaltına alınmıştır. Yine aynı nedenle **30 Nisan** günü **Öz-**

gür Ertürk ve **Selin Eylem Mumcu** gözaltına alınmıştır.

Yine bu sıralarda çeşitli ev baskınları olmuş YDG'lilere gözdağı verilmek istenmiştir.

Bu saldırıların bir diğeri de **Mersin**'de yaşanmıştır. Eve giderken yolda zorla gözaltına alınan **Sinan Elitemiz** ve **Serkan Kocakaplan** dört gün gözaltında kaldıktan sonra "**1 Mayıs öncesi bombalı saldırı hazırlığında oldukları**" gerekçesiyle tutuklanarak Mersin E Tipine götürülmüş ve polis tarafından hazırlanan fezlekedede ağırlaştırılmış müebbet istenmiştir.

Bizler YDG'liler olarak bu saldırıların amacını biliyoruz. Ancak baskılar, gözaltılar, tutuklamalar bizleri yıldırılmayacak.

(İstanbul'dan bir YDG'li)

KARS

Kars'ta bu yılki 1 Mayıs kutlamasında "Yaşasın 1 Mayıs, Biji yek gulan PARTİ-ZAN-DGH" imzalı pankartla alana çıktık. 1 Mayıs günü saat 12:15'te 1 Mayıs Uluslararası Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü için hazırlanan basın metni okundu. Basın metninde son süreçte ülkemizde ve dünyada yaşanan gündemlere değinildi. Bu sıralarda Kars'ta gündemde olan şeker fabrikasının kapatılması ile ilgili olarak da sloganlar atıldı. Basın açıklaması sırasında kitle sık sık "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Biji bırateya gelan", "Şeker işçisi yalnız değildir" sloganlarını attı. Düzenlenen bir gün önceki geceden rahatsız olduğu gözlenen polisin panzerler eşliğinde büyük bir yığınak yapması dikkat çekiciydi.

DİYARBAKIR

Diyarbakır Emek Platformu, 1 Mayıs İşçi Bayramı için İstasyon Meydanı'nda yapılması planlanan mitingün Valilik tarafından engellenmesini kınayarak, demokratik hukuk devleti önündeki yasal ve uygulamadan kaynaklı engellerin kaldırılmasını istedi.

Diyarbakır Emek Platformu bileşeni yüzlerce kişi, Diyarbakır Valiliği'nin kutlamalara şehir merkezinde izin vermemesi nedeniyle

le Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Konukevi önünde bir araya geldi. KESK'e bağlı Enerji, Sanayi ve Maden Kamu Emekçileri Sendikası (ESM) Diyarbakır Şube Başkanı Medeni Tutuş, 1 Mayıs'ı buruk kutladıklarını söyledi. Tutuş, Diyarbakır'daki olaylar gerekçe gösterilerek tutuklanan sivil toplum kuruluşları başkan ve temsilcilerinin bir an önce serbest bırakılmasını istedi.

AĞRI

İşçi ve emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, Ağrı'da kutlandı. 30 Nisan 2006 tarihinde yapılan miting-e Eğitim-Sen, DİSK Genel İş gibi sendikalarla YDG, YÖGEH, DGH da gençlik kesimi olarak yer aldılar. Saat 10:30'da oluşturulan kortejde biz YDG'liler "1 Mayıs'ın kızılığıyla halk savaşını yükselt" pankartımız ve dövizlerimizle yerimizi aldık. Yürüyüş sırasında kitle "Biji Yek Gulan", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganları atıldı. Saat kulesi önünde toplanan kitleye 1 Mayıs'ın işçi sınıfı ve emekçiler açısından önemi, işçi ve emekçilerin somut sorunlarını dile getiren konuşmalar yapıldı. TC faşizminin son süreçte Kürdistan'da yoğun olarak başlattığı yığınak ve operasyonlara da dikkat çekilip kı-

nandı. Ayrıca Ağrı Eğitim Fakültesi'nde demokratik mücadele veren yurtsever arkadaşlarımıza karşı Terörle Mücadele Şubesi'nin ve Dekanlığın başlattığı soruşturma, gözaltı ve baskılar oturma eylemiyle kınandı. Daha sonra Koma Rewşen sahneye çıktı. Kürtçe söylediği şarkılarla işçi ve emekçiler, öğrencilerle birlikte coşkuyla halaya durdular. Ağrı YDG

ANTALYA

Antalya'daki 1 Mayıs kutlamaları için Güllük Meydanı'nda bir araya gelen çeşitli siyasi parti, sendika ve sivil toplum örgütleri, mitingün yapılacağı Köy Hizmetleri binasının arkasında bulunan alana doğru yürüyüşe geçti. Güvenlik kordonları oluşturan polis, sendikaların geçişine izin verirken, DTP, EMEP, SDP ve HÖC'ün aralarında bulunduğu bir grubu, Güllük Meydanı'nda bekletti.

Bu sırada polis ile bekletilen kitle arasında gerginlik yaşandı. Yaşanan gerginlik sırasında yaklaşık 20 HÖC üyesi tek tip giyindiği gerekçesiyle gözaltına alındı. Miting Tertip Komitesi üyeleri ile polis arasında tartış-

Ağrı

maların sürdüğü sırada miting alanına girmelerine izin verilen DİSK, KESK ve TMMOB üyeleri geri gelerek miting alanına girmelerine izin verilmeyen gruba destek vermek amacıyla Güllük Meydanı'nda oturma eylemine başladı. Bu sırada oturma eylemi yapan grup, gözaltına alınanların da serbest bırakılmasını istedi.

LÜLEBURGAZ

Lüleburgaz'da 1 Mayıs kutlamaları sırasında İbrahim Kaypakkaya'nın resminin bulunduğu Partizan imzalı pankart taşıyan Partizan okurlarına saldıran polis 4 Partizan okurunu gözaltına aldı.

1 Mayıs birçok ülkede coşkuyla kutlandı

FRANKFURT

Proleteryanın birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs Almanya Frankfurt'da kutlandı. Önceki yıllara oranla daha kitlesel ve canlı geçen kutlamalara Türkiyeli devrimci, demokrat kurumlar ortak pankartla katıldılar.

Sabah saat 09:30'da Güterburgsplatz'dan yapılan yürüyüşle başlayan etkinlik Römer'de yapılan mitingle son buldu. ADHF, BİR-KAR, AGİF ve ATİF imzalı Türkçe, Kürtçe, Almanca ve İngilizce "Yaşasın 1 Mayıs" pankartının ardından yürüyen Türkiyeli göçmen emekçiler "1 Mayıs'ı yaşatacağız", "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "Sosyal yıkıma son", "Faşizme ölüm", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" vb. sloganlar atıldı.

Yaklaşık 200 kişilik katılımı yürüyüşün en kitlesel kortejini oluşturan Partizan kortejinde 5 ustanın resimlerinin bulunduğu ve "Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi" yazılı pankart taşındı. Disiplini ve canlılığı ile dikkat çeken kortejde davul-zurna ayrı bir renk kattı. Partizan kortejinde sosyal hak gasplarına, öğrenci harçlarına ve emperyalist saldırganlığa dikkat çeken dövizlerin yanı sıra Yeni Demokratik Gençlik Frankfurt Komitesinin flama ve dövizleri ile ilk defa katılımı sağlandı. Yürüyüş ve miting süresince ATİK-ATİF, ILPS flamaları taşındı.

Yürüyüş sonrası Römer'de yapılan mitingde tertip komitesi adına yapılan konuşmada 1 Mayıs'ın tarihsel anlamına uygun vurgu yapıldı. Türkiyeli devrimci kurumların ortak olarak hazırladıkları bildiri de okundu. Sosyal hak gasplarına, emperyalist saldırganlığa ve Türkiye'deki gelişmelere dikkat çekilen bildiride, ortak mücadele çağrısı yapıldı.

Yürüyüş ve mitingde MLKP, MKP ve

TKP/ML pankart ve bayrakları da açıldı. Alanda TKP/ML-YDB ve TKP/ML MK-SB imzalı 1 Mayıs bildirilerinin dağıtıldığı görüldü.

ULM

Tarihsel günler içinden geçilen süreçle birlikte ele alınıp içeriği doldurulduğu takdirde anlam kazanır. 1 Mayıs da ayna içerikle yani tarihin derinliklerinden çıkan eşitlik, özgürlük mücadele anlayışı doğrultusunda ele alınır. Bugün aynı içerik bütün yakıcılığıyla devam ediyor. Genelde emperyalist barbarlığın dünya halklarına saldırısı tüm şiddetiyle sürüyor. Özelde ise Avrupa parçasında terör yasaları ve

olarak sürecin bilfiil içinde yer aldık. 180'e yakın kitlemizle başta 5 ustanın resminin yer aldığı Partizan pankartımızla ardında ATİK ve ILPS pankartı ve kızıl bayraklarla yerimizi aldık. Yürüyüş esnasında yüzlerce bildiri dağıttık. Ayrıca Dilek yoldaşı anlatan kısa bir ajitasyon propaganda yapıldı. Daha sonra Tohum Derneğimizin önünde yaptığımız kısa değerlendirmeye birlikte açtığımız yemek stantı ile uzun sohbetler eşliğinde etkinliğimiz sona erdi. (ULM Partizan okurları)

VİYANA

Dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, Viyana'da coşkuyla kutlandı. 1 Mayıs hazırlıkları, öncesinde kurulan bir platform tarafından yapılmıştır. Platformda Partizan, ATİGF, YDG, HÖC, Anadolu Federasyonu, Atılım, Odak, ADHK, ArbeiterInnenstandpunkt/ Revolution, Kommunistische Initiative (KI), Sozialistische Jugend-Stamokap-Strömung yer aldılar. Yürüyüş genel olarak katılım diğer senelere göre olumluydu. Yaklaşık olarak 250-300 kişinin

katıldığı Partizan ve ATİGF kitleleri sık sık "Hoch die Internationale Solidarität", "Yaşasın Partimiz TKP/ML", "Yaşasın devrimci dayanışma", "İbo yaşıyor TIKKO savaşıyor", "Savaş Öğren İlerle gücümüz TMLGB", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Birlik Mücadele Zafer", "Yaşasın ATİK ATİGF YDG", "Bush Go Home" gibi sloganlar atıldı. Opera'nın önünde başlayan yürüyüş, Burgtheater'nın önünde yapılan konuşma ve halaylarla son buldu.

(Viyana Partizan okurları)

LONDRA

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs Londra'da coşkuyla kutlandı. Türkiyeli devrimci örgütlerin ve demokratik kurumlarında yoğun olarak katılım sağladığı eylem Marks'ın kütüphanesi olarak bilinen Clerkenwell'den başlayarak Trafalgar Meydanında bitirildi.

İyi hazırlanmış ses düzeni, halaylardaki coşkusu ve "Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi" yazılı, ve 5 ustanın resminin olduğu Partizan imzalı pankartıyla oldukça ilgi gördü. Stalin ve Mao'nun resimlerinin taşınması Troçkist hareketin "güçlü" olduğu İngiltere'de yürüyüş sırasında bazı yerlerde tartışmalara yol açtı.

Yoğun olarak ATİK imzalı İngilizce bildiriler yürüyüş boyunca dağıtıldı. Ayrıca yürüyüşte TKP/ML imzalı 5 ustanın olduğu İngilizce pankartının da taşındığı gözlemlendi. (Londra İşçi Köylü Okurları)

BELÇİKA

Belçika'da 1 Mayıs farklı farklı yerlerde yapıldı. Biz de Liege şehrinde yapılan kutlamalara katıldık. Pankartlarımızla 1 Mayıs bildirilerimizle mitingdeki yerimizi aldık. Yalnız önceden Fransızca bildiri hazırlamayıp Fransızca yazılmayıp bizim için bir olumsuzluktu. Olumlu olan geçen senelere göre daha kitlesel olmamızdı. Fransızca yazdığımız pankarta "Kahrolsun kapitalist emperyalist sistem yaşasın sosyalizm" diğer pankartta da "Yaşasın enternasyonal işçi sınıfının 1 Mayıs'ı" Partizan imzalı pankartların önünde önder İbrahim Kaypakkaya'nın büyük bez portresi taşındı. Ellerde bayraklarımız yürüyüş sonunda günün anlamı anlatıldı. Dilek Polat yoldaş nezdinde tüm devrim şehitleri saygıyla anıldı.

Belçika Partizan taraftarları

sosyal yıkım politikalarının faturası emekçilere yada göçmen emekçilere çıkarılmaktadır. Ayrıca iç faşistleşmeye ve ırkçılığa dayalı politikalarını açıkça dillendiriyorlar. Yine emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan TC, sivil faşistleri piyasaya sürmekte ve Kürt ulusunun özgürlük sesini kırmaya ve kimyasal silahlarla susturmaya çalışmakta. Pervasızlaşan TC, çocukları katletmede sınır tanımıyor. İşte bu ve benzeri gündemler eşliğinde bu yıl da alanlardaki yerimizi aldık. ULM 1 Mayıs Komitesi'nde yer

**KATLEDİLİŞİNİN 33. YILDÖNÜMÜNDE
KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI
ANMA GECESİNDE BULUŞALIM!**

Program:

Suavi

Hilmi Yarayıcı

Arzu

Abidin Biter

Koma Çar Newa

Grup Şiar

Grup Haykırış

Halkoyunları

Konuşmacılar

Doç. Dr. Haluk Gerger

Cafer Demir

iHD Onur Üyesi

Seferi Yılmaz

(Şemdinli Umut Kitapevi Sahibi)

Enternasyonal

Delegasyonlar

Tarih: 20 Mayıs 2006 • Saat: 15:30

Yer: MITTELHESSEN ARENA

Wolfgang-Kühle-Strasse 1

35576 Wetzlar

Gece Tertip Komitesi